

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A WEST BROTHERS ROMANCE #6

A WEST RANCH Christmas

KATHY FAWCETT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

BİR WEST RANCH NOELİ

KATHY FAWCETT

İÇİNDEKİLER

Bir Batı Çiftliği Noel'i Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Kathy Fawcett'in diğer kitapları](#)

[Yazar Hakkında](#)

A WESTRANCH CHRISTMAS

Kathy Fawcett

© 2021 Kathy Fawcett

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yazarın izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. İzin için iletişime geçin kathy@kathyfawcett.com

Steve Fawcett tarafından kapak

A West Ranch Christmas bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar, yöreler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Vellum ile oluşturuldu

CHAPTER 1

"I

Hava çok erken kararıyor, değil mi?"

Daisy soğuk dağ havasından derin bir nefes aldı. Boştaki eliyle kürkünün yakasını yukarı kaldırdı.

ceketini giydi, sonra da eşine yetişmek için atı botuyla hafifçe dürttü. Rowdy West atını yavaşlattı, böylece bir kez daha yan yana geldiler.

Kasım ayının ortasıydı ve onu akşam gezintisine davet etmişti, böylece kütük evi için bir Noel ağacı seçip etiketleyebileceklerdi. Ona, ağaç için başka bir gün geri geleceğini söylemişti. Ağacın kesilmesine yardım etmesine aldırış etmemişti ama bir ATV'nin çabucak halledebileceği bir iş için atı eve sürüklemek de istememişti.

"Belki de biraz daha erken ayrılmalıydık. Ama fazla uzakta değil; denemeyi düşündüğüm ağaç korusu hemen şurada." Rowdy gülümsedi ve ileriye işaret etti.

Daisy birkaç ay önce kalbini fetheden uzun boylu, yakışıklı kovboya gülümsemekten kendini alamadı; onun peşinden her yere giderdi. Karanlık, yasak bir ormana bile.

Ortak bir arkadaşları olan Paislee West, Daisy'ye onun evine gidip Rowdy'nin yeni duvarları için birkaç parça orijinal sanat eseri hakkında konuşup konuşamayacağını sormuştu.

"Paislee, "Önceki sahipleri numaralarla boyanmış bir ahır ve Clydesdales'li aynalı bir bira tabelası bırakmışlar" dedi.

Paislee, paranın önemli olmadığını ima etti. Mütevazı ve alçakgönüllü olsalar da West'ler ilçenin ve muhtemelen Wyoming'in en büyük toprak sahipleriydi.

Rowdy, Montana'dan bir aile kuzeniydi, kuzey eyaletinden gelen grubun sonuncusuydu. Kendi çiftliğini satıp rodeo günlerinden emekli olduktan sonra West Gorge'daki aile çiftliğinin işletilmesine yardım etmiş ve çalışmadığı zamanlarda sakin bir hayat sürmüştü. Daisy onu Mercantile'den çıkarken ve West Gorge'a doğru kamyonetiyle tek başına giderken gördüğünden emindi.

İlk tanışmalarının ardından, onun deyimiyle "bekâr kulübesini" süsleyecek en büyüleyici manzaraları bulmaya koyuldular. Gerçekte burası, yüksek tavanları, tarla taşından şöminesi ve ağır pirinç ve dökme demir aletler ve armatürlerle donatılmış son teknoloji bir mutfak olan devasa bir kütük yapıydı.

Ama Daisy'nin kapıyı ilk açtığında görebildiği tek şey onun sıcak gülümsemesi ve nazik gözleriydi. Noel sabahı Noel Baba'yı kapıda bulan bir çocuk gibi sırttı ona, çok iyi bir çocuk olduğunu biliyordu. Aylar süren flörtün ardından Rowdy, akşam yemeğinde karşı karşıya oturduklarında ya da kasabada sahibi olduğu sanat galerisinde bir öpücük çaldıklarında hâlâ o şaşkın bakışı atıyordu.

Bu inanılmaz adam hayatına girdiğinde Daisy aşktan neredeyse umudunu kesmişti. Ona hayran olduğunu söyleyebilirdi ve tek yapması gereken kendisi olmaktı. Rowdy onun yemeklerini, ailesini ve şehrin ortasındaki küçük evini seviyordu. Onun bayat şakalarına gülüyor, sanat tarihi ve Rönesans dönemiyle ilgileniyormuş gibi yapıyordu.

Sweatshirt giyip galeriyi temizlerken bile ona kendini güzel hissettiriyordu. Ama daha romantik dantel bluzlarını soluk mavi kot pantolonlarıyla giydiğinde ve dalgalı saçlarını omuzlarına uzun ve gevşek bir şekilde bıraktığında nazik gözlerinde özel bir kıvılcım vardı.

Tanıştıktan kısa bir süre sonra adama aşık olmuştu. Hatta sıırılsıklam aşık olmuştu. Ve bazen Rowdy'nin kalbini paylaşması için sabırsızlansa da, beklerken onun hakkında daha fazla şey keşfetmekten memnundu.

Rodeo günlerinden kalma hafif bir topallığı olan Rowdy'nin kalbinde de buna uygun bir çürük olduğunu kısa süre sonra öğrendi, bu da onu temkinli yapıyordu.

Rowdy West onurlu bir adamdı; söylediklerinde ciddiydi ve sözlerini dikkatle seçerdi.

Onu korudu. Hayvanlara, çocuklara ve West Ranch'teki tüm çalışanlara karşı nazikti. Rowdy yumuşak konuşuyordu, bu da tuzlu ve biberli sakalını ve yontulmuş çene hattını çok daha çekici kılıyordu.

Sabırlıydı ve en az onun kadar eski kafalıydı - Rowdy'nin sevgisi arttıkça, kararlılığı birden fazla kez sınandı.

Her iyi geceler öpücüğünde kapısının eşiğinde şefkatli ve sevimli.

Adamın batan güneşteki yansımasını yakaladığında Daisy'nin omurgasında bir ürperti oluştu. Adamın attan atladığını ve dizginleri ondan aldığını fark etmedi bile.

"Sana yardım edeyim Daisy," dedi başını kaldırıp Daisy'nin gözlerine bakarak.

Bir titreme daha ve soğuktan değil.

Rowdy uzanıp kızın belini kavradı, sonra da onu yavaşça aşağı indirdi. Çok güçlü ve sabitti ve ayakları orman zeminine değdiğinde ona çok yakındı. Kız daha ne olduğunu anlamadan Rowdy'nin kollarında duruyordu ve yumuşak bir öpücük için yüzünü ona doğru eğmişti. Kar taneleri yüzlerine düşüp tenlerini gıdıklarken biraz güldüler.

"Işık bu kadar sönükken Noel ağacını nasıl bulacağız bilmiyorum tatlım," diye fısıldadı.

Onu tekrar öptü. Belki de ağacı unutmuştu.

"Hey," dedi, ondan bir adım geri çekilerek, "burada kal. Bakalım duruma biraz ışık tutabilecek miyim?"

Rowdy çam çemberinin derinliklerine doğru yürürken Daisy omzunun üzerinden dağlara ve vadiye baktı. Kar yüksek tepeleri kaplamış ve nehrin yakınındaki kayaların ve ağaçların üzerine yerleşerek masalsı bir parlaklık vermişti. Wyoming'ın güzelliğini yakalamaya çalışan ressamalara ve sanatçılara uzun zamandır hayranlık duyuyordu ama kimse gerçeğinin ihtişamına dokunamıyordu.

Daisy göz ucuyla bir ışık hissetti -çok fazla ışık- ve Rowdy'nin bir fener getirip getirmediğini merak etti. Bakmak için başını çevirdiğinde, hiçbir şey onu kendisini bekleyen manzaraya hazırlayamadı.

CHAPTER 2

Daisy'nin nefesi kesildi ve şok içinde ellerini yüzüne götürdü. Etraflarını çevreleyen uzun ağaçlar binlerce parıldayan ışıkla aydınlatılmıştı. Ve hepsinin ortasında bir saman balyası duruyordu. mum ışığında fenerlerle çevrili ve yün bir örtü ile örtülü.

Şunu görüyor musun? Daisy Rowdy'ye sormak istedi, ama tabii ki o sordu, o ayarladı.

Rowdy yürüdü ve Daisy'nin elini nazıkçe tuttu ve onu parıldayan, titreyen ışıklardan oluşan masal ormanının ortasına götürdü.

"Oturur musunuz lütfen?" Adam konuşurken, sesinde hafif bir gerginlik sezdiğini düşündü.

Daisy yerine oturdu ama bu, vücuduna bir adrenalin dalgası yayılmadan önce olmadı. Çelikten yapılmış gibi hissettiği kelebekler, midesinde azgın kaplanlar gibi çırpınıyordu. Her şeyi anlamlandırmaya çalışmak için Rowdy'nin gözlerini yakaladı, ama bunu yaptığında kelimeler orada değildi.

Adam önünde diz çöküp mavi kot pantolonlu bacağına karın üzerine koyarken kadın sessiz kaldı.

Ah Rowdy, sevgilim, diye haykırmak istedi, *bu senin için iyi olamaz...*

"Daisy."

"Evet, Rowdy?"

"Lütfen," diye yalvardı gözleri ve sesiyle, "karım olma onurunu bana bahşeder misin?"

Gözlerini onun gözlerinden ya da kendisini yüzlerce kez öpmüş olan güzel ağzından ayırmak istemiyordu. Ama adam onun bakışlarını açmakta olduğu küçük kutuya çekti. Zümrüt kesim büyük bir elmasla süslenmiş parlak bir yüzük kadife bir yatağın içinde duruyordu.

"Nefes kesici," dedi gözyaşları arasında.

"Sen nefes kesicisin," dedi adam.

Zavallı bacağı. Daisy ona muazzam bir soru sorduğunu biliyordu ama tek düşünebildiği, karda kaldığı için bacağının ne kadar ağrıyor olduğuydu. Cevap verene kadar ayağa kalkmayacağını biliyordu.

"Evet... evet, seninle evleneceğim," dedi sonunda, boğuk gözyaşları arasında. "Elbette. Senden başka kimse yok."

Ayağa kalktıklarında, onun gözlerinde de kalbine dokunan küçük yaşlar görebiliyordu.

"İşte o zaman," diye fısıldadı duygusallıkla, "bakalım bu uyacak mı?"

Adam onun gözlerini yakaladığında titreyen elini uzattı. Sonra parmaklarını daha iri, daha sert, çok becerikli kovboy ellerinin arasına alarak yüzüğü yavaşça ona taktı. Soğuk olacağını düşünmüştü ama sıcak ve pürüzsüzdü.

Nefes nefese, elini kaldırdı.

"Beğendin mi?" Sorarken utangaçtı.

Beğendim mi?

Gülmek istedi ama onun duygularını incitme riskini göze alamadı. Bu, Wind River Dağları'nı ya da Wyoming günbatımını sevip sevmediğini; çikolata sevip sevmediğini; neredeyse umudunu yitirmişken hayatında ilk kez aşık olmayı sevip sevmediğini sormak gibi bir şeydi.

"*Hem de çok,*" dedi onun yerine. Hoşuma gitti, *seni* seviyorum ve karın olmak için sabırsızlanıyorum."

Kollarına düştü ve orman ışıkları kesilmiş mücevherlerin yansımasından yansırken onun etrafında dönmesine izin verdi. Sonra bir rüzgâr esti ve adam onu çarpan kalbine yaklaştırdı. Kadın memnuniyetle adamın kollarına yerleşti ve gözlerini adamın omzuna yasladığı elindeki çarpıcı nişan yüzüğünden hiç ayırmadı.

"BU CUMARTESİ ADLIYEYE NE DERSİN?" ADAM CİDDİYDİ, KADIN evinde birlikte oturup taş şöminenin önünde ısınırlarken biliyordu. "Pazar sabahı birlikte uyanabiliriz."

Daisy gülümseyerek, "Cazip," diye cevap verdi. "Onun yerine... Noel arifesine ne dersin?"

"Bu altı uzun hafta demek!"

İtiraz ediyordu ama yüzündeki gülümseme, evlenecekleri tarihi öğrendiği için ne kadar mutlu olduğunu anlatıyordu.

"Altı kısa hafta diyorum," dedi yüzünü okşayarak, "küçük bir düğünü planlamak bile biraz zaman alır, tatlım."

Yüzündeki sırıtışın dolgunluğu onun için yeniydi - gerçekten mutluydu. Neredeyse o anda onunla birlikte adliyeye gitmek ve gece yarısına kadar onun karısı olmak istiyordu. Gülümsemesini kendi dudaklarına indirdi ve onu öptü ve ağzının kendi dudaklarına karşı titrediğini hissettiğinde, altı hafta aniden çok uzakta gibi geldi.

Ama uçup giderdi, değil mi?

"Noel Arifesi o zaman," dedi nefes aldığı anda. "Ama bir dakika bile geç değil."

"Anlaştık kovboy," diye fısıldadı. "Noel'e kadar Bayan West."

CHAPTER 3

T West Ranch ofis binası erken esen rüzgârın etkisiyle sarsılıyordu. Devasa fırın, kiremitli tavanı ve beton zemini ısıtmak için elinden geleni yapıyordu.

Yedi iri adam bir piknik masasının etrafında durmuş soda kadehlerini kaldırırken içeride kahkahalar ve gürültülü sesler birbirini bastırıyordu. Grubun reisi Ridge West ve oğulları Gunnar, Pike, Colton ve Ash vardı. Kuzenler Rowdy ve Gray aile çemberini tamamlıyordu.

"Noel düğününe," dedi Gunnar gruba, "ve yeni Bayan West'e. Umarım neye bulaştığını biliyordur."

Diğerleri gülerken Colton, "İşte burada," dedi. "Sonunda cesaretini toplayabildiğin için tebrikler, seni yaşlı korkak."

Bütün gözler sevinçten kızaran Rowdy'ye çevrildi.

"Daisy'nin kaçmasına izin verirsem aptallık etmiş olurum," dedi. "Bizi bu şekilde tanıştırdığı için Paislee'ye teşekkür borçluyum." Rowdy, iltifattan memnun görünen Paislee'nin kocası Pike'a başıyla selam verdi.

Kadınlar uzun zamandır arkadaş ve sanatsever dostlardı. Daisy'yi Rowdy'nin West Gorge'daki evine, yeni kütük evinin son rötuşlarını yapmasına yardım etmesi için gönderen Paislee'ydi. Kıvılcımların uçuşması çok uzun sürmedi, üstelik sadece taş şöminede değil.

Pike gülümseyerek, "Eşim bir şaheseri gördüğünde tanır," dedi. "Daisy'nin ailemize katılmasından ve şehirdeki en sevdikleri yer olan West Gorge Sanat ve Kültür Merkezi'ne gelmesinden çok memnun. Bu yılın sosyal etkinliği olacak."

"Bu pek bir şey ifade etmiyor."

Her zaman şaka yapmayı seven Colton West gülerek Kültür Merkezi'nde düzenlenen diğ r sözde sosyal etkinliklere dikkat çekti. "Wyoming tahnit ilik ziyafeti, lise mezunları buluşması ve geçen ay Bud Shire ve eşı için bir emeklilik partisi vardı."

"Doğru, doğru," dedi Pike, eşinin kasabadaki en yeni mek ndan toplumu haberdar etme çabalarını savunarak, "ama Rowdy ve Daisy'nin düğünü burayı en iyi şekilde gösterecek. Belki web sitesi için birkaç yeni fotoğraf bile çekeriz."

"Hmmm," diye homurdandı Rowdy. Bırakın herhangi bir web sitesinde model damat olarak resminin çıkmasını, herhangi bir sosyal etkinliğın merkezinde olmaktan bile heyecan duymuyordu. Artık değil; başarılı rodeo günlerini aniden sona erdiren, onu belirgin bir topallık ve derinlere gömülü bir kaş  atmayla bırakan gayretli bir attan beri değil.

Adliye Sarayı'ndaki düğün ona gittikçe daha iyi görünüyordu ama Daisy'nin, düğünlerinin planlanmasını çevreleyen ilgi ve faaliyet kasırgasının tadını çıkardığını biliyordu. O kıza elinden gelen her şeyi verebilirdi - onun gevşek ve kaba dış görünüşünün  otesine bakıp altındaki acıyı ve özlemi keşfeden kadına.

O da bu kovboyların asla bilemeyeceğı kadar sıkı bir romantikti. İ ten içe, Daisy'yi firfırlı dantel bir gelinlik ve düğün gecelerinde daha da firfırlı bir elbise içinde görme düşüncesi, zaten ağıryan bacağının neredeyse altından çıkmasına neden oluyordu.

"Noel'e kaç alışveriş günü kaldı?" Rowdy  embere sordu ve bir başka iyi huylu kahkaha dalgasını ve içten alkışları tetikledi.

CHAPTER 4

"G "Tanrım, Batılar uzun nişanlara inanmazlar, değil mi?" Sassy Tate çiftlik evinin mutfağında duruyor, büyük bir aile yemeğinin ardından temizlik işlerine yardım ediyordu. Nişanı kutlamak ve gelecekle ilgili strateji belirlemek için toplanmışlardı.

Büyük
gün.

Kristal kadehleri keten bir havluyla kurulayan Kat, "Bilmiyorum, altı hafta çökmüş gibi görünüyor," dedi. "Gunnar ve ben, evlenme teklif ettikten sadece birkaç hafta sonra West Ranch çayırında evlendik. Paislee, sen ve Pike evlenmeden önce ne kadar zaman geçti?"

Paislee kalan yiyecekleri saklama kaplarına koyarken gülümsedi.

"Hmm, bir bakalım," dedi. "Pike Denver'a bir nişan yüzüğüyle geldi ve düğün yaklaşık on gün sonra gerçekleşti. Tesadüfe bakın ki, annemin şehir kulübüyle birkaç randevusu vardı. Ama aklında başka bir damat vardı. Ta ki Pike West'le tanışana ve beni ondan başkasıyla hayal edemeyene kadar. Liu, peki ya sen ve Colton?"

Liu Chen West mutfak masasında elleri büyüyen karnının üzerinde oturuyordu. Diğerleri rahatsızlığını ve hazımsızlığını hafifletmek için ona çay bardakları ve hafif bisküviler getirirken o da etrafını ovuşturdu.

Oturup dinlenmek kızın yapacağı bir şey değildi.

"Colton bana çayevini inşa etti ve ardından çiftlikteki ilk yazımın sonunda evlenme teklif etti" diyor ve ekliyor: "Birkaç hafta sonra, kavak ağaçları sararmaya başlarken evlendik."

"Vay canına," diye haykırdı Sassy şaşkınlıkla. "Batılar çok hızlı hareket ediyor."

Odadaki tüm kadınlar gülerken Kat dirseğiyle onu şakacı bir şekilde dürttü. "Evet, öyle," dedi Kat. "Haberin olsun, küçük kardeşim."

Sassy gülümsedi ve utancını gizlemek için başını eğdi.

Casey, "Ridge ve ben birkaç gün içinde evlendik," diye gönüllü oldu.

"Sanırım adliyede arkadaşlarınız varsa, bir ya da iki ipi çekebilirsiniz."

"Sabırsızlanıyordu," dedi Kat gülümseyerek. "Ben de bekleyemedim," diye kızardı Casey.

Daisy, "Sanırım altı hafta diğerlerinin yanında sonsuzluk gibi görünüyor," dedi, "ama Rowdy evlenme teklif edeli bir hafta oldu ve önümüzdeki hafta Şükran Günü. Düğüne de sadece bir ay kaldı."

Diğerleri onun sesindeki hafif paniği duyabiliyordu.

"Bu ailenin evindeki son Şükran Günü mü Daisy?" Shire'lar kısa bir süre önce emekli olmuş, Bud Shire da eczanesini ve eczane muayenehanesini şehrin kenarında yeni bir yer inşa etmekte olan büyük bir zincir mağazaya satmıştı. Shire'lar daha sıcak bir iklime taşınacaklardı.

"Evet," dedi Daisy. "West Gorge'da birlikte geçireceğimiz son tatil sezonumuz olacak. Düğünden sonraki gün, yani Noel'de ayrılacaklar. Ev geçen hafta satıldı."

Liu arka plandan, "Vay canına, bu çok hızlıydı," diye seslendi.

"Çok hızlı *oldu*," dedi emlakçı Casey, "Ridge'in önünde bundan bahsetme. Öğrendiğinde çok sinirli bir şekilde eve geldi. Hep Bud'ın zamanı geldiğinde evi ona satacağını düşünürdü."

Daisy bu konuşma karşısında utangaç görünüyordu.

"Özür dilerim Daisy," dedi Casey, "düşünemedim. Tabii ki ailenin evi istedikleri kişiye satma hakları var. Burası çok güzel inşa edilmiş, yıllar boyunca sevgiyle bakılmış bir ev. Bu tür bir klasik kaliteyi taklit etmek zordur."

Liu gülümseyerek, "Tabii usta inşaatçı Colton West tarafından kopyalanmadığı sürece," dedi.

"O kadar çok talep görüyor ki Liu, insanlar bir süre beklemeye hazır olsalar iyi olur," dedi Paislee, genel bir baş sallama ve onaylamayla. "Herkes Colton'dan bir ev istiyor - arkadaşlarım her zaman benden torpil yapmamı istiyorlar."

"Hey, annemle babamın evi satmasına ben de şaşırdım," dedi Daisy. "Hep bir gün benim de o eve sahip olacağımı hayal ederdim. Ama sanırım artık Rowdy kütük evi kendi evi haline getirdiğine göre bu pek mümkün değil."

Kat, "Doğru, kasaba içindeki bungalov, Rowdy ile sizin sahip olacağınız ağıl ve ahırlarla rekabet edemez," dedi.

"Düşünsene Daisy," dedi Paislee, "tüm o boş duvarlar resim için ağlıyor."

Daha fazla iyi huylu kahkahadan sonra, tüm kadınlar kahve fincanları ve bir tabak kurabiye ile büyük çiftlik masasının etrafına yerleşti.

"Şimdi," dedi Kat, Batılı kadınlar konseyine başkanlık ederek, "Şükran Günü için herkes ne yapıyor? Ve daha da önemlisi, Daisy'nin Noel arifesindeki düğününde hepimiz ne giyeceğiz?"

CHAPTER 5

T İki saat sonra, kadınlar masanın etrafında dinleniyor ve esniyorlardı. Sassy izin isteyip mutfaktan çıktı, sonra da sessizce karanlık büyük odaya yürüdü.

Tek ışık yanan birkaç mumdan ve köze ve küçük alevlere dönüşmüş şömineden geliyordu.

Gözleri alıştığında, Sassy odanın boş olduğunu gördü. Gunnar uyuyan Willow'u yatağına taşımıştı ve Pike ile Colton, Sun ile Ford'un bir kanepede uyuduğu yakındaki çalışma odasında sessizce konuşuyorlardı. Ridge, Rowdy ve Gray dışarıda, alt kattaki verandada oturmuş, açık havada yakılan ateşin etrafında toplanmışlardı. Kadınlardan bazıları onlara katılmak için en sıcak sargılarını ve kürklerini topluyordu.

Ash'i grupların arasında göremedi ve yatmaya mı gittiğini merak etti. Sassy, Kat tarafından geceyi misafir odalarından birinde geçirmesi için davet edilmişti ve o da bunu memnuniyetle kabul etti.

Kat, "Böylece istediğiniz kadar kalıp ailenizin tadını çıkarabilirsiniz," dedi. "Çocuklar uyuduktan sonra, çoğumuz ikinci bir rüzgâr yakalıyor ve geç saatlere kadar kâğıt oynuyor ya da sadece hayat hakkında konuşuyoruz."

Kat, Sassy için en çılgın umutlarının ötesinde gerçek bir abla olmuştu. Hafta boyunca öğle yemeklerinde buluşmak için zaman ayırıyor, hatta birlikte alışveriş gezileri planlıyordu. Gray West, West kadınlarını Noel alışverişi için birkaç günlüğüne Denver'a götürmek üzere ikna etmişti. Hepsi Andrews malikanesinde kalacak ve düşene kadar alışveriş yapacaklardı.

"Tüm paketlerimiz için geri dönmen gerekebilir Gray," diye alay etmişti Kat. Sassy, Ash'le birlikte olsun ya da olmasın, büyük evdeyken kendini evinde gibi hissediyordu. Ama Batı'ya döndüğünden beri düzenli olarak çıkıyorlardı.

Gorge, bu yüzden en azından ona iyi geceler demediği için biraz kırgın hissetti. -Ne de olsa aynı çatı altındaydılar. Belki de ona bir mesaj göndermeliydi...

"Hey, güzelim." Sassy tam o sırada iki güçlü kolun onu arkadan sardığını hissederken, alçak, seksi bir ses buklelerine sıcak bir şekilde konuştu.

Ash West.

"Mmm," diye mırıldandı derin bir memnuniyetle, boynunu ve omuzlarını okşamasına izin vererek. "Sadece yatağa gittiğini düşünerek sana biraz kızıyordum."

"Sensiz mi?... Yani, sana söylemeden mi?" "Alay etmeyi bırak Ash," diye nazikçe azarladı.

İlişkilerinin öpüşmenin ötesine geçmeyeceğine dair bir anlaşma yapmışlardı ama bazı günler bunun için çok kararlı olmak gerekiyordu. Bazı geceler ise düpedüz bir mucize gerekiyordu. Özellikle de böyle gecelerde, ateşin önünde yere kıvrılması için onu elinden nazikçe çektiğinde. Ya da gözleri ona ılık ışıktaki baktığı gibi baktığında. Onun odasına ya da kendi odasına fark edilmeden sızmak kolay olurdu.

"Peki, siz hanımlar mutfakta ne konuşuyordunuz?"

"Sen ne düşünüyorsun?" Sassy cevapladı. "Daisy ve Rowdy'nin Noel Arifesi düğünü."

Ash gülümsedi. "Rowdy için mutluyum; ikisi için de."

"Ben de," dedi Sassy, kütük ve çelik sehpa dayalı pelüş yastıklara yaslanırken ayaklarını uzatarak.

"Bir Noel düğünü her küçük kızın hayali olmalı."

Sassy usulca gülerek, "Pek çok küçük kız bu soruya olumlu yanıt verirdi," dedi.

"Peki ya *bu* küçük kız?" Ash kolunu Sassy'ye doladı ve omzuna dokundu.

Sassy onlar konuşurken Ash'in yüzünü görebilmek için vücudunu yana kaydırdı. Yazın ilk çıkma denemelerinden bu yana Ash'in ne kadar olgunlaştığını fark etti. O zamanlar kolları ve dirsekleri vardı ve pek çok konuda biraz endişeliydi. Şimdi ise daha ciddi ama yine de sevgi dolu ve düşünceliydi; ve evet, şakacıydı. Bu durumdan memnundu.

Ayrıca onun hayallerini ve planlarını öğrenmeye, iki dünyanın uyuşmayabileceğinden endişe etmekten daha hevesliydi.

Ash, Wyoming'de kalması için üzerindeki baskıyı kaldırdı, bu da Sassy'nin dağlara ve vadiye olan sevgisinin kendi kendine büyümesine izin verdi. Ya da belki de Ash'e olan aşkı büyüyordu ve bu da Wyoming'ın güzelliğini çok daha tatlı hale getiriyordu.

"Komik, hayalimde bir düğün olduğunu sanmıyorum," dedi tüm dürüstlüğüyle. "Hiçbir zaman büyük bir ilişki hayal etmedim - sanırım evliliğin kendisini hayalim olarak görüyorum. Babamı kaybettikten ve diğer her şeyden sonra, hayalimdeki evlilik, kocanın daha önce gizli bir ailesinin olmadığı bir evlilik."

"Makul bir beklenti gibi görünüyor," dedi yumuşak bir sesle. Ash, Sassy'nin bahsettiği "diğer her şeyin", babasının başka bir kadının -Sassy'nin annesinin- peşinden koşmak için ilk karısını ve çocuğunu terk ettiğinin acı verici bir şekilde farkına varması olduğunu biliyordu.

Ash elini kaldırdı ve o konuşurken tatlı bir şekilde yüzünün yan tarafını kavradı. Gözleri kızın hissettiği acıyı yansıtıyordu ve kız bu yüzden onu daha da çok seviyordu.

"Ayrıca," diye devam etti Sassy, "hem kız kardeşimi hem de annemi davet ettiğim gerçek bir düğün yapabileceğimi sanmıyorum. Aynı etkinlikte bulunarak Kat ya da Sugar'ı rahatsız etmek istemem ve ikisini de böyle büyük bir günün dışında bırakamam."

"Ama..." Ash sıkıntılı görünüyordu. "Bu senin için adil değil."

"Sorun değil," dedi, "ikimiz de hayatın adil olmadığını biliyoruz Ash. Ama hayatın çok ama çok iyi olabileceğini de biliyoruz."

Sassy eğildi ve sözlerini Ash'in dudaklarını tüy gibi okşayarak noktaladı.

"Evet, *çok* iyi," diye mırıldandı öpücükler arasında.

CHAPTER 6

"Y Geç kalktın Liu," dedi Paislee ve hamile baldızının üzerine yün bir örtü örttü. İkili dışarıda, açık havada bir şöminenin etrafında oturuyordu. Bütün çocuklar uyumuştı ve yetişkinler de

Sonbahar akşamının sonları. Yakında, hepsi de karın onları uzun bir kış için evlerine kapanmaya zorlayacağını biliyordu ve bulabildikleri her açık hava fırsatını değerlendirmek istiyorlardı.

Liu, "Bu kocaman bebek beni tekmeleyip itip kakarken kim uyuyabilir ki?" dedi. Sesi hoşnutsuz gibiydi ama gözleri ve gülümsemesi heyecanını ve sevincini ele veriyordu.

"Üç hafta daha," dedi Paislee. "Geç kalmadığınız sürece uçup gidecek."

"Chen'ler asla geç kalmaz," dedi Liu.

Tam o sırada Colton elinde karısı için bir fincan kakao ve sıcak yün terliklerle dışarı çıktı. Yavaşça Liu'nun ayaklarını kaldırıp terlikleri giydirdikten sonra sıcak çikolatayı uzattı. Liu'nun başının üstünü öperken, bebeğin yarı batılı olacağını hatırlattı.

"Ah, ama Batılar da her zaman vaktinde gelir," dedi Liu. "Bu bebek dakik bir hayata mahkum; Çin böreği, barbekü sürgüleri ve kimlik kriziyle dolu bir hayat. Kovboy mu olmalı yoksa mühendis mi?"

Dışarıdaki grup Liu'nun gözlemine sessizce güldü.

"Ya da bir şef olabilir. Ya da daha büyük, daha iyi bir West Gorge, Wyoming'in bir sonraki vizyoner kurucusu," diye gönüllü oldu Colton Liu'nun eline uzanırken.

İkisi de ailelerinin çekincelerine rağmen sevdikleri kariyere sahip olmak için ne kadar çaba sarf ettiklerini biliyorlardı. Her ikisi de

İlk çocuklarına daha kolay bir gelecek yaratmak için.

"Ona üniversite ve iş seçimini sormadan önce şu bebeği sağ salim dünyaya getirelim." Kat neşeli görünmeye çalışıyordu ama bir doktor ve Wyoming'li bir çiftçi olarak bebeğin doğum tarihinin şehre doğru gelen hızlı bir tren gibi olduğunu biliyordu, kış havası da öyle. "Liu, Colton, ikinizin doğum yapana kadar benim dairemde kalmanız için teklifim hâlâ geçerli. Oradan hastaneye yürüyerek gidebilirsiniz. Bu ufaklığın Aralık'taki gelişi konusunda kendimi çok daha iyi hissedeceğim."

"Teşekkür ederim Kat," dedi Liu samimi bir sesle. "Ama annem ve büyükannem neredeyse bizimle yaşıyor ve yardım edebilirler."

"Liu," diye meydan okudu Kat, "büyükannenin kaç yaşında olduğunu tahmin bile edemiyorum. Onu sevdiğimi biliyorsun ama gözleri eskisi gibi görmüyor. Annen de bir muhasebeci, ebe değil."

Kat bunu söylemeden, çiftlikte ve evde bulundurduğu tıbbi malzemelerini güçlendirmeye karar verdi - her ihtimale karşı; bir sıyrık ya da kesikten daha fazlasına hazırlıklı olmak için.

"Belki de bunu gerçekten düşünmeliyiz, Liu," dedi Colton, endişesi yüzünü gölgeliyordu.

"Tarihsel olarak konuşursak," diye söze başladı Gunnar ve herkes ona döndü, "West ailesi erken mevsim kar fırtınalarında pek başarılı olamadı. Birkaç yıl önceki kar fırtınasında babamı ve Casey'i neredeyse kaybediyorduk. Eğer kurtlar onları yakalamasaydı, soğuk yakalayacaktı."

Ridge uzanıp Casey'nin elini tuttu.

Paislee, "Evet, kar fırtınalarının şakası yok," diye onayladı. "Pike beni bulduğunda eski çiftlik evinin kapısının eşiğinde yarı donmuş haldeydim."

"Ama *kızım*, o seni çok ısıttı," dedi Daisy, genel kahkahalar ve birkaç yuhalama eşliğinde.

Karanlıkta kimse Paislee'nin gülerken kızardığını göremedi ama Pike'ın geniş sırtışı ateş ışığında görülebiliyordu.

Rowdy umutla, "Belki bu seferlik kar durur," dedi. "Colton ve Liu'nun bebeğini Aralık ayında güvenle karşılayabilir ve Noel arifesinde olaysız bir düğün yapabiliriz."

"Her kızın hayalidir," dedi Daisy kahkahalar arasında, "*olaysız* bir düğün."

CHAPTER 7

"W

Onlara söylemeliydin Pike," dedi Paislee, Sun ve Ford'u gecenin ilerleyen saatlerinde West Gorge Woods'taki evlerine taşırlarken sessizce. Buraya taşındıklarından beri Duvarlar rengârenk soyut ve suluboya resimlerle ve Pike West'ten başkasına ait olmayan orijinal yağlıboya tablolarla doluydu. Yerde de aynı şekilde renkli oyuncaklar etrafa saçılmıştı ama neyse ki çiftliğe gitmeden önce merdivenlere giden açık bir yol bırakmışlardı.

Pike ve Paislee evlendiklerinden beri böyle gecelerde West ailesinin evine yakın olmanın keyfini çıkarıyorlardı. Pike, çiftliğin işleyişi hakkında "iş" konuşmaya gerek duymadan babası ve kardeşleriyle akşam yemeği yiyebiliyordu. Manzaralarını resmederek geçirdiği zamana değer veriyor ve karısının desteğine sürekli hayranlık duyuyordu.

"Biliyorum, herkes oradaydı," diye kabul etti Pike, "ama hiçbir zaman doğru bir açılış olmadı ve gece aslında daha çok düşünle, Rowdy ve Daisy ile ilgiliydi."

"Anlıyorum. Ama er ya da geç haberlerimizi paylaşmak zorundayız." "Şükran Günü, sanırım."

"Anlaştık," dedi Paislee. "Umarım bu ufaklıklar yarın uyur da biz de uyuyabiliriz."

"Büyük ihtimalle," dedi Pike usulca gülerek. "Ama bence uyku fazla abartılıyor."

Paislee kocasına baktı, hiçbir zaman çocuklarını yatırıp başlarının üstünden öptüğü zamanki kadar yakışıklı olmamıştı. Küçük evlatlık Güneş'i en az kanlı canlı oğulları kadar sevdiği ve ona taptığı belliydi ve kalbi bu adam için çılgınca çarpıyordu. Adam koltuğunu düzeltirken

Sırık gibi gövdesiyle ona döndüğünde, bakışlarını yakalayıp eline uzandığında adamın yüzündeki sevinç ve şaşkınlığı görebiliyordu.

"Uyku abartılıyor, ha?" Paislee kollarını onun omuzlarına dolamak için yukarı kaldırdı. "Bana daha fazlasını anlat."

"HERKESE BU GECE SÖYLEMELİYDİK, SENCE DE ÖYLE DEĞİL MI RIDGE?"

Casey, çiftlikteki yatak odalarının kapısını sessizce kapatan Ridge'e baktı. Rowdy ve Daisy'nin onuruna verilen kutlama yemeğinden sonra geç saatlere kadar aileyle konuşmuş ve gülmüşlerdi.

"Mmm," diye cevapladı Ridge, kayıtsızca, "belki."

"Herkes ne zaman tekrar bu geceki gibi bir arada olacak?" Ridge,

"Şükran Günü, düğün ve Noel," diye cevap verdi. Casey, "Ama o zaman çok geç olacak," diye karşı çıktı.

"Doğru, bu haberi teker teker yaymamız gerekebilir," dedi. "Ama daha önemlisi, Daisy'den Bud Shire'ın evini kimin aldığını öğrendin mi? Birinin o Craftsman bungalovu benden önce aldığına inanamıyorum. Yıllardır gözüm oradaydı."

"Öyle olduğunu biliyorum," diye dert yandı Casey. "Daisy'nin hiçbir şeyden haberi yok gibiydi."

"O aşâğılık herif, Bud," diye homurdandı Ridge. "Onun bir arkadaş olduğunu sanıyordum. Şimdi düğünde ona iyi davranmak zorundayım, oysa onu boğazlamak istiyorum."

Casey, "O bir arkadaş, Ridge," diye uyardı, "senin en eski arkadaşlarından biri. Eminim bunca zaman sonra hâlâ istediğini düşünmemiştir -çok fazla şeye sahipsın, biliyorsun. Bizim de Phoenix'te çok güzel bir evimiz var. Tepeden tırnağa yenilenmiş. Bizim özelliklerimiz ve zevklerimize göre."

"Biliyorum," diye suratını astı Ridge. "Bud'ın evini satın almam için mantıklı bir neden yok."

"Hayır, yok. Sesin biraz... şımarık geliyor," dedi Casey, kaba bir şekilde olmasa da.

Ridge bu öneriye sırtıttı ve sonra karısına odaklandı.

"Aslında şımarık değilim," diye söylendi. "Sadece o evi takdir ediyorum. Nadiren gördüğüm ince bir işçilik eseri. İşçiliğe bayıldığımı biliyorsun."

Casey'nin bakışlarını tutarken, uzanıp onun bronzlaşmış kolunu okşadı. Kadın elbisesini başının üzerine çekmiş ve Casey'nin önünde durmuştu.

Pijamalar elimde.

"Mükemmellik seviyesi ve ince çizgiler..." dedi çarpık bir sırıtışla ona yaklaşırken.

Ridge onu kendine doğru çekerken Casey'nin ağzı zevkten açık kaldı.

"Hâlâ... hakkında mı konuşuyoruz?" diye fısıldadı.

"Hayır, hayır, değiliz," diye fısıldadı, eğilip onu öpmeden önce.

CHAPTER 8

"N "Sırlar, Şerif," dedi Gunnar, Kat'ın yanındaki yatağa sürünerek girerken. Kat yarı uykuluydu ama yüzünde alışılmadık bir kaş çatma ifadesi vardı. "Seni ne yiyip bitiriyor?"

"Ne demek istediğini anlamıyorum..." diye denedi ama boşuna.

"Evet, biliyorsun," dedi sessizce. "Bu düğünle ilgili seni rahatsız eden bir şey var."

Kat nefesini tamamen verdi ve Gunnar'a doğru yuvarlandı.

"Daisy'yi seviyorum. Rowdy ile evlenmesiyle ilgili her şeyi seviyorum, bir şey hariç. İkiz kardeşi Darlene."

Darlene Shire yıllar önce Gunnar'ın kız arkadaşıydı. Gunnar ondan kendisiyle evlenmeyi düşünmesini istemiş, o da reddetmiş ve sonra da taşınmıştı. Sonunda bunun ne kadar aptalca olduğunu fark etmişti ama o zamana kadar Kat ve Gunnar gelmiş geçmiş en romantik karantina sırasında birbirlerine fena halde aşık olmuşlardı.

"Kötü bir kuruş gibi ortaya çıkacak ve benim için büyük günü ve önümüzdeki tüm özel olayları mahvedecek - doğumlar, vaftizler... aklınıza ne gelirse. Orada olacak."

"Üzgünüm Kat, gerçekten üzgünüm. Eğer teselli olacaksa, tanıştığımız günden beri onu hiç düşünmedim. Çıktığımız zamanlarda da onu neredeyse hiç düşünmedim. Ve dürüst olmak gerekirse, eğer hatırladığım kadar bencilse, Daisy'nin özel etkinliklerinin hiçbirine katılmayacak."

"Kesinlikle düğünde olacak."

"Muhtemelen, ama sadece ailesi taşındığı için onları görmek isteyecektir; belki onlardan biraz para alabilir. Evlerinde satabileceği değerli eşyaları görmek isteyecektir."

"Vay canına, tam bir av. Düşünsenize, çocuklarınızın annesi olabilirdi."

Gunnar karanlıkta usulca, "Tek söyleyebileceğim, Tanrı'nın beni kendi aptallığımdan koruduğu," diye konuştu. "Eğer korumasaydı, Darlene bu güzel çiftliği yüceltilmiş bir Kadın Barakası'na çevirir, kendi bencil amaçları uğruna Batı Vakfı'nı iliklerime kadar kurutur ve beni pişmanlık içinde dağlara kaçıp vahşi, evsiz bir münzevi gibi yaşamaya gönderirdi."

Kat bu görüntüye gülmekten kendini alamadı. "Dur," diye yalvardı Gunnar'a.

"Hayır, ciddiym Kat," dedi sesindeki içtenlikle. "Sen benim için ve bu aile için büyük bir hazinesin. Seni hak etmediğimi biliyorum ama beni sevdiğin için her gün Tanrı'ya şükrediyorum. Bu kuru, tozlu, kederli aileye hayat verdin ve şimdi bize bak - sevgi, renk ve kahkahalarla dolu, taşan bir evimiz var... hepimizin olmak istediği bir yer yarattın, her birimizin."

Kat, Gunnar'ın sözleri karşısında boğazında bir yumru hissetti ve gözyaşlarının yüzünden aşağıya, yastığına süzüldüğünü hissetti. Az konuşan bir adam olan kocası kalbinden konuştuğunda, bu içten gelen bir şeydi.

"Kat West," diye devam etti Gunnar, "annemin tüm bu toplumu kutsayan vakfını yeniden dirilttin. O hastaneyi şekle soktun. Sen kızımızın en muhteşem annesisin. Ve her gün kalbimi acındırıyorsun."

Bu sırada Kat, Gunnar'ın kolunun arasına girmiş ve onu hevesle sıkıca kavramıştı.

"Noel arifesindeki düğüne gelince," dedi kızın gür ipeksi saçlarına, "diğer bütün kadınlar *seni* görmekten tedirgin olmalı, *çünkü* sen Doktor Kat *Flipping* West'sin ve bunu sakın unutma. Asla unutmam."

CHAPTER 9

"**I**Elimden gelse *seni* eve götürürdüm kovboy," diye mırıldandı kadın Ash rahatsız bir şekilde kıvrılırken. Ortası hafifçe yuvarlak ve yün bir şala sarınmış olan kadın, Kehribar'ın içinde duruyordu

Waves mağazası, Ash West'e paketlerini nereye koyacağını göstermeye hazır.

"Bana arabanızı gösterin hanımefendi, lütfen..." Ash kapıdan çıkıp gitti. Bu onun gün içindeki ilk bakışı değildi ama ilk açık teklifiydi.

Mağazaya geri döndüğünde Amber ve Sassy ile göz göze geldi ve hepsi güldü.

Ash, "Şükran Günü'nde hindi ve dolma tıkınmanın insanı uykulu yapacağını sanırdım ama bu hanımlar düpedüz oynak," dedi. "Bir kahve molasına ihtiyacım var."

Amber, "On dakika bile olsa istediğin kadar zaman ayırabilirsin," dedi. "Kara Cuma satışım için ekstra yardıma çok minnettarım. Katılımın bu kadar büyük olacağını hiç düşünmemiştim."

"İyi ki rahat ayakkabılar giymişim," dedi Sassy. "Amber, bir durgunluk var gibi görünüyor. Neden sen de gidip oturup kahve içmiyorsun, ben de etrafı kolaçan edeyim."

"Teşekkürler Sassy, burada tartışma yok," dedi Amber, kahve istasyonunun yanındaki sandalyeye çökerek. Orada, kahve sıcak ve müşteriler için hazır dururken, French Roast aroması havayı doldurdu. Kırmızı ve yeşil şeker serpilmiş bir tabağın üzerinde yıldız şeklinde kurabiyeler duruyordu. Dükkanın dört bir yanında ışıklar parıltıyor ve kızılcık mumları titriyordu.

Sassy, bir grup kadının alışveriş sepetlerini "Mutlu ChrisMoose" kupaları ve tatlılarla doldurduğu mağazanın önüne doğru yürüdü

tabaklar. Omzunun üzerinden baktığında Amber ve Ash'in hak ettikleri dinlenmenin tadını çıkardıklarını ve eski dostlar gibi birlikte güldüklerini görmek onu mutlu etti.

Bazen Sassy, kendisi tamamen aradan çekilirse bu ikilinin gerçekten aşık olup olmayacağını merak ediyordu ama bunu öğrenmek niyetinde değildi. Ash West 2.0, ilk gerçek aşkında isteyebileceği her şeydi. Aralarındaki hararetli tartışmanın ardından Ash'i terk etmesiyle, Ash'in onun West Gorge'a döndüğünü öğrenmesi arasında birkaç hafta vardı ama bu süre aralarını düzeltmeye yetecek kadar uzundu. Sassy'nin Noel'e kadar kalacağına söz vermesi ve aralarında hiçbir gizli sır olmaması sayesinde rahatlayabildiler ve kendilerinin mümkün olan en iyi versiyonları olabildiler.

Çiftlik evindeki aile yemeğini düşününce, Ash'i aile evinin şöminesinin yanında, devasa pencerelerden gökyüzündeki yıldızlar görünürken öpmek çok doğru geldi. Ash'in arkasından yaklaşıp kollarını ona doladığı ve kulağına fısıldadığı anılar hâlâ Sassy'nin bacaklarının karıncalanmasına neden oluyordu.

Şimdi, Noel'e sadece dört hafta kalmışken, Ash hâlâ endişeli görünmüyordu. Cevap vermesi için ona baskı yapmıyordu ama o kendi kendine baskı yapmaya başlamıştı. Kalacak mıydı? Ash'in dokunuşundan... öpücüklerinden ve ilgisinden gerçekten uzaklaşabilir miydi?

"Bilmiyorum işte!" Sassy'nin yüksek sesle söylediği bu söz, bir müşterinin yanlış anlamasına ve *"O zaman öğrenebilir misiniz... Amber o sevimli defne mumlarını yeniden stoklayacak mı?"* diye haykırmasına neden oldu.

"Oh... oh tabii," dedi Sassy, toparlanıp Amber'a doğru yürürken. O yürürken, West ailesinin dostları Jackie ve Red'in yeğeni, yazlık çiftlik işçisi Wayne içeri girdi. Red kasabanın barbekü restoranının sahibiydi ve şimdi şişelenmiş sosunu ülke çapında satıyordu. Wayne, Sassy'nin hatırladığından daha yaşlı ve daha uzun görünüyordu. Doğruca Amber'ın yanına gitti ve dudaklarına özel bir öpücük kondurduktan sonra kahve masasının yanına büyük bir kutu koydu.

"Red selamlarını ve lahana salatalı barbekü sandviçlerini yolladı," dedi üçlüye. "Şimdi, nasıl yardımcı olabilirim?"

"Oh Wayne," dedi Amber, "sen benim kahramanımsın."

"Ah Wayne," diye alay etti Ash, Amber Dalgaları önlüğünü çıkarıp Wayne'e fırlatarak, "sen *de* benim kahramanımsın."

Sassy sandviçinden büyük bir ısırık alırken, "Bu kadar yorgun ve aç olmasaydım gülerdim. Kim bilebilirdi ki küçük bir Noel mağazası işletmenin

bir öküzü kementle bağlamaktan ya da çamurlu bir dereden ölü ağaçları çıkarmaktan daha yorucu olabilir mi?"

Ne Amber ne de Wayne etraflarındaki konuşmalara aldırış ediyordu. Amber slider'ın son lokmalarını yerken Wayne önlüğü başından geçirip beline bağladı. Tam o sırada mağazanın hoparlörlerinden çalan Noel müziği Bing Crosby'nin "Beyaz bir Noel hayal ediyorum, tıpkı eskiden bildiklerim gibi..." mırıltısına dönüştü.

"Bu dansı bana lütfeder misiniz?" Wayne gülümseyerek elini Amber'a uzattı.

"Ama... benim mağazam," diye zayıfça itiraz etti.

"Buna *iş yaşam dengesi deniyor*," dedi Wayne yumuşak bir sesle ve hayır cevabını kabul etmedi.

Sassy ve Ash onları izlerken Amber kolunu Wayne'in omzuna doladı ve ikisi kasanın yanındaki boşlukta bir ileri bir geri sallanmaya başladılar. Hepsi kadın olan bir avuç müşteri alışverişlerini bırakıp şaşkınlıkla ikiliyi izledi.

"Şuna bakar mısınız?" dedi içlerinden biri, gözündeki yaşı silerken.

"Fred'im benimle mutfakta dans ederdi," diye yakındı bir başkası.

"Amber'a mumlar hakkında soru sormak için kötü bir zaman mı sizce?" Dedi üçüncü bir kişi.

CHAPTER 10

"T

Yemek şirketleri düğünümüzde sığır eti dışında ne servis edeceklerini bilmek istiyorlar," dedi Daisy yemek sırasında Rowdy'ye.

İkili göl kenarında mum ışığında yemek yiyordu. kasabanın dışında bir dağ evi. Dağ evinin köşesinde, parıldayan beyaz ışıklar ve kırmızı süslerle süslenmiş uzun bir Frasier köknarı duruyordu. Soğuk geceyi ısıtmak için çıtırdayan ve parlayan taş şöminenin ocağında poinsettialar sıralanmıştı.

"Bir et yemeğinden daha iyi olan tek şey," dedi Rowdy, "*iki* et yemeğidir."

Daisy, "Geleneksel olarak tavuk ya da balık var," diye önerdi, "ya da veganlar için bir makarna yemeği."

"Düğünümüze veganları davet etmeyeceğimiz konusunda anlaştığımızı sanıyordum," dedi Rowdy. "Ben kesinlikle hiç vegan tanımıyorum, ya sen?"

"Belki de kaçık kız kardeşim, onu hiç tanımıyorum. Ve açık konuşmak gerekirse vegan olduğum günler de oluyor," diye gülümseyerek cevap verdi Daisy. "Ama seni... ne için yazacağım, sığır eti olabilir mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, sanırım yemek yiyemeyecek kadar gergin olacağım," dedi Rowdy, çatalını bırakıp doğrudan Daisy'ye bakarak.

"Şaka yapıyorsun! Benim büyük, güçlü kovboyum gergin mi?"

Rowdy başını hafifçe eğdi ve Daisy onun hiç de şaka yapmadığını anladı. Nişanlısı hakkında bu kadar önemli bir şeyi fark etmemiş olduğunu düşünmek onu telaşlandırdı.

"İlgi odağı olmaktan kaçınma eğilimindeyim Daisy, ama senin için bunu yapacağım."

"Tanrım, üzgünüm Rowdy. Hiç hayal etmemiştim... ama sen yıllarca rodeo pistlerinde yüzlerce, binlerce insanın önünde gösteri yaptın. Kalabalığı memnun etmeden o seviyeye gelemezsin."

"Haklısın. Eskiden kalabalıklarda iyiydim ama bu daha önceydi," dedi. *Ne öncesiydi* diye sormak istedi ama adam bacağını ovuşturunca anladı. Rowdy West büyük ve güçlü bir kovboydu ama sosyal ortamlarda, sakatlığı nedeniyle utangaçtı.

Neden daha fazla dikkat etmemişti?

Daisy kendini tekmeledi. Onu sevmekten ve ona mümkün olan en şefkatli şekilde bakmaktan daha çok istediği bir şey yoktu. Eğer bu, onun gergin sinirlerini beyaz bir gelinlikle koridorda yürüme arzusunun önüne koymak anlamına geliyorsa, öyle olsun.

"Kendimi aptal gibi hissediyorum Rowdy," dedi sessizce, "seninle bu düğün konusunda aynı fikirde olduğumuzu sanıyordum. Özür dilerim."

"Durun bir dakika," diye genişçe gülümsedi, "bu iş çığırından çıktı. Düğünümüz konusunda aynı fikirdeyiz, planladığımız güzel düğünden başka bir şey istemem. Bana doğru yürüyüp adımları alana kadar gün sayıyorum."

"Gerçekten mi?" Daisy elini onun elinin üzerine koyarak sordu.

"Gerçekten mi?" diye cevap verdi Rowdy. "Sadece yemek yiyemeyecek kadar gergin olabileceğimi söyledim."

Mum ışığında birbirlerine baktılar ve birlikte usulca güldüler.

Daisy gülümseyerek, "Bu durumda, düğünümüzden önce kütük evi ziyaret edip buzdolabını stoklasam iyi olacak," dedi. "En sevdiğin ikram nedir?"

Rowdy kaşlarını kaldırdı ve komplocu bir tavırla eğilerek parmağını salladı.

"Biraz daha yaklaş da sana anlatayım."

Daisy şaşkınlıkla güldü ve onun söyleyeceklerini duymak için eğildiğinde ürperdi. Onun yerine aradaki mesafeyi kapattı ve dudaklarını usulca Daisy'nin dudaklarına yaklaştırdı.

"Sen. Sen benim en sevdiğim ikramımsın," diye fısıldadı.

CHAPTER 11

"*D*" "O merdivenden düşme, Pike."
Paislee, West Ranch'teki evin büyük odasında durmuş,
kocasının kolunu uzatıp

uzun ağacın üzerinde çekiçle dövülmüş teneke bir yıldız. Arka planda Noel müziği çalıyordu ve üç çocuk, Willow, Sun ve Ford, yeni kesilmiş çamın alt dallarını elleriyle süslüyorlardı.

Pike, "Ben buradayken bana da birkaç süs verin, onları en üste yerleştireyim," dedi. "Çocuklar sağ olsun, ağacın *altı* biraz *ağır* görünüyor."

"Bana bir zamanlar sahip olduğumuz büyük teyzemizi hatırlattı," diye şaka yaptı Gunnar.

"Gunnar!" Kat'in kahkahasında hafif bir azar vardı ama yine de onun durduğu yere gitti ve kollarını beline doladı. Gunnar ona sıkıca sarıldı ve başının tepesini öptü.

Colton ve Liu ağaç kesme partisine gelemediler; Liu kendini biraz kötü hissediyordu ve ikisi de eve yakın kalmaya karar verdiler. Ash, Rowdy'ye çiftlikteki bazı beklenmedik işlerde yardım ediyordu ve Sassy de Amber'ın dükkânından ayrılamadığını söyledi. Casey de iptal etmek zorunda kaldı; emekli olmak ve Ridge'le seyahat ederek daha fazla zaman geçirmek için mülk yönetimi işinin bir kısmını devretmeye çalışıyordu.

Ridge'e gelince, Kat'e ağaç bittiğinde onu aramasını ve bitmiş ürünün tadını çıkaracağını söyledi.

Bunu söylediğinde ona "Cimri" diye seslenmişti ama o sadece gülmüştü.

Ridge, "Zamanımı harcadığımı biliyorsun, Kat," diye karşı çıktı. "Sabahın dördünde bisikletleri topladım. Noel arifesinde bir kadın alışveriş torbasını nereye sakladığını bulamayınca çorap dolgusu bulmak için gece geç saatlerde kasabaya koştum. Uzun yıllar boyunca, Noel Baba'nın ne getirdiğini göstermek için küçük ellerin beni ağaca doğru çekmesine izin verdim. Ama şimdi sıra sizde; sizde, Gunnar'da, Pike ve Paislee'de ve yakında Colton ve Liu'da."

Kat, Ridge'in Noel'de ailesini mutlu etmek için elinden geleni yapan genç bir baba olduğunu düşününce gülümsemekten kendini alamadı.

"Pekala, bu seferlik sana izin veriyorum," dedi.

Ridge ona, "Toplanacağım," dedi. "Sadece bekle. Noel babayı unut -Zamanı geldiğinde Noel Dede olacağım."

"Olsan iyi olur," dedi Kat.

Diğerlerini özlemişti ama bu Kat'in anın tadını çıkarmasına engel olmadı. Çocuklar büyük kutudan çıkardıkları her süs için çok heyecanlıydı ve Kat onların parlak küçük beyinlerini iş başında izlemeyi seviyordu.

Tüm kardan adamları birbirine çok yakın koyalım, böylece ziyaret edebilirler.

Bu sıcak kakao süsünü bebek İsa'nın yanına asacağım, belki susamıştır diye.

Bu yıldızları ulaşabildiğim kadar yükseğe asacağım, gökyüzündeki gerçek yıldızlar gibi.

Güneş arkasını dönerek, "Burası Noel Baba'nın bizim için oyuncak bırakacağı ağaç," dedi.

"Öyle mi?" Kat, Sun ve diğer çocuklarla göz hizasında olmak için kanepeye oturdu. "Noel Baba Willow'un oyuncaklarını buraya getiriyor, ama senin oyuncaklarını senin evine getirmeyecek mi, Sun? Her zamanki gibi?"

Ford da Sun'a katıldı ve ikisi de başlarını salladı.

Ford, "Kat Teyze, annem Noel Baba'nın bu yıl oyuncaklarımızı buraya getireceğini söyledi," diye odadakilere bilgi verdi. "Ona bir mektup yazmış, bu yüzden doğru olduğunu biliyorum." "O zaman doğru olmalı," dedi Kat

gülümseyerek, yeğenine sarıldı ve

Yeğenim. Sonra tüm çocuklara, "Mutfakta süt, bir tabak sandviç ve havuç çubukları var. Yemekten sonra kurabiye süsleyebiliriz."

Çocukların duyamayacağı bir yere geldiklerinde Kat başını kaldırıp Paislee'ye baktı.

Paislee merdivenden inmiş olan Pike'ın yanına oturarak, "Seni gafil avladığım için özür dilerim Kat," dedi. "Bu yıl Noel'den hemen sonra Denver'a gidiyoruz ve süslemelerimizi kaldırmak zorunda kalmak istemedim. Nasıl olduğunu bilirsin, tüm oyuncaklar ve her şeyle birlikte, bu yıl çok fazla şey var."

"Anlıyorum," dedi Kat. "Sadece Willow'umuz var ve bazen bir oyuncakçıda yaşıyormuşuz gibi hissediyoruz. Noel Baba'nın çocukların oyuncaklarını buraya getirmesini çok isteriz."

Gunnar otururken Pike ve Paislee'ye göz kırparak, "Bu onu bir yolculuktan kurtaracak," dedi.

Pike rahatsız bir şekilde bakışlarını indirdi ve Paislee'nin elini sıktı.

"Ben... gidip çocukları kontrol edeyim," dedi Pike, "ve kurabiyeleri çıkarayım."

Paislee aceleyle, "Ben de seninle geliyorum," dedi ve Pike'ı odadan çıkarken takip etmek için ayağa kalktı.

"Bu hiç de garip değildi," dedi Kat, ardından gelen sessizlikte. Odadaki tek ses radyodaki bir Noel şarkısıydı. "Pike ve Paislee gergin görünüyordu. Ve suçlu. Sana da gergin göründüler mi?"

"Evet, bunu ben bile görebiliyorum." "Ne yapmamız gerekiyor?"

Gunnar Kat'e bakıp gülümsedi ve onu kendine çekti.

"Bu kanepede gençler gibi öpüşmeliyiz ve Pike ile Paislee'nin çocuklarla kurabiye süslemesine izin vermeliyiz," dedi, "yapmamız gereken bu."

Kat onun şaka yaptığını düşünerek güldü. Ama şaka yapmıyordu.

CHAPTER 12

"O Kay, sonunda Mercantile'ın ne olduğunu anladım." Sassy, West Gorge şehir merkezindeki mağazada durmuş, flanel gömlek raflarını karıştırıyordu. Alışveriş arabası neredeyse Kürklü kar botları, flanel astarlı kotlar, uzun iç çamaşırları, üç çift eldiven, bir bez yün şapka ve bir ya da iki kazakla dolu. Kasabaya ilk geldiğinde West Gorge'un yüksek moda konusunda biraz eksik olduğunu düşünmüştü. Ama şimdi Aralık ayındaydı ve ilk birkaç kar yağışı şaka değildi - yüksek moda söz konusu bile olamazdı.

Ash, "Her şey Wyoming kışlarıyla ilgili," dedi.

"Yazın da çok satıyoruz," diye bağırdı mağaza sahibi Ash'e doğru. Ash'i Batı'ya gelmeden çok önce giydirmişti ve güzel sarışınla konuşurken kulak misafiri olmaktan çekinmiyordu.

Ash yüzünde bir sırıtişla sahibine, "Biliyorum," dedi, "ama yazın, Mercantile tamamen isteklerle ilgilidir. Kışın ise *ihtiyaçlarla* ilgilidir, sıcak kalmam gerekir. Kuru kalmam lazım. Donmamam gerekiyor..."

"Dikkatli ol," dedi sahibi gülerek.

"...ayak parmaklarım koptu," diye toparlandı Ash.

"Kapanıştan önce sizi aramam gerekiyor ve bu on dakika içinde olacak," dedi. "Bu akşam bir kase geyik eti yahnisi ve *Survivor*'ın yeni bölümüyle sıcak bir randevum var."

Kısa bir süre sonra sokağa geri dönen Sassy ve Ash, yüzlerine ıslak kar püskürten rüzgârı engellemek için paltolarının yakalarını yukarı çektiler. Sassy alışveriş poşetinden etiketi ve her şeyiyle birlikte bez yün şapkasını çıkardı ve üşüyen kulaklarının üzerine indirdi.

Kollarının altında Mercantile'den aldıkları poşetlerle, buz tutmuş kaldırımında kayıp düşmemeye dikkat ederek iki blok ötedeki Sassy'nin dairesine yarı koşar adımlarla gittiler.

Dakikalar sonra Ash, Sassy'nin kapısının hemen önünde paltosunu ve botlarını çıkarırken, "Ho Ho Ho kutsal inek, dışarısı çok soğuk," dedi.

Sassy de tüm aldıklarını yere bıraktıktan sonra aynı şeyi yapmıştı. Botlarını yün terliklerle, ceketini hırka kazakla değiştirdi ve şapkasını şimdilik kafasında bıraktı.

"Çok şık," dedi Ash, fiyat etiketini çevirerek ve Sassy'yi kollarının arasına alarak.

"Beni ısıtıyor musun?" Ona sıkıca sarılarak sordu, "yoksa ben mi seni ısıtıyorum?"

Ash onun yanağını öperken, "Sana her şeyimi verirdim, Sassy," dedi, "şu anda vücut ısım hariç. Fazla ayıracak vaktim yok."

Flanel gömleğinin içine doğru biraz kıkırdadı, sonra yavaşça çekildi.

"Bu sabah tavuk çorbası yaptım," dedi, "bu ikimizi de ısıtır."

"Teşekkür ederim. Kulağa harika geliyor."

Yardım teklifi kibarca reddedildikten sonra Ash kanepeye oturup bacaklarının üzerine kalın bir örtü örttü ve küçük mutfak adasında Sassy'yi izlemeye koyuldu. Daire açık bir konsept olacak şekilde yenilenmişti ve ağır ahşap bir kapının ardında bulunan tuvalet dışında her şey görülebiliyordu. Ancak pencereler binanın orijinaliydi ve hava geçirmez değildi. Rüzgâr kurşunlu camları tıkırdatıyor ve kanadın altından soğuk hava sızıyordu.

"Burası cereyan yapan eski bir yer, değil mi?" Kalorifer dairenin içine sıcak hava pompalamak için var gücüyle çalışmasına rağmen Ash titredi.

"Evet, öyle," diye güldü Sassy. "Yazın sıcak, kışın soğuk. Ama çok cazibeli ve fiyatı da uygun. Konumu da iyi. Muhasebe işine yürüyerek gidebiliyorum ve Amber'la dükkânında çalışmayı seviyorum. Ayrıca, herkesin ilk dairesiyle ilgili korku hikayeleri olması gerekir. Yaşlanıp saçların ağardığında geriye bakıp gülebileceğin bir şey."

"Yaşlanıp grileşeceğini fark etmemiştim... bu her şeyi değiştirebilir."

Sassy gülerek ona bir peçete fırlattı ve içinde dumanı tüten iki güveç çorba, bir sepet ekmek ve iki fincan sıcak kakao bulunan bir tepsi getirdi.

"Nedense oraya benden önce varacağını düşünüyorum," dedi gülümseyerek ve Ash'in yüzünün yan tarafına hafifçe dokunmak için uzandı. "Arada sırada, doğru ışıktaki saçlarında gümüş bir leke görüyorum."

Ash de uzandı. Kızın elini avucunun içine alıp dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerine hafifçe dokundu.

"Asla yaşlanmayacağından *ya da saçlarının* ağarmayacağından eminim, Sassy," dedi Ash. "Sadece yaşlandıkça daha zeki, daha güçlü ve daha güzel olacaksın."

"Nereden biliyorsun?" Sassy onun kendine olan güvenine şaşırarak sordu. "Biliyorum işte," dedi.

Ve bunu görmek için orada olmak istiyorum, diye düşündü kalbi hızla çarpmaya başlarken.

Ash ve Sassy çorba tencerelerini kulplarından tutarak hafif bir "şingirtı" için bir araya getirdiler ve ardından sıcak bir akşam yemeği için kanepeye yerleştiler.

"Söylesene Ash, bütün kış çiftlikte mi yaşayacaksın? Bu havanın cazibesini kesinlikle anlayabiliyorum. Kısa bir yol."

Ash omuz silkti. "Sanırım öyle. Kiracım bungalovu kasabada bıraktı, istersem oraya geri dönebilirim ya da kış için kayakçılara kiralayabilirim. Neden soruyorsun, tekrar kapı komşum mu olmak istiyorsun?" Bunu sorarken onu nazikçe dürttü.

"Hayır, ama çiftlikte çok... uzakta görünüyorsun," dedi Sassy dikkatle. "Yalan söylemeyeceğim; sana yakın olmayı özledim. Bu ay seni ne kadar göreceğimi merak ediyorum, artık burada havanın nasıl olduğunu biliyorum."

"Oh, bu hiçbir şey." Ash eliyle pencereyi ve rüzgârı işaret etti.

"Dediğim gibi, daha da kötüleşecek."

Sassy birden üzgün göründü ve Ash o yasak, söylenmemiş soruyu sormamak için dudağını ısırды. *Tekrar ne zaman gidiyorsun, Sassy- bunlar birlikte geçireceğimiz son birkaç hafta mı?*

Veremeyeceği bir söz için onu zorlamayacağına söz vermişti ama kalbi kırmızı ışıktaki oturmuş yeşile dönmesini bekliyormuş gibi hissediyordu. Ve tam gaz ilerlemek için can atıyordu. Derin bir nefes alarak soruyu dolambaçlı bir yoldan sordu ve bir Hail Mary pası umdu.

"Peki, annenle tatili birlikte mi geçireceksiniz?" Sassy gülümsedi ve onun sorusunu değerlendirdi.

"Bunu sorman komik, Ash. Bugün aradı ve bölgesindeki bir bekârlar grubuyla Noel'de caz gezisi için yer ayırttığını söyledi. Noel arifesinde yola çıkıyorlar ve yeni yılda geri dönüyorlar."

Ash rahatlamasına engel olamadı ve düzensiz iç çekişi içinde tuttuğu tüm gerginliği ortaya çıkardı. Sassy uzanıp elini Ash'in elinin üzerine koydu, çorba kâsesi yüzünden eli sıcaktı.

"Bana baskı yapmadığın için sana ne kadar minnettar olduğumu bilmeni istiyorum Ash. Son birkaç aydır çıkmaktan gerçekten keyif aldım ve sen de gerçekten harikaydın."

Sassy kâsesini sehpanın üzerine koydu ve ayaklarını kanepeye uzattı. Ash kolunu ona dolayıp kendine doğru çekerken o da Ash'e sokuldu.

Ash başını geriye atarken sessizce, "O benim," dedi. "Gerçekten harika bir adam."

CHAPTER 13

"T Noel'e üç hafta, bebeğin doğmasına da iki hafta kaldı," dedi Kat Liu'ya. "Beklerken Colton'la birlikte benim daireme taşınmanızı tüm kalbimle diliyorum.

Colton West Gorge Woods şantiyesine yakın olacak, siz de doktorunuza ve hastaneye yakın olacaksınız."

"Biliyorum, biliyorum," diye itiraz etti Liu. "Hâlâ düşünüyorum."

Kadınlar Liu'nun mutfağındaydı, Ling ve Chun Çin mantısı dolduruyor ve güveç için tavuk pişiriyordu. Ling sormadan Kat'in önüne bir fincan çay ve bir tabak börek ile parmak sandviç koydu.

"Chun yemek yemen gerektiğini düşünüyor," dedi Liu'nun annesi sinsî bir gülümsemeyle. Chun arkasını döndü ve Kat'e başıyla onay işareti yaptı.

Her iki kadını da hafifçe selamladıktan sonra Kat uzanıp Ling'e sarıldı, o da bu yakınlığı memnuniyetle karşıladı.

Chun ve Ling'e "Teşekkür ederim, *Xièxiè nǐ*," dedi. "Oldukça açım."

Çiftlikteki ilk yalnız yılların ardından şimdi geniş ailede bu kadar çok kadının olması büyük bir zevkti. Önce Paislee geldi, sonra da çiftlik şefi ve Kat'in ilk işe aldığı kişi olan Liu. Liu, Colton'la evlendiğinde tüm ailesini de yanında getirdi ve ailelerini harika bir şekilde çoğalttı.

Kat tekrar Liu'ya döndü ve yüzü endişesini yansıtıyordu. Pencereye doğru bir baş hareketiyle dışarıda yağan karı işaret etti.

"Liu, bebeğin senin gibi ufak tefek biri için oldukça büyük. Eminim doktorun her şeyin üzerindedir, ama erken doğum yapabilirsin ve

yollar yavaş olacak."

"Chen'ler asla erken gelmez," dedi Ling güveçleri karıştırdığı ocaktan.

Kat gülerek, "Asla geç kalmam, asla erken de gelmem," dedi.

"Her zaman tam zamanında..." dedi Liu acı dolu bir gülümsemeyle. Belli ki bebek tekmeliyor ve Liu'yu rahatsız ediyordu. Kat, Willow doğmadan önceki son bir ayda, bebek ciğerlerine, mesanesine, kalbine ve kaburgalarına baskı yaptığında kendini ne kadar hantal hissettiğini hatırladı. Her hapsirdiğinde işiyor, sonra da geceleri dönüp dururken vücudunu ele geçiren uzaylı için Gunnar'a ağlıyordu.

Ama tabii ki Willow onun için sevinçten başka bir şey değildi. Kat, Liu'nun rahatsızlığını çabucak unutacağını biliyordu; tek istediği onu sağ salim doğumdan çıkarmaktı. Kat çayını yudumlarken, Liu uzanmak için izin istedi. Chun, Liu'nun ihtiyaç duyduğu her türlü konforu sağlamak için onu takip etti ve Kat bunu biraz kıskandı. Belki annesi de ona fırsat verseydi bu kadar özenli davranabilirdi.

Ling kendi çayını doldurdu ve mutfakta Kat'in yanına oturdu. "Onu ikna edebilir misin, Ling?" Kat sordu.

Ling omuz silkti ve uzaklara dalan bir gülümsemeyle pencereden dışarı baktı. "Liu yıllar önce beni dinlemeyi bıraktı. Aksi takdirde, Silikon Vadisi'nde bir kimya mühendisiyle evli bir avukat olurdu."

Kat'e dönerek devam etti.

"Ama buradaki çiftlikte, benim seçebileceğim herhangi birinden çok daha iyi bir adam olan Colton'la olduğu kadar mutlu olamazdı. Onu kendi oğlumuz gibi seviyoruz Kat ve o da bize büyük bir onur ve saygıyla davranıyor."

"Ama..." Kat, Ling'in söylediklerinin doğru olduğunu biliyordu ama bunun bebekle ilgili endişeleriyle nasıl bağlantılı olduğunu anlayamıyordu.

"Liu ve Colton'a bebekleri için doğru kararı verecekleri konusunda güvenmeliyiz," dedi Ling omuzları çökmüş bir halde. "Ama sana katılıyorum. Ve yardım edemem ama ikisinin bizden bir sır sakladığını hissediyorum."

"Başka bir sır mı?" Kat telaşla baktı ve sonra başını salladı. "West Ranch'te çok fazla sır var gibi görünüyor."

CHAPTER 14

"**I** Beni şehre götürmen çok hoş, Ridge," dedi Casey, yollara yağan kara bakarak. Kocası sürüklenen yollarda ustalıkla ilerliyordu.

o kadar iyi
değil.

"Memnuniyetle," dedi ve ona birkaç yıl önce aşık olduğu Ridge West sırtışını göstererek döndü. "Seni ofisine bırakayım, sonra da öğle yemeği için Bud Shire'la buluşacağım."

"Bud Shire, ha? Kulağa bela gibi geliyor."

"Hiç de değil. Konuşacak çok şeyimiz var, mesela o ve ben düğünde ne giyeceğiz?"

Casey güldü.

"Bundan şüpheliyim. Umarım evinin satışıyla ilgili bilgi almak için ona baskı yapmazsın ya da sana satmadığı için kendini kötü hissetmesine neden olmazsın, Ridge."

"Hayır... köprünün altından çok sular aktı. O benim en eski arkadaşlarımdan biridir - eminim beni sırtımdan bıçaklamak için gayet iyi bir nedeni vardır," dedi Ridge göz kırparak.

Casey çantasını toplayıp kaldırımında inmeye hazırlanırken "Uslu dur," dedi ve esen karda ofis kapısına kadar on adım yürüdü.

"Bu öğleden sonra küçük bir Noel alışverişi yapmak ister misin hayatım?"

"İşim bitmek üzere," dedi Casey. "İrlanda'dayken tüm kızlara o güzel kabloyla örülmüş kazakları ve yün *tam o' shanter* şapkaları almıştık.

ve çocuklar için eşarplar. Çocukların oyuncaklarını uzun zaman önce sipariş ettik ve dolabımızda paketlenmiş ve hazır bir şekilde duruyorlar."

"Peki ya benim için?" Ridge göz kırparak sordu. "Bir öneri listesi ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Senin hediyen de paketlenmiş ve hazır," dedi Casey ve elini kapının koluna koyarak Ridge'e gözlerindeki muzipliği gösterdi. "Umarım fark edip sürprizi mahvetmezsin, o yüzden dolabımdan uzak dur."

Ridge şaşırılmıştı, bunu görebiliyordu.

"Beni tahmin yürütmeye zorlamıyor musun, *Lass*?" Ridge son zamanlarda İrlanda ve İskoçya'yı gezerken mükemmelleştirmeye çalıştığı takma adı ve brogue'u kullandı.

Casey öpmek için eğildiğinde, "Evet, delikanlı," diye karşılık verdi. "Yol yükselsin ve seni selamlasın... kar lastiklerindeki dişlere sarılsın ve seni güvende tutsun... ve beni aldığımda bana bir sandviç getirmeyi unutma. Şerefe, aşkım."

Ridge içtenlikle güldü ve ofis kapısı arkasından sıkıca kapanana kadar karısını izledi. Ona karşı bir sevgi kabarması hissetti ve hayatına yeniden kattığı neşe için minnettarlık duydu - Randi Lynn'le paylaştığı aşktan farklı bir neşeydi bu. Casey ile kaygısızdılar; seyahat etmekte ve birbirlerinin ihtiyaçlarına öncelik vermekte özgürdüler.

Ash hariç, çocuklar artık kocaydı ve yakında baba olacaklardı. O kadar fazla bakıma ihtiyaçları yoktu ve büyük bir gururla onların birbirlerine baktıklarını gördü. Olması gerektiği gibi.

Ash bile okuldan döndüğünden beri olgunlaşmıştı. Ridge'in başlangıçta çekinceleri olsa da, Sassy ile ilişkisi sağlıklı ve güçlü görünüyordu. Ash'e aşkın bir hedef değil, bir insan olduğunu söyleyen oydu; Ash kız arkadaşının peşinden çiftlikten ayrılıp başka bir eyalete gitmeye karar verirse, Ridge'in kendisinden başka suçlayacağı kimse yoktu.

"Bir şeyi seviyorsan, onu özgür bırak" diyen o bayat atasözü gibiydi. Ridge Ash'i kanlı canlı oğulları kadar ya da onlardan daha çok seviyordu. Belki daha fazla, çünkü daha fazla sevgiye ihtiyacı vardı. Ve eğer çocuk Sassy'yi dünyanın öbür ucuna kadar takip ederse, Casey'yle birlikte o yeri de seyahatlerine ekleyeceklerdi.

Bud ondan önce lokantaya girmiş ve köşedeki bir kabini kapmıştı. Bud el sıkışmak yerine ayağa kalkıp Ridge'e sarıldı ve onu içtenlikle alkışladı.

arkada. Kızı Daisy'nin Rowdy West ile olan evliliğine atıfta bulunarak "Sanırım artık bir aile olacağız" dedi.

Ridge garsona kahve getirmesini işaret ederek, "Sanırım öyle," dedi, "ve işte şehirden ayrılıyorsun. Fikrini değiştirmeyeceğinden emin misin?"

Bud güldü. "Karıma emekliliğimizde güneş ışığı sözü verdim ve bu sözü tutmayı hedefliyorum. Kariyerim boyunca Wyoming kışlarına yeterince katlandığı sanırım. Acil durum çağrıları ve gece geç saatlerde reçete doldurmalarından bahsetmiyorum bile. Bu zahmetinin karşılığında aldığı tek şey haftada bir gün izin oldu - Pazar günleri eczaneyi kapatacağımı duyurduğumda kasaba meclisinin beni nasıl neredeyse domuz bağıyla bağladığını hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum," diye kıkırdadı Ridge, arkadaşının gidişine iyi niyetle yaklaşıyor ve şehir merkezindeki en iyi evi sattığı için onu affetmeye çalışıyordu.

Bir garson omletlerini bıraktı ve kahve fincanlarını doldurdu.

"Casey'nin de emekli olduğunu duydum," dedi Bud lokmalar arasında, "ve Phoenix'te daha fazla zaman geçirdiğini biliyorum."

"Evet..." Ridge sonraki sözlerini dikkatle söyledi. "İşini büyük adamlara sattığını biliyorum ve Craftsman bungalovunu çoktan sattığını ve her ikisinden de iyi para kazandığını duydum. Maddi durumunu düzelttiğine sevindim Bud."

Bud çatalını bıraktı ve arkadaşına baktı.

"Evi hâlâ isteyip istemediğini sormalıydım Ridge. Karım beklenmedik ve cömert teklif karşısında o kadar heyecanlandı ki ikimiz için de kabul etti."

"Kimin aldığını sorabilir miyim?"

"Sorabilirsiniz ama Jackson Hole yakınlarından bir avukat, isimsiz bir müvekkili temsil ediyordu. Kimin satın aldığını ya da onunla ne yapmayı planladıklarını gerçekten bilmiyorum."

Her iki adam da zengin ve ünlülerin çekirge gibi olduğunu biliyordu; Jackson Hole bölgesini adeta yutmuşlardı ve şimdi Lander, Pinedale ve Wyoming'in diğer büyüyen bölgelerine yayılıyorlardı.

Ridge yenilgiyle iç çekti. "Ne kadar ödedilerse, kelepirdi."

"Kasabaya döndüğümüzde önünden geçmek üzücü olacak," diye itiraf etti Bud, "ama Daisy ve Rowdy'nin ziyaret ettiğimizde kalmamız için bir misafir süiti var. Belki de torunlarımızla o kadar meşgul oluruz ki eski ev umurumuzda olmaz."

"Bu küçükler acıyı kesinlikle hafifletiyor."

CHAPTER 15

"B sığır eti, sığır eti ve sığır eti," dedi Daisy Paislee'ye. İkili West Gorge Sanat ve Kültür Merkezi'nin ofisinde oturmuş, düğün için gelen cevapları açıyorlardı. Eğer herkes gelin ve damadın istediği gibi, birçok standarda göre yine de küçük bir olay olacağını gösterdi. "Kız kardeşim hariç hemen hemen herkesten haber aldım."

"Darlene'in düğün davetinize yanıt vermediğine inanamıyorum, üstelik ikiz kardeşiniz. Belki de cevabını telepatiyle gönderiyordur. İkizlerin kendi gizli dilleri yok mu?"

Daisy buna güldü. "Eğer öyleyse, ona telepatla söyleyeceğim bir iki şey var, küçük kulaklar için olmayan sözler."

Paislee gülümsedi.

Neyse ki yerel bir etkinlik planlayıcısıyla çalışıyorlardı. Bu kadar kısa sürede, iki meşgul kadın sınırlarının ötesinde strese girmiyordu. Daisy, Paislee'nin elleri iki küçük çocukla doluydu ve biraz mesafeli görünüyordu, diye düşündü.

Daha birkaç hafta önce Paislee, Kültür Merkezi'ndeki düğünden ve fotoğrafların getireceği tanıtımdan övgüyle söz ediyordu. Wyoming'li gelinlerin radarına henüz yeni girmişken, mükemmel dantelli elbisesinin tavandaki ahşap ve çelik kirişlere nasıl yansıdığını gördüklerinde orada evlenmek için yaygara koparacaklardı.

Yaz aylarında, yeni kumtaşı yürüyüş yolları çeşmelerin ve bahçelerin etrafından dolanarak, "evet"lerin parlak bir şekilde değiş tokuş edilebileceği bir çardağa ulaşacaktı.

Ancak şimdi Paislee birkaç hafta önce olduğu kadar zorlamıyordu. "Büyük olay" artık o kadar da büyük görünmüyordu ve Paislee'nin dikkati dağılmıştı. "Daisy, konuşabilir miyiz?" Paislee'nin alnında bir miktar Daisy onun en eski arkadaşlarından biri olmasına rağmen tereddütlü görünüyordu.

"Tabii, ne oldu?"

"Burada çalışmaktan memnun musunuz - sergi küratörlüğünü galeriniz için yaptığınız kadar seviyor musunuz?"

Daisy kalemını ve not defterini bıraktı ve tüm dikkatini soruya verdi.

Daisy, "Sanırım ben de en az onun kadar, hatta daha fazla seviyorum," dedi. "Beni topluma, kasabanın ve insanların tarihine bağlı hissettiriyor." Sonra güler ekledi, "belki de yaşılanıyorum, ama önceliklerim en son ve en iyiden, geçmişe; batıyı belgeleyen ve tarih yazan sanatçılara doğru kayıyor gibi görünüyor."

Daisy ailesinin Florida'ya taşınmasını ve kız kardeşinin yeryüzünden kayboluşunu düşündü. Rowdy West'in boşluğu dolduran güçlü sevgisi olmadan bu kayıplara nasıl dayanabilirdi?

Paislee başını sallayarak, "Bunu duyduğuma sevindim," dedi. "Burada daha fazla saat çalışmayı düşünür müsünüz? Düğün ve balayından sonra tabii ki."

Daisy yavaşça, "Cevap vermeden önce bunu Rowdy ile konuşmam gerek," dedi. "Bu birlikte attığımız büyük bir adım ve biz çocuk değiliz. Gerçekten yerleşmek ve onun büyük kütük evini evimize dönüştürmek istiyorum, biliyorsun. Günün sonunda onu düzgün bir akşam yemeğiyle karşılamak. Büyük ihtimalle *sığır eti*."

Daisy konuşurken Paislee gülümsedi ve arkadaşının onca yalnız yıldan sonra gerçekleşmek üzere olan hayallerini dinlerken gözleri biraz buğulandı.

"Gelin ve eş olmak için uzun zamandır bekliyordum," diye devam etti Daisy. "Öte yandan sanat dünyası çabuk değişmiyor. Benim geri dönmemi bekleyebilir. Aslında, Painted Bird Gallery'yi bir süreliğine işletecek birini bulabileceğimi ya da baharda yeni turistler gelene kadar sadece randevuyla açabileceğimi düşünüyordum. Envanterim şimdilik yeterli ve online satışlarımı evden yürütebilirim. Neden sordunuz?"

Paislee sanki bir hayalden uyanıyormuş gibi başını salladı.

"Ben de benzer şeyler düşünüyordum Daisy. Kat ve *Merkez* yönetim kurulunun geri kalanıyla benim yerime birini bulma konusunda konuşmanın zamanı gelmiş olabilir. Ama sen bariz bir seçimsin, bu yüzden önce seninle konuşacağım."

"Gururum okşandı, Paislee. Gerçekten öyleyim. Kısa bir süre önce bu benim hayalimin gerçekleşmesiydi..."

"Başka bir rüya gerçekleşene kadar." Paislee sesinde alaycı bir tonla söyledi. "Aylar önce seni Rowdy'nin kütük evine göndermenin seni kaybetmekle sonuçlanacağını hayal etmemiştim."

"Bir de şu açıdan bakın," dedi Daisy gülümseyerek. "Bir küratör yardımcısı kaybetmiyorsunuz, bir kuzen kazanıyorsunuz."

CHAPTER 16

"**I** Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum," dedi vaiz sevinçle. "James Timothy, gelinini öpebilirsin."

Kirişlerden kilise çanlarının sesi duyuluyordu.

Lander kasabası boyunca; şüphesiz, hafifçe yağan kar tarafından boğuldu.

Sassy, arkadaşı Freda Lang, uzun süredir birlikte olduğu Jim Tim'in karısı Freda Freemont'a dönüşürken Ash'in elini sıktı - Freda'nın West Ranch'te geçirdikleri bütün yaz boyunca peşinden koştuğu çocuk.

Freda kestane rengi saçlarını aşağıya yatırmıştı, böylece karamela rengi röfleler ikindi güneşinde küçük beyaz kilisenin vitray pencerelerinden daha parlak bir şekilde parlıyordu. Freda'nın organze elbisesi küçük bir kasaba için şaşırtıcı derecede modaydı ama ne de olsa yerel kraliyet ailesi olacaktı. James Timothy savcılıkta avukat olarak giriş seviyesinde bir işi kabul etmişti ve Freda da Wyoming Vahşi Yaşam Federasyonu'nda çalışacaktı.

Sunakta, düğün partisi küçüktü. Freda'nın tek kadın kuzeni kırmızı kadife bir elbise giyerek onunla birlikte ayağa kalkarken, James Timothy'nin erkek kardeşi de kırmızı papyonuyla sağdıç olarak ayakta durdu. Gelin, beyaz güller ve kırmızı Atatürk çiçeklerinden oluşan bir buket ile buzlu yaprak dökmeyen dallar taşıdı. Freda'nın suni kürk etolü karda çekilen dış mekan fotoğrafları için hazırды.

Her kilise sırasına krem rengi grogren kurdele ile bağlanmış daha fazla yaprak dökmeyen dal vardı ve kilisenin etrafında titrek mumlarla uzun fenerler duruyordu.

Parlak dergilerden fırlamış bir Noel düğünü gibiydi.

"Her şey mükemmel," diye fısıldadı Sassy, Ash kolunu ona doladığında. Ash'e gülümsediğinde gözlerinde akmayan yaşlar vardı ama buna engel olamıyordu. Sassy yeni ama çok iyi arkadaşına duyduğu sevgi ve sevinçle dolup taşıyordu. "Unutulmaz bir yazın peri masalı gibi bittiğini hissediyorum."

"Benim için unutulmazdı," diye fısıldadı Ash, "çünkü seninle tanıştım."

Ve sana aşık oldum.

Ash kalbinden taşan kelimeleri henüz söylememiştir ama kendini fazlasıyla hazır hissediyordu. Sassy Noel'e kadar kalacağına söz vermişti, sadece iki hafta vardı ve Ash cevaplar için endişeliydi. Daha uzun kalacak mıydı, onu seviyor muydu? Tüm işaretler aşkı gösteriyordu ama Sassy karmaşık biriydi ve varsayımında bulunup sonunda yüzüne yumurta yemek istemiyordu.

Aralarındaki çekim ve tutku giderek artıyordu, bu tartışılmazdı. Ama bir çifti iyi günde de kötü günde de bir arada tutan şeylerin bunlar olmadığını biliyordu. Ve onun her şeyden çok istediği şey, sonsuza kadar sadık kalacağı bir aileydi.

Sassy'nin onurunu zedeleyecek hiçbir şey yapmayacaktı. Özellikle de Wyoming'deki karısı olmak istemeyebileceği için.

Ash için aşk bağlılık, bağlılık da evlilik demektir. Ve evlilik, West Gorge'da bir hayat kurmak demektir. İkisi arasında iplerin koptuğu yer orasıydı. Ash Wyoming'den hiç ayrılmak istememiştir ve Sassy daha yeni gelmişti. Sassy bir yaz işi için ve Kat ile West ailesine bir bomba bırakmak için gelmişti.

"Staj için gel, kovboy için kal," diye şaka yapmıştı bir keresinde, ama kız bunu pek iyi karşılamamıştı - *çok erken olduğunu* söylemişti ona.

Sassy'nin hakkını vermek gerekirse, ilişkilerine bir şans vermek ve aralarında hiçbir sır ya da beklenti olmadan yeniden başlayıp başlayamayacaklarını görmek için geri döndü. Ancak şimdi sırrı olan Ash'ti. Kızı deli gibi seviyordu ve umutsuzca kalmasını istiyordu.

"Hazır mısın?" Sassy'nin sesi onu gezintiden geri getirdi. Ash etrafına baktığında, herkes arabalarına gitmek için paltolarını giyerken sıralarda kalan son kişinin onlar olduğunu gördü. Akşam yemeği daveti sadece birkaç mil ötede veriliyordu ama varmak için aceleleri yoktu. Freda onlara düğün fotoğraflarını tören ve resepsiyon arasında çekeceklerini söylemişti.

"Hey, bekle bir dakika." Ash, Sassy'yi ellerinden tutup kendine doğru çekti. "Gelin olmadığını biliyorum ama seni öpebilir miyim?"

"Tanrı'nın ve herkesin önünde mi?" Sassy kıkırdarak boş kilisenin etrafına baktı.

"Elbette, neden olmasın? Bence Tanrı aşkı onaylıyor... sizce de öyle değil mi?"

Sassy cevap olarak Ash'e doğru bir adım attı ve alt dudağını hafifçe ısırdı. Ash onun yeşil kadife elbisesi içinde ne kadar güzel görüldüğünü fark etti. Saçları tereyağlı bukleler halinde aşağıya sarkıyor, bazı tutamlar kristal uçlu tokalarla tutturuluyordu. Çene hizasından sarkan bir çift narin elmas küpe ışığı yakalayarak küçük kilisenin etrafında parılıyordu. Bu zarif mücevherler Sassy'ye kız kardeşi Kat tarafından erken bir Noel hediyesiydi.

"Sen mi dedin..." Sassy kaşlarını çatı ve Ash'in gözleriyle buluşmak için başını yukarı kaldırdı.

Ash basitçe, "Seni *seviyorum*, Sassy," dedi.

Sassy başını sallayınca Ash nefesini tuttu ve onun reddetmesini bekledi. Arkasını dönüp ondan uzaklaşabilirdi, biliyordu ya da hazır olmadan ona baskı yaptığı için onu azarlayabilirdi. Bu işin gidebileceği pek çok yol vardı ve Ash'e göre hiçbirisi iyi değildi. Ama bir şekilde, bir Noel mucizesiyle, bunun yerine imkânsız olan gerçekleşti.

"Ben de seni seviyorum Ash West."

Gerçekten seviyordu, bunu söyleyebilirdi. İnanılmaz genişlikteki sırtışıları ve ışıldayan gözleri, yaklaştıkça birbirlerininkini yansıtıyor olmalıydı. Ash gülümsemesini durdurmaya çalıştı, böylece eğilip Sassy'yi öpebilecekti. Gözlerini kırıştıtararak kapattı ve dudakları neredeyse birbirine değecekti ki bir ses araya girdi ve şaşkınlıkla birbirlerinden uzaklaştılar.

"İsa hepimizi seviyor," dedi düğün vaizi koridordan. Elmacık kemikleri çıkık, sıska bir adam olan vaizin üzerinde fazla büyük bir palto, eldivenler ve kulaklıklı bir şapka vardı. "Ama kapıyı kilitleyip akşam yemeği için eve gitmezsem, hanımım beni öldürecek."

CHAPTER 17

A Sh, kilisenin portmantosunun yanında durduklarında Sassy'nin bir prenses gibi göründüğünü düşündü. Kadife kışlık pelerinini usulca omuzlarına yerleştirdi ve ardından kendi paltosunu kilise askısından çıkardı

-Ayakta kalan son paltoydur. O düğmelerini ilikleyip boynuna bir atkı bağlarken, Sassy de güzel saçlarını yağın kardan korumak için pelerinin kapüşonunu dikkatlice başına geçirdi.

"Hazır mısınız?" Diye sordu.

"Evet!" Hem Sassy hem de vaiz hep bir ağızdan cevap verdi.

Otoparka girdikten sonra, topuklu ayakkabılarının kaymaması için onu kolundan tuttu ve arabaya kadar eşlik etti. Kapıyı açmadan önce Ash onu kendine çekti ve dudaklarını onunkilere yaklaştırdı. Uzun bir süre birlikte kaldılar, ta ki kar soğğunun kulaklarının tepesini dondurduğunu hissedene kadar.

"Tekrar söyle," diye fısıldadı Sassy.

Ash yüzünü geniş kadife kapüşonun içine sokarken, "Seni seviyorum Sassy Tate," dedi.

Sonunda adam geri çekildiğinde, kadın ona gülümsedi ve "gitsek iyi olacak" dedi.

"Biliyorum. Ama bana borçlusun," dedi Ash, onun sözlerini bir kez daha ve sonra milyonlarca kez daha duymaya aç bir şekilde.

Resepsiyona en son gelen onlardı ve gelinle damat girişlerini yapmadan önce zar zor yetişebilmişlerdi. Ash'in ikisine bardan birer içki alıp akşam yemeği ve ardından dans için yerleşmeye yetecek kadar zamanı vardı.

Freda, genç çifti anne-babası ve büyükanne-büyükbabasıyla birlikte onur köşesine oturtma nezaketini gösterdi. Aşkılarını görebilecek kadar yakındılar.

Gelin ve damadın yüzlerindeki neşe ve sevinç, özellikle de öpüşmek için birbirlerine doğru eğildiklerinde.

"İkiniz de Freda'nın söylediği kadar güzelsiniz," dedi annesi Sassy'ye, ceviz kaplı somonlarını, Hasselback ve frenk soğanlı patateslerini yerken.

Sassy mahcup görünmemeye çalışarak, "Teşekkür ederim Bayan Lang," diye cevap verdi. Ash duymamıştı; elini babacan bir tavırla Ash'in omzuna koyan Freda'nın büyükbabasıyla sinek balıkçılığı üzerine konuşmakla meşguldü. Bu jest Sassy'yi duygulandırdı ve Ash'in West Ranch'in erkekleri ve kadınları gibi güvendiği insanlara, yani ailesine ne kadar bağlı olduğunu fark etmesini sağladı.

Kendisine gelince, Sassy'nin tatlı babasıyla kısa bir güven hayatı vardı ve bu yeterliydi. Mükemmel olmadığı ortaya çıktı ama vefatına kadar onun için mükemmeldi. Annesi her zaman hayatında olacaktı ama Sassy'nin her gün Sugar Tate'e ihtiyacı yoktu. Onun yanında oturan adama ihtiyacı vardı. Bu güzel kış gecesinde ona aşkını ilan eden adama.

Ani bir umut ve netlikle, sonraki adımların ikisi için de imkânsız olmadığını fark etti.

Garsonlar yemek tabaklarını temizlemeye ve kahve kapları ile pasta dilimlerini getirmeye başladılar. Yeni evliler ilk dansları için parke zemindeydi, ardından ebeveynler, büyükanne ve büyükbabalar ve kardeşler takdim edildi.

"Şimdi tüm aşıkları piste alalım, olur mu?" DJ şarkıyı değiştirdi ve Ash ayağa kalkarak elini uzattı.

Ash gülümseyerek, "Bu biziz," dedi.

Sassy bir anda en son West ailesinin barbekü partisinde dans ettiklerini hatırladı. Ash onu karanlık bir köşeye çekip dans etmişti, böylece mahremiyet içinde hıçkıra hıçkıra ağlayabilecekti. Onun kollarına geri döndüğü için çok rahatlamıştı ve aynı zamanda böylesine yüklü bir sırrı taşımaktan çok yorulmuştu. Ama artık her şey ortadaydı ve Sassy tüm kalbiyle sevdiği adama gülümsedi.

"Az önce güzel yüzüne bir gölge düştü," dedi Ash Sassy'nin kulağına usulca, onu kollarının arasına çekip müzik eşliğinde sallanırken. "Anlat bana."

Sassy onun omzunu daha sıkı tuttu ve zorlukla yutkundu.

"Geçen yaz barbeküde yaptığımız kavgayı düşünüyordum. Benim için geldiğinde ve benimle ilgilendiğinde çok mutlu olmuştum."

"İzin verirsen her zaman seninle ilgileneceğim," dedi Ash, gözlerini görebilmesi için geri çekilerek.

"Sana inanıyorum Ash."

Söyleyecek daha çok şeyi olduğunu düşündü ama onun yerine nefes verdi ve yüzünü onun omzuna yasladı. Onu olabildiğince kendine çeken Ash, elini sırtında gezdirdi ve kadifenin yumuşaklığını hissetti; teninin kremi yumuşaklığıyla boy ölçüşemezdi; bunu onunla ilk karşılaştıklarında, irtifa hastalığına yakalandığı zamandan biliyordu.

Ash, Sassy'ye onu sevdiğini söylemenin ve karşılığında bunu duymanın bastırılmış duygularının ve hayranlığının bir kısmını serbest bırakacağını düşündü ama bunun yerine göğsünün içinde çoğalıyor gibiydi. Onu derinden öpmeyi ve kendisine olan sevgisini içine çekmeyi arzuluyordu.

Aralarına biraz mesafe koyması ve soluklanabileceği masaya geri dönmesi gerekiyordu.

"Kek? Kahve?" Ash şaşkın Sassy'yi çabucak bıraktı ve masayı işaret etti.

O GECE GEÇ SAATLERDE, İKİSİ ESKİ EVİN DIŞ ÇAM MERDİVENLERİNDEN YUKARI DOĞRU YÜRÜDÜLER.

eve dönüştü. Lander House Bed and Breakfast zamanında bir kereste baronunun Viktorya döneminden kalma malikanesiymiş ve şimdi romantik konuk odaları ve firfırlı bir salonla donatılmış. İçeri girmek için bir ana anahtarları ve ana koridorun sonundaki ayrı odalar için anahtarları vardı.

Salondaki bir masada onları karşılayan bir tabela, çay ve kurabiyeleri nerede bulabileceklerini söylüyordu.

Notta ayrıca "Ateşin ve Noel ağacının tadını çıkarın" yazıyordu. Gümüş bir ağaç, pelüş bir kanepe ve antika bir avukat kitaplığının yanında bir köşeyi sarıyordu. Parıldayan ışıklar, şöminedeki köz gibi odayı aydınlatıyordu.

Sassy esnemeler arasında, "Çok tatlısın ama ben... çok yorgunum," dedi.

"Odana kadar sana eşlik edeyim."

Sassy itiraz edecekmiş gibi göründü ama gülümseyerek başını salladı. Ash'in elini tuttu ve Ash onu nazikçe karşılama masasının, uşak kilerinin, üzerinde ICE yazan bir odanın ve pirinç oda numaraları olan diğer üç kapının önünden geçirdi.

"Bu benim," diye fısıldayarak anahtarı Ash'e verdi. Ash iskelet anahtarı eski meşe kapıya soktu ve birkaç denemeden sonra kesme cam topuzu çevirdi ve

Kapıyı açtı, anahtarı geri vermeden önce içeriye hızlıca bir göz attı.

"Odanızda hayalet olup olmadığını kontrol etmemi ister misiniz?" "Teşekkür ederim, nazik beyefendi," dedi, "ama hayır."

Birbirlerinin gözlerinin içine baktıklarında gülümsemesi biraz soldu. *Hayaletler mi?* Ash, ikisinde de bunlardan bolca var, diye düşündü. Ama bu altın kızı kollarında tutarken acıyı ve güvensizliği geri itmek kolaydı. Birlikte oturup güvenilir arkadaşlar gibi konuştuklarında daha da iyiydi.

"Bana ihtiyacın olursa koridorun tam karşısındayım," dedi

Ash usulca. "Sanırım sana ihtiyacım var, Ash West."

Sassy hafifçe sallanınca Ash sevgilisine gülümsedi. Ash kök birasıyla yetinirken o bir ya da iki kadeh şampanya içmişti. Bir elini kapının çerçevesine koydu, gerekirse onu tekrar yakalamaya hazırdı. Diğer eliyle aşağı uzandı ve başparmağıyla çenesinin çizgisini takip etti, ardından iyi geceler öpücüğü vermek için eğilirken omzunu sabitledi. Gözleri usulca dalgalanıp kapanana kadar onu tuttu. Bacaklarının altından çekilebileceğini düşündü.

Ağzı sıcak ve davetkârdı ve geri çekilmesi zor oldu. Sonunda bunu yaptığında, onu her iki yanağından da nazikçe öptü ve isteksizce uzaklaştı.

"Kapının kilitlendiğini duyana kadar burada duracağım," dedi. "Yatağa girdiğinde bana mesaj at."

Bir an için gözleri saf bir arzuyla ona baktı, ama odanın içinde dönüp kapıyı iterek kapattı. Kilit sesini duyunca içini çekti ve kendi odasına girdi. Takım elbisesini astıktan ve dişlerini fırçaladıktan sonra yüzüne avuç avuç soğuk su çarptı ve kadının öpücüğünün hatırasının düşüncelerini ele geçirmesinden kurtulmaya çalıştı.

Soğuk çarşafın içine tırmanan Ash, telefonundaki mesaja baktı ve inledi.

SENİ ŞİMDİDEN ÖZLEDİM. KAHVALTIDA GÖRÜŞÜRÜZ. SENİ SEVİYORUM. S

CHAPTER 18

TErtesi sabah Ash soğuk cumbalı pencerenin önünde oturmuş sokağa bakıyordu. Bir avuç çocuk kar giysileri içinde gülerek ve kızak çekerek yanlarından geçti. Ash onları gördüğü için mutluydu.

Hanın ön bahçesindeki yaprak dökmeyen ağaçlar büyük boy kırmızı fiyonklar ve gümüş toplanla süslenmişti ve parlak kırmızı kardinallerin karlı dallara tüneyişini izlediler.

Neyse ki gece yağın kar durmuştu ama daha fazlası da gelecekti ve kahvaltıdan sonra yola çıkmak iyi olacaktı.

"Kahve?" Bir garson elinde paslanmaz çelik bir sürahiyle masaya geldi ve Ash cevap olarak elindeki fincanı ters çevirdi.

Göz ucuyla Sassy'nin kendisine doğru yürüdüğünü gördü, dar kot pantolon üzerine kalın beyaz bir kazak ve kahverengi deri botlar giymişti. Gümüş halka kúpeler takmış ve bileğine gümüş bir saat takmıştı. Sassy harika görünüyordu ve odadaki diğer tüm erkekler de aynı fikirde gibiydi.

Ahbap, kendi kızına bak, Ash her iki adamı da azarlamak istedi. Bunun yerine ayağa kalktı ve Sassy'yi yanağından öptü, ardından yerleşmesine yardımcı olmak için sandalyesini çekti.

"Günaydın güzelim," dedi. "Vay canına, gerçekten çok güzel görünüyorsun." Ash kalbinde donuk bir sızıyla dün gece onların düğünü olmasını diledi; Sassy'yi gün ağarana kadar kollarında tutmuş olmayı diledi. Kahvaltı için koridorda el ele yürümüş olmayı ya da belki de kahvaltayı tamamen atlamış olmayı diledi.

Ash'e gülümsedi, bir yandan da kahve fincanını ters çevirdi.

"Günaydın Ash," dedi Sassy kendini küçümseyen bir sırıtışla. "Kahve içmeliyim. Su içmeliyim. Dün gece biraz fazla düğün pastası yedim ve biraz da şampanya içtim."

"Bu bir kutlamaydı," dedi Ash, kahvesini yudumlarken, "ve senin bir şoförün vardı."

"Harika bir gece değil miydi Ash? Freda ve James Timothy birlikte çok güzel ve çok mutlu görünüyorlardı." Sassy gülümserken içini çekti.

Konuşmalarına ara vererek açık büfe masasına doğru yürüdüler ve tabaklarını kızarmış ekmek, meyve ve benedict yumurta ile doldurdular. Ash kendi tabağına da tarçınlı rulo koydu, Sassy'nin kaçındığı bir şeydi bu. Onlar yemek masasındayken garson bardaklarına taze kahve doldurdu ve iki bardak portakal suyu bıraktı.

"Noel düğünü istemediğine emin misin?" Ash çatalını kaldırırken sordu. Vereceği cevap dünyasını tamamen sarsabilecek olsa da rahat davranmaya çalışıyordu. Eğer istediğini söylerse, kocası olmak için tam bir yıl beklemek zorunda kalacaktı.

"Ben... Ben hiç düğün istemiyorum. İlgi çekmeyi sevmiyorum."

"Yani... evlenmek istemediğini mi söylüyorsun? Hiç mi?"

"Halka açık bir düğün olmadan evlenmek istiyorum Ash. Bu mantıklı mı?"

"Rowdy gibi konuşuyorsun. O da gözünü kırpmadan mahkemeye giderdi."

"Peki ya sen? Bir düğün istiyor musun Ash?"

"Resmi olduğu sürece bana her şey uyar." Sassy başını salladı.

"Sana daha önce de söylediğim gibi," dedi, "kız kardeşim ya da annem olmadan düğün yapamam ve ikisinin de katılması mümkün değil. Onlardan bunu istemek çok fazla ve ben ikisini de seviyorum. Buna bir de dikkat çekmekten hoşlanmamam eklenince, Bay Doğru ve benim için mahkeme salonu gibi görünüyor."

"Sanırım gerçekten Bay Doğru ise," dedi Ash kahvesine krema koyarken, "umursamayacaktır."

"Sanırım," dedi Sassy sinsice. "Sence Bay Doğru'nun kendi talepleri var mıdır?"

Sassy, Ash'in ağzının kenarının nefis bir sırıtışla yukarı kalktığını ve söyleyeceklerini duymak için sabırsızlandığını gözlemledi.

"Bay Doğru sadece kısa bir nişanlanma umuyor. Kısa.
Nişanlılık."

CHAPTER 19

"Y

Bu gece yakışıklı görünüyorsun."

Kat West masanın karşısından kocasına baktı. Garsona siparişlerini verdiler ve pencere kenarındaki koltuklarından buz gibi gölün akşam manzarasını hayranlıkla seyrettiler. Göl kenarındaki birkaç ev

Uzak kıyı şeridi, pencerelerindeki Noel ışıkları ve rıhtımlarındaki parıltıdan çam ağaçlarıyla ışıldıyordu. Kat'ın bu restorani ziyaret etmek için en sevdiği mevsim buydu.

Gösterişli ahşap han, süslü bir çam ağacının üzerindeki kırmızı ve yeşil ışıklar ve taş şöminede kükreyen odunlarla çok güzel bir şekilde dekore edilmişti.

Masanın üzerinde, fenerin içinde titreyen bir mum Gunnar'ın sert yüzüne romantik bir ışık saçıyordu. Kat, erkeğini arada sırada kalın kanvas ve kot çiftlik kıyafetleri yerine spor bir ceketle görmekten hoşlanıyordu. Gizliden gizliye onun da bundan hoşlandığını düşünüyordu. Gunnar'ın özel dikim takım elbiseler, ipek kravatlar ve keten düğmeli gömleklerle dolu bir dolabı vardı ve ortaya çıkıp oynamak için can atıyordu.

İlk randevularını hatırlayan Kat, kovboyun kışından ısırılsa iyi yemekten anlamayacak biri olduğunu düşünmüştü. Meğer Gunnar onun tahmin edebileceğinden çok daha sofistike biriymiş. Kat'ın çalıştığı hastanenin yönetim kurulu üyesi olmakla kalmıyor, aynı zamanda yüksek lisans yapmış ve kasabaya büyük yardımlarda bulunmuştu.

Kendisini savunmak için, hastanede kilitli kaldığını söylediğinde vahşi bir boğa gibi karantinaya karşı çıkmıştı. Ancak kısa süre sonra, herkes için gergin olan durumu hafifletmeye başladı. Aynı zamanda, annesini kaybettiği için ne kadar acı çektiğini de görmeye başladı. İkili birlikte çalışmaya başladı, bu da önce hayranlığa sonra da aşka yol açtı.

"Şerefe Kat," dedi Gunnar, köpüklü elma şarabı kadehini kaldırarak. Kat, sabah erkenden hastanede bir toplantısı olduğu için daha sert bir şey içmeyi reddetti ve Gunnar da aynı şekilde davrandı.

"Şerefe, sevgilim," diye cevap verdi ve bir yudum aldı. "Bu gece *açlıktan* ölüyorum. Bifteğini korusan iyi edersin, korumazsan benimkinin hepsini, seninkinin yarısını yerim."

Gunnar genişçe sırttı ve elini kendi eliyle kapattı. Ridge'e aşk, hayat ve her şey için iştahı olan bir kadınla tanışmak istediğini söylediğini hatırlıyordu. İşte o gece Kat'le tanıştı ve hayatı sonsuza dek değişti.

"Bu gece o minicik ipek elbisenin içinde o kadar güzelsin ki, sana ne istersen veririm. Bu arada, bu yılki Noel listenizde neler var doktor?"

"Oh, her zamanki gibi. Yeryüzünde barış. İnsanlara karşı iyi niyet. Bulaşıcı hastalıklar bölümü için yeni bir hastane kanadı."

Gunnar karısının yorumuna gülerken, garson salataları ve ekmekleri getirdi.

"Nasıl olduğunu anlıyorum. Ben de bunun tamamen sosyal bir mesele olduğunu sanıyordum."

Kat gülümseyerek karşılık verdi. "Sadece takılıyorum. Yeni kanat hakkında yeni yılda konuşabiliriz."

"O zaman Noel'e geri dönelim."

İkinci ekmeğini yağlamaya başlamış olan Kat, bir yandan çiğnerken bir yandan da soruyu düşündü.

"Bence sen ve ben bu kış bir seyahate çıkmalıyız, sıcak bir yere. Willow'u birkaç haftalığına Liu ve Colton'a bırakabiliriz. Chen'ler onu çok seviyor ve çatıları altında altı yetişkin olduğu için onu her gün okula götürüp getireceklerinden eminim."

"Tamamdır. Ama Noel Baba bir tatili paketleyip ağacın altına koyamaz, Kat." "Noel Baba'ya söyle çarpıcı bir opal bilezik Dee's Jewelers'da var.

Şehir merkezinde. Taşları yerel ve gümüş ayarı da çok güzel."

Gunnar, "Umarım Noel Baba şehre geldiğinde hâlâ orada olur," dedi.

"Öyle olacak," dedi Kat sinsice. "Dee onu arkada bir yere sakladı, üzerinde senin adın yazıyor."

Garson bifteklerini getirdi ve ikisi de başlarıyla teşekkür ederken kadehlerini yeniden doldurdu.

"Sanırım Noel listemde ne olduğunu bilmek istiyorsun," dedi Gunnar.

"Aslında, hayır. Hediye bende zaten var. Her şeyi paketledim," dedi Kat.

Gunnar mükemmel terbiye edilmiş Porterhouse'unu çiğnerken kaşlarını şaşkınlıkla kaldırdı.

"Vay vay vay," dedi, hayranlıkla süper meşgul karısına bakarak. Sadece yoğun bir hastane departmanını yönetmekle kalmıyor, aynı zamanda muhteşem bir anne, mükemmel bir eş ve annesinin kurduğu hayır vakfının başkanıydı. "Ne zaman vakit buldun?"

"Aylar önce," dedi Kat gizemli bir şekilde. Çatalını ve bifttek bıçağını bıraktı ve onun eline uzandı. "Seni çok seviyorum, Gunnar West."

Tüm dikkatini ona verdi. Gözlerinde yaşlar birikmiş ve dökülmek üzereydi. Cebine uzanarak Kat'e gözlerini silmesi için temiz bir mendil uzattı.

"İyi misin?" Elini sıkarken yumuşak bir sesle konuştu. Kat'in tek yapabildiği başını sallamaktı.

"Nasıl oluyor da bir adamla yaklaşık yedi yıl evli kalabiliyorsunuz ve onu gerçekten ne kadar sevdiğinizi ancak akşam yemeğinde anlayabiliyorsunuz?"

"Aşk büyür. Ve hiç beklemediğiniz bir anda nefesinizi keser," dedi Gunnar boğazındaki yumrunun arasından. "İlk elden deneyimlerime dayanarak konuşuyorum."

Kat usulca güldü ve yüzünü toparlayıp yemeğini bitirebilmek için onun gözlerinden uzaklaşıp ateşe doğru baktı. Garsonun masalarına yaklaştığını gördü ama Gunnar kurnazca el sallayarak onu uzaklaştırdı. Uzun, yavaş nefesler alırken Kat, Sassy'nin çiftlikte staj yaptığı ve herkesin dünyasını sarsacak bir sırrı koruduğu yaz mevsimini düşündü. Gunnar araya girip onu gerçeğe yüzleşmeye zorladıktan sonra evlilikleri zedelenmiş ve hırpalanmıştı; hasarın kalıcı olup olmadığını merak ediyordu. Ama biraz bakış açısıyla, Gunnar'ın her zaman onun iyiliğini düşündüğünü görebiliyordu.

Sonunda başını kaldıran Kat, kocasının kendisine öylesine bağlılık ve şefkatle baktığını gördü ki, evlendiği adama -neredeyse kaçmasına izin verdiği adama- duyduğu sevgi ve arzusuyla bir kez daha dolup taşı.

Kat titreyen eliyle çatalını tutarken, "Bu gece biraz enkaz halindeyim," diye söze başladı.

"Asla ama asla öyle değilsin," dedi Gunnar kesin bir ifadeyle. "Sen olağanüstü birisin."

Kat burnunu çekti.

Gunnar daha neşeli bir ses tonuna geçtikten sonra, "Şimdi Şerif," diye devam etti. "Üçüncü bir biftek, bir şişe elma şarabı ve iki dilim çikolatalı Alman pastası sipariş etmemizi öneririm. Noel Baba'nın bu Noel'de Willow'a ne getireceğini konuşmamız gerekiyor."

"Ve," diye parladı Kat, "çiftlikte dolaşan tüm *sırlar*!"

CHAPTER 20

"**D**" "Biraz paranoyakça davrandığınızı mı düşünüyorsunuz?"
Eve dönmeye hazırlanırken Gunnar Kat'in ceketini tuttu;
vale Gunnar'ın kamyonetini alıyordu. Gunnar'ın
karısını daha sportif bir arabayla gezdirmek istiyordu ama kar yağıyordu ve
yollar kaygandı.

"Hah," diye güldü Kat. "Ne derler bilirsin, paranoyak olman onların seni
yakalamaya *çalışmadığı* anlamına gelmez."

Gunnar güldü ve karısını kucakladı. Şehirde geçirdikleri gecelerden keyif
alıyordu. Kat her zaman canlı bir konuşmacıydı - günlük çiftlik
operasyonunda çok az sahip olduğu bir şey. Dışarıda, o ve diğer kovboylar
çiftlik hayvanları ve bina bakımı hakkında konuşurlardı. Ama karısıyla
hastalıklardan seyahat yerlerine, yemek tariflerinden dünya olaylarına kadar
çok çeşitli konuları ele alırlardı. Ve görünüşe göre, komplo teorileri.

"Kimsenin senin peşinde olmadığını kanıtlayalım, Kat West," dedi.

"Biliyorum ama insanlar ketum davranıyor. Komik ama bugünlerde senin
dışında en çok güvendiğim kişi Sassy. Kısa bir süre öncesine kadar bir
numaralı halk düşmanıydı ama artık çok açık ve dürüst. Ve sakın bunu
kimseye söyleme, ama gerçekten küçük bir kız kardeşim olmasını sevmeye
başladım."

"Bana hep seni hatırlatırdı," dedi Gunnar. "Umarım buralarda kalır."

"Bu konuyu tartışabiliriz."

"Şuna bir çivi çakalım ve diğerlerine geri dönelim... mesela babama.
Gerçekten bir şey sakladığını düşünümüyorsun, değil mi?"

"Ridge ve Casey'nin bize söylemediği *bir şey* var, bu kesin. Pike ve Paislee'nin de bir sırrı var. Küçük Ford biraz daha büyük olsaydı, konuşana kadar ona çikolatalı süt içirebilirdim ama tek bildiği Noel Baba'nın bu yıl oyuncaklarını onların evine değil çiftliğe getireceği."

"Paislee'nin açıklaması kulağa hoş geliyor."

"Bana sorarsanız çok iyi," dedi Kat, "ama inandırıcı değil. Paislee Noel için dekorasyon yapmayı seviyor ve biraz ketum davranıyor. Ağacı süslerken bu konudan nasıl kaçındıklarını gördün mü?"

"Evet, onu yakaladım. Başka kim var?" Gunnar kollarını paltosunun içine soktu ve deri kovboy şapkasını başına geçirdi - Kat'ın ilk buluşmalarında düşük sınıf olduğunu düşündüğü şapka. Bazı erkeklerin ilk arabalarına harcadıkları para kadar pahalı olduğunu bilmiyordu.

"Liu ve Colton bizden bir şey saklıyorlar ve bunun ne olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Görünüşe bakılırsa bu bir West ailesi komplosu." Gunnar karısının koluna girdi ve dışarıda kamyonlarına doğru yürürlerken onu sabit tuttu. Vale, Gunnar ona büyük bir banknot uzatana kadar Kat'ın kapısını açık tuttu. "Bundan sonrasını ben hallederim," dedi genç adama. Kat'le bir dakika geçirmek, yağan kar ve dolunayın altında onu kollarına almak; düzenli hayatlarına geri dönmeden önce onu güzelce öpmek istiyordu.

Hiç vakit kaybetmedi.

"Vay canına... Bu da neydi?" Kat'ın dizlerinin bağı çözülmüştü ama Gunnar'ın ona sarılan kolu güçlüydü.

"Sadece senin için deli olduğumu ve hiçbir sır saklamadığımı hatırlatmak istedim. Ben açık bir kitabım."

Gülümsemesi ıslıl ıslıldı. Aralarındaki ağır paltolara rağmen, Gunnar onun hiç çekinmeden kendisine sarıldığını hissetti. Her şeyiyle Kat West'in yanındaydı ve onu hiçbir şey saklamadan seviyordu.

"Sende neyi sevdiğimi biliyor musun?" Göz kapaklarındaki köpüklü buz kristallerini nazikçe öperken ve saçlarının dalgalarındaki soğuk taneleri şefkatle fırçalarken ona sordu.

"O da ne?"

"Biraz kardan korkmuyorsun."

Restorana döndüklerinde, iki vale ve ev sahibi soğuk bir pencerenin yanında durmuş, girişte kollarını birbirlerine dolamış, öpüşmekten ve gülmekten kendilerini alamayan aşık çift bakıyorlardı. Kamyona binmek için acele ediyor gibi görünmüyorlardı.

Bir vale diğerine, "Kamyonu getirmem için bana neden bir servet dediler, sadece kar fırtınasında dışarıda durmak için mi, asla bilemeyeceğim," dedi.
"ılgınca," dedi diğeri, eski pikabı alanın kendisi olmasını dileyerek.

CHAPTER 21

"H İşte son eşyalarım; artık geri dönüş yok kovboy," dedi Daisy, Rowdy'nin sıcak kütük evinin içinde dururken. Daisy'nin arabasının arkasındaki son kutuyu yere bıraktı.

ve nefes almak için tekrar dimdik durdu. Rowdy soğuğa ve kara maruz kalmasını en aza indirmek için hızlı çalışmıştı.

"Umarım geri dönmeyi planlamıyorsundur," dedi nefes nefese bir gülümsemeyle, öpmek için eğilirken. "Düğünümüze bir hafta var."

Uzun kollu bir tişört ve solmuş bir kot pantolonla yalınayak giriş salonunda dururken gülümsemesi biraz alaycıydı. Rowdy onu evinde bu kadar rahat görmekten mutluydu ve onun kendisini karşılamasının rutin hale gelmesi için gün sayıyordu. Eve hoş geldin demek çok basit bir zevkti ama bu zevkten mahrum kalmıştı - kardeşi Gray'i saymazsak, ki bu biraz iç karartıcı görünüyordu.

"Mmm, tadın kış ve temiz hava gibi," dedi takdirle, soğuk yüzünü sıcak elleriyle tutarak.

Üzerinde hâlâ süet deri paltosu ve yün atkısı olan Rowdy, kollarını Daisy'nin beline doladı ve onu yerden kaldırdı.

"Oh, merhaba," demeyi başardı, onun kollarından sarkarak.

Soğuk rüzgârdan ve arabasını hızla boşaltmanın verdiği yorgunluktan hâlâ nefes nefese olan Rowdy onu sıkıca kavradı ve saklamakta zorlandığı bir tutkuyla öptü. O da aynı şekilde karşılık verdi, öpücüğüne karşılık verdi ve ellerini kalın, karlı buklelerinde gezdirerek çıtayı yükseltti.

"Bir hafta daha," diye kulağına fısıldadı Rowdy takdirle gülümseyip Daisy'yi nazıkçe indirirken, "ve sonra çok olmayı planlıyorum,

evli bir adam."

"Sizin için kimse benden daha mutlu olamaz, efendim," dedi Daisy küçük bir kahkaha ve reveransla. "Şimdi yatak odasına gitmeyi planlıyorum ve muhtemelen siz benimle gelmemelisiniz. Dolapta benim için bir yer açarsanız, bu kutuların bazılarını açacağım."

"İstediğin kadar al." Rowdy ceketini astı, sonra botlarını yün terliklerle değiştirdi ve bir fincan sıcak kahve almak için mutfığa doğru ilerledi. "Hepsi senin, ya da yakında olacak. Beni çok kolay bir oda arkadaşı olarak bulacaksın. Bu evi beğenmezsen başka bir ev buluruz ya da Colton'ın bekleme listesine gireriz, o da bize özel bir ev inşa eder."

Daisy şaşırılmış görünüyordu.

"Burası çok güzel bir ev Rowdy," dedi. "Sana yakışıyor, sen de bana yakışıyorsun. Ve kasabada bunun gibi dağ manzaralı çok fazla ev yok."

Birbirlerinin elini tutarak şömineye ve uzun pencerelere bakan deri kanepeye oturdular. Rowdy yerleştikten sonra Daisy onun yanına kıvrıldı ve üşüyen bacaklarının üzerine yün bir örtü çekti. Bir elinde kahvesi vardı ve diğer kolunu müstakbel eşine dolamıştı.

"Böyle kıvrılıp yattığımız pek çok kış gecesi geçireceğimizi hayal ediyorum," dedi. "Dakikaları sayıyorum Daisy." Rowdy onun başının üstünü öptü, sonra seramik Painted Bird Gallery kupasından bir yudum aldı. "Bu eve girdiğin anda buraya, bana ait olduğunu anladım. Eğer o gün yanında bir vaiz getirseydin, seninle hemen o anda evlenirdim.

ve orada."

"Duvarların için resim seçmene yardımcı olması için yanımda bir vaiz getirmeyerek ne düşünüyordum ki?" Küçük dalgalı kahkahası hızla başka bir esnemeye dönüştü. "Yine de seninle evlenebilirdim. Zaten hiç sormayacaksın sanmıştım."

"Gerçekten mi? İşleri aceleye getirdiğimi sanıyordum."

"Kapıyı açtığın anda, beklediğim kişinin sen olduğunu anladım."

Rowdy onu tekrar sıktı.

"Evinizden daha ne kadar getirmeniz gerekiyor?" "Hiçbir şey. Hepsi bu kadar," dedi Daisy. "Evimi bir ev olarak tuttuğum için tatil evi, yatakları ve yatak takımlarını, havluları ve tamamen dolu bir mutfığı bıraktım. Kıyafetlerimi ve değerli eşyalarımı topladım ve dağınıklığı temizledim. Orijinal yağlı boya tablolarımı ucuz çerçeveli fotoğraflarla değiştirdim.

Artık evde gerçekten önemseydiğim hiçbir şey yok. Hepsi burada." Daisy başını bir kez daha Rowdy'ye yaslamadan önce ona baktı.

"Ben varım," dedi uykulu bir sesle, sonra gözlerini kapattı.

Rowdy elini Daisy'nin sırtında yavaşça aşağı yukarı hareket ettirirken Daisy'nin nefes alıp vermesi yavaşladı. Dakikalar içinde Daisy düzenli nefes almaya başladı. *Uyu tatlı şey*, diye fısıldadı kahvesinden bir yudum daha alarak. Bacaklarını örten battaniyeye uzandı ve köşesini omzuna kadar çekti.

Sevginin basit bir şefkat eylemi olduğunu düşündü. Güvendi.

Daisy ile sadece birkaç aydır çıkıyordu ama ona hayatını açacak kadar güveniyordu. Onun adına cömert bir banka hesabı açmış, evi ona devretmiş ve onu tüm günleri boyunca sıcak tutacak bir hayat sigortası poliçesi yaptırmıştı - henüz hiçbirini bilmiyordu. Hayatının yalnızlığa mahkum olabileceğini düşündüğü bir dönemde, bu kadın ona Tanrı'nın bir lütfuydu. Kadın her şeyi kabul ettiğini söyledi, o da kabul etti.

Kırkly yaşlarının başında olan Rowdy, çocuklarının gelecekte olabileceğini ya da olmayabileceğini biliyordu; her iki durumda da Bayan Daisy Shire West'i ölüm onları ayırana kadar onurlandıracaktı.

Rowdy'nin atalarından bazılarının onun yaşına geldiklerinde ömürlerinin sonuna yaklaştıklarını biliyordu. Pickford West'in akrabaları, 1800'lerde onu Pennsylvania'dan Wyoming'e ve oradan da Montana'ya kadar takip edenler, yirmi yaşından önce evlenmiş ve çocuk sahibi olmuş, kırk yaşına geldiklerinde ise büyükanne ve büyükbaba olmuşlardı. Sevdikleri toprakları evcilleştirmek, Montana'da ayakta kalan son Batılara bir miras bırakmak için çalıştılar, çabaladılar ve bedenlerini verdiler.

Rowdy kendini meraya çıkmaya hazır yaşlı bir adam olarak görmeye başlamıştı. Ancak Wyoming'e taşınmak ve Gunnar'ın yanında çalışmak ona yeni bir amaç verdi. Taze ve canlı Daisy ile tanıştığından beri geleceğe dair bir umudu vardı.

"Mmm," diye mırıldandı Daisy uykusunda, ısınmak için Rowdy'ye sokulurken.

Bir sevgi ve bağlılık selinin içini ısıttığını hissetti; bu sel boğazına kadar ilerledi ve orada neredeyse acı veren, alışılmadık bir duygu yumağı oluşturdu. Aynı zamanda, midesinin çukurundan bir panik duygusu yükseldi ve kalbini kavradı.

Böyle güzel bir kızla evlenerek ne yapıyordu? O, sakat bir bacağı olan ve bir kadını elinde tutma konusunda çok az tecrübesi olan kır saçlı bir çiftçi

İlgimi çekti. Bunu kanıtlamıştı.

"Sakin ol oğlum," diye fısıldadı kendi kendine, yavaşça nefes verirken, endişeyi serbest bıraktı. Sevgisi saf ve tatlıydı, kurnazlık içermiyordu. Eğer onu kandırıyorsa, öyle olsun, diye düşündü Rowdy. Cezasını çekecekti. Ama eğer içgüdüleri doğruysa, önünde sadece güzel günler vardı."

"Seni seviyorum Rowdy," diye mırıldandı Daisy'nin tatlı dudakları kıpırdanırken.

"Şşşt," diye sustu, "Ben de seni seviyorum Daisy."

Elini kızın omzuna koyarak onu sıktı ve gülümsedi.

CHAPTER 22

"W

"Buralarda ne işin var kovboy?"

Sassy dairesinin kapısını açtığında Ash'e gülümsedi ve uzun boylu yakışıklı ziyaretçiyi dudaklarından öptü.

Ash şapkasını ve paltosunu çıkardı ve botlarındaki karı sildi. Akşamın erken saatleriydi ve kasabada bir işi vardı.

"Mesajımı almadın mı?"

"Hayır ben..." Sassy telefonunu aradı ama hiçbir yerde bulamadı. "Telefonumu Amber Waves'in masasında unutmuş olmalıyım. Bugün işten sonra bir saatliğine yardım ediyordum. Amber Noel öncesi satış için stoklarını azaltmaya başladı ve bayanlar çılgına dönmüş durumda."

"Mağazadan geçerken Wayne'i tavuk gibi koştururken gördüğümü sandım."

"Amber'ın seni görmediğine şükret, yoksa seni içeri tıkardı. Kahve?"

Sassy mutfak adasına giderken Ash gülümsedi. Küçük oda kıldaki tek odalı bir kulübeye benziyordu ama biraz daha büyüktü. Kurşun camlı sokak pencerelerinin önünde uzun bir gömme kitaplık, uzun bir kanepe ve antika bir meşe sallanan sandalye duruyordu. Bir sehpa ve lamba için bir yan sehpa vardı.

Odanın ortasında bir mutfak adası, aletler ve dolaplarla çevriliydi.

Odanın diğer tarafında, bir katalogdaki resim gibi görünen piriñ bir yatak vardı. Sassy'nin üzerine kabarık bir kuştüyü yorgan serilmişti ve kalın kuştüyü yastıklar yatak başlığına yaslanmıştı. Ayak ucunda soğuk ayak parmaklarını ısıtmaya hazır, katlanmış bir yün örtü duruyordu.

Ash gözlerini yataktan ayırdı, hayal gücü soğuk bir sabahta o kuştüyü yorganın altında uyanmanın nasıl bir şey olduğunu düşünmeye başlamıştı. Rahat odada bir kişinin ihtiyaç duyabileceği her şey vardı. Belki iki kişi, eğer ikinci kişi sadece bir yedek kıyafet ve bir diş fırçası getirdiyse.

Ash kanepeye doğru yürürken Sassy, "Buyurun," dedi. "Yeni bir demlik hazırladım."

Ash gülümseyerek, "Amber'in dükkânından yeni kupalar almışsın," dedi.

"Evet, yaptım, çalışan indirimim sayesinde. Mutlu ChrisMoose'lar, Ash. Aşağı inip telefonumu alacağım. Hemen dönerim."

Ash kahvesini alıp Sassy'nin koltuğuna oturdu ve açık bıraktığı dizüstü bilgisayarına baktı. Casusluk yapmak istememişti ama üzerinde çalıştığı sayfa bir iş başvurusuna benziyordu. Kapısının kapandığını duyduktan sonra Ash bilgisayarı kaldırıp yaklaştırdı; gerçekten de Chicago'daki bir muhasebe firmasına yapılan bir başvuruydu.

Uygunluk? Formda *hemen* yazıyordu.

Sassy gidiyordu.

Düşünceleri bir kasırga gibi dönerken Ash'in kafasındaki kan çekildi. Nasıl gidebilirdi, bu nasıl olabilirdi? Lander'da birbirlerine aşklarını itiraf ettikleri anlamlı bir düğün hafta sonu geçirmişlerdi. Kilisede, yağan karın altında ve eski hanın koridorunda durup "Seni seviyorum" demişlerdi.

Bu Sassy için bir şey ifade etmiyor muydu? Ash için çok şey ifade ettiği kesindi. Sabırla beklediği an buydu; hayatlarını üzerine inşa edecekleri temel.

Ash'in vücudundaki her sinir ona kaçmasını söylüyordu. Adrenalin damarlarında dolaşırken aklı ona ayağa *kalkmasını ve fırlayıp gitmesini* söylüyordu; *ceketini kap ve git*. Bunun yerine olduğu yerde kaldı. Dışarı fırlamak, yazın ikisi çıkmaya başladığında yaptığı şeydi ve iyi gitmemişti. O öğrenmişti... ikisi de öğrenmişti... dürüst konuşmaların bir ilişki için duygusal tepkilerden daha iyi olduğunu. Ne kadar acı çekse de, bekleyecek ve onun söyleyeceklerini dinleyecekti.

Gördüklerini yanlış anladığından emindi, çünkü Sassy onu öylece bırakıp gitmezdi... değil mi?

"Hey, bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Kafayı yemeden önce bir kadını aramam gerekiyordu."

Ash dizüstü bilgisayarını sehpa üzerine geri koyup başını kaldırdığında, Sassy onun gördüklerinden çok etkilendiğini fark etti. Onun yanına geldi ve oturdu.

"Burnumu soktuğum için özür dilerim," dedi Ash, "ama görünüşe göre Chicago'da bir işe başvuruyorsun."

Ash arkasına yaslandı ve Sassy'nin yanlış anlaşılmayı düzeltmesini bekledi.

"Sana anlatacaktım. Bir işveren aradı ve Orta Batı'daki en büyük muhasebe firmalarından birine başvurmamı istedi, harika değil mi? Giriş seviyesi ama müşteri listeleri rüya gibi. Notlarımın yeterince iyi olduğunu umuyordum ve görünüşe göre haklıymışım."

"Vay canına, tebrikler dışında ne diyeceğimi bilemiyorum."

Ash kendini bir robot gibi hissediyor, söylemesi gerektiğini bildiği sözleri söylüyordu. Soğuk ve mesafeli görünmemeye çalışıyordu ama bunun kendisi ve ikisi için ne anlama geldiği konusunda kafası o kadar karışık ki. Huysuz bir çocuk gibi görünmeden ne kadar çabuk gidebileceğini düşünürken kalbi sıkıcı ve acı verici bir gümbürtüyle çarpıyordu.

Sassy onu dikkatle izledi ve bir sonraki sözlerini dikkatle seçti.

"Onlara şu anda müsait olduğumu söyledim, çünkü başvurularda hep bunu söylersiniz," diyerek biraz güldü, "en azından yeni başlarken öyle yaparsınız, değil mi?"

Ash donuk bir sesle, "Doğru," dedi.

"Ama eminim bu noktada tatil sonrasına kadar başlamamı istemeyeceklerdir."

Doğru.

Ash o kelimeyi söylemek istemişti ama gücü tükenmişti. Sassy Tate, kalbini verdiği kız gidecekti. Onu suçlayamazdı. Sözünü tutmuş ve Aralık ayına kadar kalmıştı ama sonra evine, Illinois'e dönecekti.

"*Bana mutlu ChrisMoose'lar,*" diye düşündü Ash üzüntüyle, kalkıp paltosunu ve şapkasını alırken, sonra da kapıyı usulca arkasından kapatırken.

CHAPTER 23

"H Ey, siz çocuklar neden gidip Willow'un odasında oynamıyorsunuz?"

Çiftlikte, Pike ve Paislee gergin bir şekilde Kat ve Gunnar ile Ridge ve Casey'i takip ederek büyük odaya geçip oturdular. ateşin yanında. Gunnar fincan ve krema dolu bir tepsi taşıırken, Kat de kahve karaflarını getirdi.

Büyük Noel ağacının önünde bir ileri bir geri koşarken çığlık atan ve gülen çocuklar, oyuncaklarla oynamak için koridorda birbirlerini kovaladılar.

Noel Baba'nın gelişine günler kalmıştı ve hem Kat hem de Paislee yorgunluk belirtileri gösteriyordu, çünkü küçükler neşeli yaşlı elfin yaklaşan gelişi karşısında neredeyse çılgına dönmüşlerdi. Genç annelerin gün boyunca onları yeterince meşgul tutup her gece nihayet uykuya dalmalarını sağlamak için yapabilecekleri tek şey buydu.

"Domuz pizolaları harikaydı Casey," dedi Kat, aşçıya iltifat ederek. "Bu güzel yemek için teşekkür ederim."

"Evet, teşekkür ederim Casey," dedi Paislee ve adamlar. "Bu kadar kısa sürede bir araya gelebildiğimiz için çok mutluyum, çünkü Pike ve ben..."

Kadın sözlerini yarıda kesti ve gözlerinde dehşet ve bitkinlikle kocasına baktı, Kat bunu görebiliyordu. Kocasına ona başıyla onay verdi ve sandalyesinde öne doğru oturdu.

"Görüyorsunuz, bazı haberlerimiz var." Pike nefes verdi ve ailesine baktı. "Noel'den sonra Denver'a gidiyoruz."

"Bunu biliyorduk," dedi Gunnar. "Colorado'daki aileni hep Noel'de ziyaret edersin."

"Ama bu sefer," dedi Paislee, "bu bir ziyaret değil - geri dönmeyeceğiz."

"Sen... ne?" Gunnar, Ridge ve Casey gibi Kat de şok olmuştu.

"Hayatımızı Denver'a taşıyoruz. Yeni yıldan itibaren çocuklar benim gittiğim özel okula devam edecekler," diye açıkladı Paislee. "Annem, babam ve büyükannem Gigi ile birlikte Andrews malikanesinde yaşayacağız. Kız kardeşlerim kendi evlerine taşındıklarından beri yeterince yerimiz var. Ailemin Sun ve Ford'u onlardan daha yakından tanınmasına izin vermenin zamanı geldi."

Kat, Pike ve Paislee'nin perişan görüldüğünü düşündü. Sakladıkları sır buydu ve bunun iyi bir nedeni vardı. İki çocukları Willow'un kuzenleri ve oyun arkadaşlarıydı. Ama bu mantıklıydı, bunu inkâr edemezdi.

"Stüdyon ne olacak, Pike?" Gunnar, yeteneklerini ve arzularını yıllarca saklayan ve sonunda bir sanatçı olarak hayalini yaşayan kardeşi için endişeleniyordu.

Pike gülümseyerek, "Paislee'nin annesi Pepper, mülkün at arabası evini benim için bir stüdyoya dönüştürüyor," dedi.

"Kalmaya geldiğimiz için çok heyecanlı." Paislee mutluluğunu gizleyemedi ama bu mutluluk kısa sürede üzüntüye ve gözyaşlarına dönüştü. "West Ranch'ten ve buradaki herkesten ayrılmak anlamına gelse de. Bu da beklediğimden çok daha zor."

"Ridge ayağa kalktı ve Pike'ı uzun uzun kucakladı, sonra da oğlunun mirasçı gelinine şefkatle sarıldı. Gelinini yanağından öptü ve yüzündeki tek bir damla gözyaşını sildi.

Kısa süre içinde herkes ayağa kalkmış ve birbirlerine sarılmıştı.

"Sensiz ne yapacağım ben, Paislee?" Kat oturdu, ağzı şok içinde açık kaldı.

"İyi haber şu ki," diye zayıfça gülümsedi Paislee tekrar yerine otururken, "okul bittiğinde yazlarımızı Wyoming'de geçirmek üzere geri döneceğiz."

Pike, "West Gorge Woods'daki evimizi yazlık konutumuz olarak tutacağız," dedi. "Biz yokken Colton oraya göz kulak olacak; bu gece bize katılamadıkları için buraya gelirken onları görmek için durduk."

Paislee sessizce Kat'e, "Liu perişan görünüyor," dedi, "ve doğum tarihinin geçtiğini biliyorum."

"Ben de biraz mutsuzum," diyerek gülümsemeye çalıştı Kat, Paislee'nin eline uzanırken. "Sen benim ilk kız kardeşimdi, Paislee. Liu'dan önce, Casey'den önce ve hatta kendi kız kardeşim Sassy'den önce. Seni çok özleyeceğim. Ve bunu Willow'a nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Ama seni anlıyorum."

Üç çocuk koşarak odaya geri dönüp manzarayı seyretmeye başladığında herkesin gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Ford en büyük korkusunu dile getirdiğinde küçükler donup kaldı.

"Kötü haber mi aldın anne?" diye sordu. "Noel Baba Noel'i iptal mi ediyor?"

CHAPTER 24

"W

Onlara haberlerimizi vermek için bir fırsatı daha kaçırdık."

Casey çiftlikteki yataklarının üzerindeki sıcak yorganı indirdi ve görebilmeleri için perdeleri açtı

dağlar ve geçit sabahın ilk ışıklarıyla birlikte ortaya çıkıyordu. Ancak kar yağışı artmaya başlamıştı ve gün doğumuna kadar ortalık beyaza bürünebilirdi. Bunu da görmek isterlerdi.

"Biliyorum, biliyorum," dedi Ridge, kol saatini çıkarıp karısının vücudunu saran pijamalarını hayranlıkla seyrederken. Casey'yle birlikte sızdıran çatılara bakmak için ağaçlara tırmandıkları ve emlak rakipleri gibi diğer maskaralıkları daha dün gibi hatırlıyordu. Ona yakın olmak için ne gerekiyorsa yapardı, ağaçtan inmesine yardım eder ve onu kar fırtınasından kurtarırdı. Bu gece, rüzgâr pencerelere kar savururken, sıcak pazen çarşafların ve sevgili karısının basit mutluluğunu yaşıyordu.

"Kat'in, Pike ve Paislee'nin Wyoming'den ayrıldığını öğrendiğinde ne kadar üzüldüğünü gördükten sonra kalbim dayanmadı," dedi. "Hem de Noel'den bu kadar kısa bir süre sonra."

Casey başını sallayarak çarşafların arasına girdi. Başını kuş tüyü yastığa yaslayarak, aynı şeyi yapmak üzere olan Ridge'e baktı. Yakışıklı kocasının her gece olduğu gibi ona gülümsediğini görmenin heyecanını hiçbir zaman üzerinden atamamıştı; bariz bir zevkle ona doğru uzanırken yüzündeki ifade muziplikten başka bir şey değildi.

"Herkes kartpostal gönderemeyiz..." Ridge yavaşça boynunu ve çene çizgisini öperken Casey gülümsemeye çalıştı.

"Biz..." Ridge, Casey'nin omurgasını kayaların üzerinden geçen bir yaz deresi gibi dalgalandıran alçak ve homurdanan bir sesle, "Ne yaparsak yapalım

istiyorum, Casey kız."

Çoğunlukla haklıydı.

Evliliklerinin ilk yıllarında pek bir şey değişmemişti. Casey ve Ridge kendi kurdukları hayatlarına devam etmekten mutluydular. Ridge kasaba yönetiminin toplantılarına katılıyor ve West Gorge'un büyümesine ve gelişmesine yardımcı oluyordu. Diğer iş liderleriyle kahvaltılarda buluşuyor ve arada bir çiftlik ofislerine uğruyordu.

Ridge artık kasabanın işlerini yetişkin oğullarına bırakmıştı.

Gunnar, Pike, Colton ve Ash'e "Batı'daki araziye uygun gördüğünüz şekilde tahsis edin" dedi. "Çocuklarınızın gurur duymasını istediğiniz kasabayı inşa edin."

Bud Shire'in taşınmasıyla kahvaltılar azaldı ve Ridge'in kendini yaşlı hissetmesine neden olan eski toprakların uğrak yeri oldu. Kasabanın genç liderleri kahvaltı *yapmıyordu*. Mesaj zincirleri ve özel Facebook grupları vardı; uzaktan Zoom toplantıları düzenliyorlar ve otuz dakikalık "güç öğle yemekleri" için buluşuyorlardı.

Değişiklikler yavaş yavaş olmuştu ama Ridge kasabayı yönetmek yerine Casey ile kahvaltı etmekten ve torunlarıyla ata binmekten daha mutlu olduğunu fark etmişti.

Casey ise ilk başta çalışmaya devam etti. Çok zengin bir adamla evlenmiş olmasına rağmen, yine de kendi geçimini sağlayabileceğini kanıtlamak istemişti, ta ki yavaş yavaş gardını indirene kadar. Güveni arttıkça, Ridge'le birlikte olmanın işini devam ettirmekten daha önemli olduğunu fark etti.

Mülklerini satmaya başladı. Satılan her evle birlikte, bu onu tutan bir kaleden kurtulmak gibiydi ve bunu özgürleştirici buluyordu. Çok geçmeden, işinden geriye kalan mülk yönetim hizmetlerini alıp, Amber ve erkek arkadaşı Wayne'den oluşan rakibine devretmeyi başardı.

Liseden beri eğittiği Amber da Wayne'e işin inceliklerini öğretti. Wayne kendi işini kurmaya hazır olduğunda, Casey de kendi işini bırakmaya hazırdı.

"Al bakalım Wayne," dedi ona, uğruna çalışmadığı emlak pastasının en büyük dilimini uzatarak. "Bununla iyi eğlenceler ve kızıma iyi bak."

Wayne memnuniyetle kabul etti. "Amber'a ve işe iyi bakacağım. Söz veriyorum."

CHAPTER 25

"D "Yaklaşan fırtınanın kokusunu alıyor musun?"
Ridge, Ash'le birlikte Cindy'nin lokantasında oturmuş,
birlikte geçirdikleri nadir zamanların tadını çıkarıyorlardı.
Noel'e üç gün vardı ve

Restoran gümüş cicili bicili ve parlak kırmızı süslerle kaplanmıştı. Garsonlar kürklü Noel Baba şapkaları takıyordu ve herkes mutlu bir ruh hali içinde görünüyordu; kasadan bile bozuk paralarla şingirdayan şenlikli bir ses geliyordu.

"Kar kokusu alıyorum..." Ash dedi ki, "Yumurta ve pastırma kokusu alıyorum. Ama fırtına kokusu almıyorum."

"Kokla ya da koklama, işte geliyor," dedi Ridge gülerek, Cindy kahvaltılarını yere bırakıp ona yan gözle bakarken. "Kendine birkaç yıl çiftlik sahibi olarak zaman tanı ve sen de havadaki fırtınaların kokusunu alabileceksin."

Ash pastırmasından bir parça aldı ve omuzlarının düşmesine izin verdi.

"Tabii Sassy ile Chicago'ya taşınıp çiftlikten tamamen uzaklaşmazsam."

"Eğer bunu yaparsan, evlat," dedi Ridge, "bu kararını kabul etmeli ve en iyisini yapmalısın. Onu suçlu hissettirmemeli ya da üzgün bir köpek yavrusu gibi başın öne eğik dolaşmamalısın."

Ash başını salladı.

"Sana bir şey sorabilir miyim baba?" Ash, Ridge'in gözlerinin içine baktı. "İlk karın Randi Lynn'in Michigan'dan Wyoming'e taşınmakla ilgili bir sorunu var mıydı, yoksa temiz bir ayrılık mı yaptı?"

"*Hoo hoo*, hayır temiz bir kırılma değildi."

Ridge çatalını bıraktı ve tüm dikkatini soruya verdi. "Evliliğimiz gibi bu karar da düşünmeden verilmiş bir karardı.

Yıllar boyunca biraz. Randi Lynn Detroit'te başarılı bir avukattı ve bildiği her şeyi çok daha farklı bir hayat için takas etti. Kariyerini çiftlikle, annelikle ve *benimle* takas etti. Medeniyeti küçük kasaba yaşamıyla, uyum sağlamasını zorlaştıran dedikoducu kadınlarla takas etti. Tozlu atlar, tozlu adamlar ve çizgili giysiler ve dayanıklı çizmelerle dolu tozlu, kirli eski bir kasaba için yüksek modadan, sosyal tırmanış partilerinden ve mutlu saatlerden vazgeçti."

Ash, babasının daha önce hiç duymadığı ve belki de bir daha hiç duymayacağı sözleri söylerken onu dikkatle dinledi.

"Randi Lynn de Kuzey Michigan'daki evinden ve ailesinden uzaklaştı ve akrabalarını nadiren gördü. Gelecek vaat eden kariyerinden vazgeçtiği için ona çok kızgındılar ve gözlerine kestirdikleri uzun boylu Finli avukat yerine benimle evlenerek büyük bir hata yaptığından emindiler." Ridge pencereden dışarı bakıp anılarına dalarken biraz güldü. "Bana sorarsanız bu onu daha da kararlı yaptı."

"Kararlı mı?" Ash daha fazla bilgi edinmeyi umarak sordu.

"Evet, Randi Lynn anneliğe, çiftçiliğe ve West Gorge'a bir patron gibi saldırdı. Kasabanın kadınlarını teker teker ve gruplar halinde davet etti, ta ki sadece kabul edilmekle kalmayıp sürünün lideri olana kadar. Evimizi ve çiftliğimizi bir şirket gibi yönetti ve size söyleyeyim, kovulma korkusuyla çizgiyi çektik." Ridge özel bir düşünceyle kıkırdadı.

"Bana kendisinin ve benim ortak olduğumuzu açıkça belirtti. Önceki Batılı erkeklerin eşleriyle yaptıkları anlaşmalar söz konusu değildi; oğullarımız, mülklerimiz ve kasabamızla ilgili kararları birlikte alacaktık. Kasabamız artık onun kasabası olmuştu."

Ridge tekrar Ash'e baktı ve son sözlerini söylemek için başını eğdi.

"O beni daha iyi bir adam yaptı Ash," dedi. "Bunu o zaman göremedim, sadece dikiz aynasından görebildim."

"Diyorsun ki..."

"Ash, hiçbir şey söylemiyorum. Sen ve Sassy geleceğinizle ilgili kararları kendiniz vermelisiniz. Ama ağırdan aldığın için seninle gurur duyuyorum; geri adım atıp ilişkinizin tatlı bir zamana yayılmasına izin verdiğin için."

"Keşke hem West Ranch'e hem de Sassy Tate'e sahip olabilseydim," diye içini çekti Ash ve tostunun üzerine biraz reçel sürdü.

"Çok fazla varsayımda bulunuyorsun, oğlum. İkisine de sahip olamaz mısın?" Ridge'in sorusu Ash'in başını kaldırıp dikkatle bakmasına neden oldu. "Bana öyle geliyor ki Ash, daha soruyu bile sormamışken cevabını bildiğini sanıyorsun."

CHAPTER 26

"Good old West Gorge, Wyoming. Hiç değişmemiş, değil mi?"
Darlene Shire, Craftsman bungalovunun sert zemininde t nerken ailesinin çorak oturma odasına baktı. Al metifarıkası olan gömme kitaplıklar boş duruyordu ve

Oturma odasını yemek odasından ayıran meşe sütunlar cılalı ahşap damarlarıyla parlıyordu. Eski meşe detaylar, türünün tek  rneği olan evin diğer özelliklerini de tanıml yordu: tepsili tavan, panelli duvarlar ve kalın pencere kanatları gibi.

Kar, kurşun camlı vasistaslara çarpıp küçük evi sarsıyor, rüzgâr taş bacadan aşığı inerken şömine alevlerinin titremesine neden oluyordu. Yukarı baktığında, yanan misyon tarzı aydınlatma armat rleri bir anlığına karardı ve Darlene nefesini tuttu. Elektrik varken evde olmak yeterince i  karartıcıydı; elektrik tamamen kesilirse, kız kardeşinin düğününden kaçmak için aradığı bahaneyi bulabilirdi.

Nakliyeciler kitap, porselen ve nevresim kutularını, aile yadigârı mobilyalarla birlikte çoktan paketlemiş ve Shire'ların Florida'daki yeni müstakil dairesine göndermişlerdi. Shire'lar evi yeni sahibine bıraktıktan sonra yataklar ve son birkaç kutu kasabanın hayır kurumu tarafından alınacaktı.

Düğünden iki gün önce, ailenin Shire evindeki son öğle yemeği, d zleşt rilmiş kartonların üzerine tünemiş birkaç pizza ve sodadan ibaretti. Darlene anne babası, ikiz kız kardeşi Daisy ve eski sevgilisi Gunnar'a rahatsız edici derecede benzeyen Rowdy West ile otururken şömine odayı olabildiğince sıcak tutuyordu.

Aslında, diye düşündü Darlene, pizzasını kemirirken ve gözlerini çifte dikmiş bakarken, bu ikisi televizyon için çekilen biyografisinde kendisini ve Gunnar'ı oynamaları için tutulan aktörler olabilirdi; adı da şüphesiz *Pek Çok Pişmanlık: Darlene Shire'in Hikayesi*. Neredeyse yerel bir kraliyet ailesiyle evlenecekken gazetecilik kariyeri uğruna her şeyi bir kenara bırakan, sonra da California'da bir alışveriş merkezinde ayakkabı satmaya başlayan bir kızın hikâyesi.

Darlene, geri dönüp Gunnar'dan boşanmasına sevinecek olan zengin West ailesiyle evlenebilmeyi ve şehri terk ederken yüklü tazminatını da yanında götürebilmeyi diledi.

Biraz daha sabırlı olsaydı, hayatının çok daha farklı olacağını biliyordu. Hatasını anlayıp Gunnar'ın ılık teklifini kabul etmek için geri döndüğünde, o kurnaz doktor onu hastaneye kapatmış ve *onun* yerine kendisini sevdiğine ikna etmişti.

Evliliğin ilk birkaç yıl içinde çatırdayacağından emindi; o kadar ki neredeyse her hafta internette *Gunnar West'in boşanma* haberlerini arıyor, *sadece onun* ve eşi Kat'in yardım etkinliklerinde, hastane galalarında ve bağış toplama yemeklerinde birbirlerine sarılırken çekilmiş fotoğraflarını buluyordu. Biraz mutlu görünüyorlardı, diye isteksizce gözlemledi Darlene, Kat West'in giderek büyüyen bir elmas ve diğer mücevher koleksiyonuna sahip olduğuna dikkat çekerek.

Bud Shire, "Aslında bu küçük kasaba çok değişti," diyerek kızını yalanladı. "Yeni Sanat ve Kültür Merkezi harika ve kasabada yepyeni bir kanser merkezimiz var - hepsi West ailesi sayesinde."

Bud bunu söylerken Rowdy'ye başıyla onay verdi.

Darlene'in annesi gururla, "Babanın küçük eczanesi yakında şehrin kenarında büyük bir eczane olacak," dedi, "iki yanında restoranlar ve bir parti malzemeleri dükkânı olacak."

"Bud, "Şehir merkezindeki Amber Waves'i ve West Gorge Woods'ta yükselen birkaç yeni evi de unutmayın..." diye öneride bulundu.

"Tamam, *tamam*, anladım," dedi Darlene buruk bir sesle, anne ve babası bakışırken. Bud ve karısı, Darlene'in kasabadan ayrılmasına çok sevinmiş ve bungalovun kilitlerini değiştirmeye karar vermişlerdi.

Florida'daki yeni evlerinde Daisy ve Rowdy'yi ziyaret etmek istedikleri her zaman ağırlayacaklardı ama Darlene'in ortaya çıkması durumunda yakınlarda bir otel bulmayı düşünüyorlardı - Darlene'in biraz yerleşik olma eğilimi vardı ve barınma günleri sona ermişti.

Darlene, Rowdy'nin mükemmel bir centilmen olduğunu kabul etmek zorundaydı, hafifçe sohbet edip Kaliforniya'daki hayatı hakkında sorular sordu. Başıyla onayladı.

pembe bir tablo çizerken hoşnuttu. Birkaç kez Daisy'nin eline uzandığında ve konuşurlarken Daisy'nin gözlerini yakaladığında, onun Daisy'den oldukça etkilendiğini görebiliyordu. Rowdy, ailesinin sıkıcı seyahat planlarıyla ve yeni evlerinin derneğindeki olanaklarla ilgileniyormuş gibi bile yapıyordu.

"Tenis kortları ve üç yüzme havuzu," diye övündü annesi, "biri sadece turlar için."

Babası gülümseyerek, "Her hafta bir potluck yemeği yiyorlar ve her zaman kart oynayacak birileri oluyor," dedi.

Rüzgâr pencerelere doğru güçlü bir şekilde esti ve herkes birbirine korkuyla bakarken ışıklar bir kez daha titredi.

"Ve güneş ışığı," dedi annesi zayıf bir sesle, "bol bol güneş ışığı."

Tam o sırada, odadaki neredeyse herkes cep telefonlarından gelen yüksek sesli uyarılarla irkildi ve küçük ekranlara baktı.

"Bu akşamdan itibaren uçuşlar iptal edilecek," dedi Darlene hiddetle, "süresiz olarak, belki de gelecek haftaya kadar."

Bud Shire eşine ve ailesine "Yollar sabaha kadar kapanmış olacak," dedi. "Bu fırtınayla birlikte, kar küreme araçlarının çıkması bir haftayı bulabilir."

"Adliye bugün erken kapanıyor," dedi Rowdy Daisy'ye. "Yarın planlandığı gibi açılmayabilir, bu yüzden ruhsatımızı almak istiyorsak şimdi gitsek iyi olur."

Daisy odanın içinde eski ve yeni ailesine baktı ve gülümsedi. Hayatının neredeyse her günü ailesini görme nimetine erişmişti ve taşındıklarında onları özleyeceğini biliyordu. Ama onların heyecanlı yüzlerine baktıkça neşeleri ve mutlulukları bu acıyı hafifletiyordu.

Kız kardeşi Darlene de düğün ve müstakbel kocasıyla tanışmak için bu yolculuğa katılarak onu kutsamıştı. İkizi hayatta kendine dolambaçlı, sefil bir yol seçmişti ve Daisy sık sık onun rotasını düzeltmeye çalışsa da başarılı olamamıştı. İkizini her zaman sevecek olsa da, Darlene kendi yolunu bulmak ve onun talihsiz kararlarıyla yaşamak zorundaydı.

Rowdy West Daisy'nin geleceğiydi. Sevdikleriyle dolu bu odada, birlikte eve gitmek ve bir hayat kurmak istediği kişi oydu. O anda, başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

"O zaman adliyeye gidelim," dedi Daisy parlak bir gülümsemeyle.

CHAPTER 27

"M

Mutlu Noeller, *Eve!*"

"Aynı için Sen, ne Yanlış, Kat mi? Sen ses stresli."

Sassy kız kardeşinin telefonunu ilk çalışta açtı ve Kat'in ses tonundan hoşlanmadı.

"Diken üstündeyim, Sass..." Kat dedi ki. "Çantanı toplayıp çiftliğe gelebilir misin? Sanırım sana burada ihtiyacım var ve odan her zaman hazır."

"Evet, tabii. Zaten yarın düğünden sonra gelecektim ama bana ihtiyacın olursa şimdi gelirim," dedi Sassy, bir yıl öncesine kadar varlığından bile haberdar olmadığı ablasının kendisine ihtiyaç duymasından gizliden gizliye memnundu.

"Bu senin ilk Wyoming kışın ve bu fırtına hepimizi günlerce ya da haftalarca yerimizde tutabilir. Kasaba yerine burada mahsur kalsaydınız daha iyi hissederdim."

"Tamam, peki ya..." Sassy yüksek sesle düşünüyordu ama Kat'in ne dediğini net bir şekilde duydu. "Boş ver. Zaten neredeyse toparlandım, yakında orada olacağım. Seni seviyorum."

Bu sözler kız kardeşler için yeniydi ve bu duygunun karşılık bulacağını umuyordu. Telefon bir süre sessiz kaldı.

"Ben de seni seviyorum Sass," dedi Kat, "yolda dikkatli ol ve çok fazla bekleme. Lütfen."

Pencereye çarpan kar ve rüzgâr onu düşüncelerinden uzaklaştırıp harekete geçirdi. Freda'nın düğününden kalma elbisesi hâlâ kuru temizlemeciden arabasına asılı duruyordu; annesinin Rowdy ve Daisy'nin düğünü için gönderdiği yeni şampanya rengi kadife elbiseyle birlikte

Düğün. Bavulunun yarısı Noel günü için sıcak tutan kazaklar ve kot pantolonlar, birkaç çift flanel pijama ve en rahat polar terliklerle doluydu.

Noel hediyeleri paketlenmiş ve çiftlikteki ağacın altına konmuştu bile. Ash West de oradaydı ve fırtınada çiftliğin güvenliğini sağlamak için canla başla çalışıyordu. Daha neye ihtiyacı vardı ki?

Elinde poşetlerle ısıtılı mağazaya doğru ilerleyen Sassy, Amber'a ailesiyle birlikte olması gerektiğini ve satışa yardımcı olamayacağını söyledi. Etrafına baktığında hiç müşteri olmadığını gördü, bu da Noel'den önceki son alışveriş gününde arkadaşını ektiği için kendini biraz daha iyi hissetmesini sağladı.

Amber ona, "Herkes evde kalıyor, ben de zaten yeni yıla kadar kapatmak üzereyim," dedi. "Wayne ve benimle birlikte kar altında kalmadan önce buradan gitsen iyi olur."

"Ah," diye şaka yaptı Sassy, arkadaşına sarılarak. "Mutlu Noeller, Amber." "Mutlu Noeller, Sassy," dedi Amber gözleri yaşararak. "Sen iyi bir arkadaşısın, bana çok yardımcı oldun."

Sassy kendi gözyaşlarını sildi ve güldü, "Sadece yolun birkaç mil aşağısındaki çiftliğe gidiyorum. Kasabadan ayrılacak değilim ya."

"Yapmasan iyi edersin," dedi Amber, kapıyı Sassy'nin arkasından sertçe kapattı ve arabasını park ettiği karlı yerden çıkardığından emin olmak için onu izledi. Arkadaşının taze tabakada yalpaladığını ama sonra düzeldiğini görebiliyordu. Amber, Sassy'nin arka farlarını artık yolda göremeyince dükkânının tabelasını KAPALI'ya çevirdi ve nefes verdi.

CHAPTER 28

"Liu doğum yapıyor!"

Colton, çiftliğin güvenli ve sıcak ortamından fırtınayı izleyen Kat'i aradı.

"Tanrıya şükür ikiniz de benim dairemdeyiniz," dedi Kat ona. "Tam zamanında."

"Anlaştık. Chen'ler şu anda orada kalıyor. Zamanı geldiğinde, bu fırtınada bile kısa mesafeden hastaneye gidebileceklerdir. Misafirperverliğin için teşekkürler Kat."

"Elbette Colton. Liu'ya sevgilerimi ilet ve Chen'lere kendilerini evlerinde hissetmelerini söyle. Yiyecek bir sürü şey var ve yedek jeneratör, kasabada elektrikler kesilse bile daireyi sıcak ve ışıkları açık tutacaktır."

"Bildiğim iyi oldu," dedi Colton. "Seni haberdar edeceğim ve diğer herkesi bilgilendirmeyi sana bırakacağım. Liu'dan uzun süre ayrı kalmak istemiyorum. Baba olacağıma hâlâ inanamıyorum."

Kat gülümsedi ve boğazının düğümlendiğini hissetti.

"Harika olacaksın," diye gırtlaktan fısıldamayı başardı.

Telefonu kapattıktan sonra Kat bir grup mesajı gönderdi ve ardından mutfakta taze bir kahve yapmaya gitti. Uzun bir gece olacaktı. Liu'nun sonunda inatçı direnişini bırakıp doğuma girmeden önce şehre yaklaşmış olmasına şükretmek için hızlıca dua etti.

Pencereden fırtınaya bakarken, Pickford ve Addie West'in bir asır önce Wyoming'deki kar fırtınalarında birbirlerinden başka dayanakları olmadığı için ne kadar telaşlı olduklarını hayal etmek kolaydı. Onun sahip olduğu lükslere sahip değillerdi - yedek jeneratörler, yiyecek dolu kilerler ve dondurucular ve cep telefonları.

Şömine kükrer ve Noel ağacı parlak renkli ışıklarla yanıp sönerken, Kat kontrol edilmesi gereken aile üyelerinin listesini gözden geçirdi.

Gunnar, Rowdy ve Ash ile birlikte çiftlik ofislerindeydi. Atlar, çiftlik hayvanları ve ek binalarla ilgilenmekle meşguldüler. Her şey güvende olduğunda, iskelet bir ekibi sorumlu bırakıp eve döneceklerdi.

Sassy neyse ki sağ salim gelmişti ve Willow'la oynuyordu.

Colton ve Liu hastanedeydi ve ilk çocuklarını kucaklarına almaya hazırlanıyorlardı. Kat, West Gorge doğum merkezindeki doktorları tanıyordu ve en iyi ellerde olduklarına dair büyük bir güven duyuyordu.

İnsanlar Noel bebeklerine ne isim veriyor? Kat durup merak etti. Holly, Ivy ya da Noel? Rudolph, Meryem ya da Yusuf? Yeni doğan küçük kızı ya da oğlanı kucağına almak için sabırsızlanıyordu - Liu bebeğin cinsiyetini sıkı sıkıya koruduğu bir sır olarak saklamıştı!

Ridge ve Casey ahırlardan birinde, ertesi gün Noel Baba'nın gelişi için eski aile kızağını ortaya çıkarıyorlardı. West ailesinin çocukları, sıcacık pijamaları ve terlikleriyle her yıl Noel arifesinde kızağın çanlarını dinlemeye bayılırdı.

Geriye sadece Pike, Paislee ve gelin Daisy kalmıştı! Kat, ailenin kar fırtınasını atlatıp kasabadaki düğün mekanına nasıl gideceğini bilmiyordu. Plana göre gün ortasında bir tören yapılacak, ardından da Sanat ve Kültür Merkezi'nde Noel arifesinde bir öğle yemeği verilecekti. Etkinlik salonu haftalardır dekore edilmişti ve küçük kilisenin vaizi, oraya ulaşabilirse töreni gerçekleştirecekti.

Darlene gelini savunacaktı ve Gray de Rowdy'nin yanında duracaktı. Gunnar'ın rahatlatıcı sözlerine rağmen Kat, Darlene'i bir aile düğününde görmekten dolayı hâlâ bir endişe dalgası hissediyordu. Geçmişteki kız arkadaşlarının hayaleti Kat için bu kutlu olayı mahvetmeye başlamıştı bile.

"Yüce Tanrım," diye yüksek sesle haykırdı. "Ya şapkasını Gray West'e doğru ayarlarsa?" Darlene Shire'ın düşüncelerini kafasından silkeleyen Kat, bunun endişelerinin en küçüğü olduğunu fark etti; kar kısa süre içinde dinmezse düğün bile olmayacaktı.

CHAPTER 29

"T

İşte buradasın, sana ulaşmaya çalışıyordum Daisy."

Kat telefonu hoparlöre aldı ve bir fincan kahve daha hazırlarken mutfak tezgahının üzerine koydu. Bir kahve ile Ertesi gün düğün vardı ve Colton ile Liu'nun bebeği doğmak üzereydi. Saat gece on bire geliyordu, Gunnar ona çiftlikteki işlerini bitirdiğini ve birazdan evde olacağını söyleyen bir mesaj göndermişti.

Sassy flanel pijamalarıyla mutfak masasında oturmuş Ash'i bekliyordu. Ridge ve Casey yatmaya gitmişti. Colton hastanede işlerin yavaş ilerlediğine dair bir mesaj gönderdi.

"Merhaba Kat," dedi Daisy uykuyla bir sesle, "ne haber?"

Ne oldu? Şaka mı yapıyor?

"Şey, Daisy," dedi Kat, "düğüne on dört saat var ve dışarıda şiddetli bir kar fırtınası var. Rowdy de dahil olmak üzere tüm erkeklerin yakında gelmesini bekliyorum. Acaba bulabildiğin en güvenilir cipe binip çiftliğe gelsen mi diye düşünüyorum. Pike ve Paislee'yi her an burada bekliyorum. Onları neyin tuttuğunu bilmiyorum. Ama sen aile yapbozunun son parçasısın."

"Evet," dedi Daisy yavaşça. "Rowdy'nin evindeyim, çiftliğin girişinden çok uzakta değil. Muhtemelen bunu yapmalıyım."

Kat, Daisy'nin ailesinin de onunla olup olmadığını merak etti ama daveti tüm Shire ailesine yaymak istemedi; ailesi hoş karşılanabilirdi ama Darlene'in onun ve Gunnar'ın çatısı altında uyuması misafirperverliği çok ileri götürüyordu. Yine de sorması gerektiğini biliyordu.

"Daisy, ailen bu fırtınada güvende mi?"

"Evet, öyleler Kat. Benimle değiller ama güvendeler."

Kat rahatlamıştı ve Daisy'nin yüksek sesle nefes verdiğini duymaması için telefonun hoparlörünü kapattı. Hepsi kasabadaki bungalovda ya da Daisy'nin küçük evinde olmalıydı. Kat kendi kendine Daisy'nin neden onlarla birlikte olmadığını merak etti ama sonra soracaktı.

"Daisy, bir sürü misafir odam var, her şeyi al ve buraya gel.
-Çiftlik yolunu geçenlerde sürdük, yani yakında giderseniz sorun olmaz. Eğer yolda kalırsanız arayın, size yardım etmesi için birini gönderirim. Yarın düğüne gideceğiz... bir şekilde."

"Evet, o konuda..." Daisy daha fazlasını söylemeye başladı ama Kat, Colton'dan gelen telefonu gördü.

"Seni kesmek zorundayım, birazdan görüşürüz." "Tamam..."

Daisy telefonu kapattı ve Rowdy'nin evinin kapısında asılı duran gelinliğine baktı. Gelinliği ve ayakkabıları alacak, sonra da birkaç temel eşyayı bavula atacaktı. Rowdy'nin çiftliğe yakın bir yerde kalması mantıklıydı ve Daisy onunla birlikte olmayı her zamankinden daha çok istiyordu.

"Rowdy West, sen başka bir şeysin," dedi Daisy kendi kendine gülümseyerek, kısa yolculuğuna başlarken. Çiftlik yolu sürülmüştü ama kar sert bir şekilde yağıyordu ve şiddetli rüzgâr her şeyi sürüklüyordu. Yola çıksa iyi olacaktı.

Sana geliyorum, diye hemen Rowdy'ye mesaj attı, çiftlikte görüşürüz.

Yarın planlanan düğün günüydü ve Rowdy'ye ve Bayan Rowdy West olarak geleceğine doğru güzel bir dantel elbiseyle yürümek için sabırsızlanıyordu. Dantellere bayılırdı! Yeni evinin duvarlarına birkaç tablo eklemesine yardım etmek için kapısına geldiğinde gözlerinin nasıl parladığını kızarak hatırladı. Kadın çeşitli sanatçıları gösteriyordu ama adam gözlerini ondan alamıyordu.

Gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

Ani bir rüzgâr onu o ana geri getirdi ve korkuyla pencerelere baktı. Acele etse ve güvenli bir yere ulaşırsa iyi olacaktı. Banyoda, ışıklar titreyerek tamamen sönme tehdidinde bulunurken makyaj çantasına bir şeyler atmaya başladı.

"Acele et kızım," dedi kendi kendine, sesindeki paniği duyarak. Fırtına kısa sürede dinmezse yarın Kültür ve Sanat Merkezi'nde düğün olmayacaktı. Yollar geçit vermez hale gelecek ve satıcıların hiçbiri gelemeyecekti. Elektrikler kesilirse, ailenin gelip gelemeyeceğinin bir önemi kalmayacaktı; iptal etmek zorunda kalacaklardı.

Ama Noel arifesi ne getirirse getirsin, Daisy Rowdy ile çiftlikte birlikte olacaklarına ve bunu bir ekip olarak karşılayacaklarına karar verdi. Son ışıkları da söndüren Daisy, çantalarını, elbisesini, en sıcak tutan paltosunu ve şapkasını topladı ve dört tekerlekli arabasına doğru kısa bir mesafe yürüdü.

"Hadi gidip erkeğini bulalım," dedi kendi kendine.

CHAPTER 30

"T

"Kat telefona sarıldı, Colton," dedi, "Liu nasıl?" "Henüz bir haber yok Kat," dedi Colton, "ama iyi bir ilerleme kaydediyoruz. Bir dakikalığına odadan çıktım ama

uzun konuşamam."

"Tamam. Liu'nun bitkin olduğunu biliyorum, bu yüzden yakınında durun ve moralini yüksek tutmasına yardımcı olun."

"Elimden gelenin en iyisini yapıyorum, ancak zaman zaman kendimi yetersiz hissettiğimi itiraf ediyorum" dedi.

Kat hafifçe güldü ve "Ebeveynliğe hoş geldin Colton. Bu her şeyi mükemmel özetliyor."

Colton telefonun diğer ucundaki sesinden belli olan hayal kırıklığı, yorgunluk ve umutla biraz güldü.

"Liu harika biri," dedi. "Şu anda bu gücü nereden buluyor bilmiyorum ama hayretler içindeyim. Annesinin de yanında olmasını istediğini biliyorum ama Ling'e şimdilik evde beklemesini söyledi."

"Çok odaklanmış durumda Colton," dedi Kat, "ve şu anda ihtiyacı olan kişi sensin. Siz ikiniz bunu başarabilirsiniz."

Kat, küçük Willow'u dünyaya getirdikleri o tatlı anı ve Gunnar'la birlikte kızlarının yüzünü ilk gördüklerinde yaşadıkları sevinçli düşündü. Çift arasındaki bağ güçlenmişti ve son altı yılda daha da güçlenmişti.

Kat refleks olarak elini karnına götürdü ve karnında kahramanı ve kocası Gunnar West'in çocuğu olan değerli bir çocuğu büyütürken ne kadar ayrıcalıklı hissettiğini hatırladı. Döndüğünde, Sassy bir fincan sıcak çikolatanın üzerinden ona şüpheyle bakıyordu.

"Kat," dedi Colton, "hemşire beni geri çağırıyor. En kısa zamanda seni arayıp neler olduğunu bildireceğim, tamam mı?"

"Telefonumu yanımdan ayırmayacağım. Liu'ya *sevgilerimi* iletin, ailedeki herkesin sevgilerini."

Kat nefes verdi ve bitkin bir gülümsemeyle Sassy'ye baktı. "Uzun bir gece olacak küçük kardeşim. Burada olmana sevindim."

Sassy yorgun bir şekilde masaya çökerken Kat'e gülümsedi. Colton'la konuşurken Kat kahve yapmayı bitirdi, buzdolabından büyük bir tencere sığır eti ve arpa çorbası çıkarıp ocağa koydu ve kesme tahtasının üzerine iri bir somun ekşi mayalı ekmek yerleştirdi. Adamlar içeri girdiklerinde açlıktan ölüyor ve üşüyor olacaktı ve Kat'in de bir şeyler yemesi gerekiyordu.

"Kendini iyi hissediyor musun Kat?" Sassy kız kardeşine sordu. "Az önce karnını tutuyordun ve solgun görünüyordun. Çorbayı koyarken ellerin titriyordu."

"Hmm, iyi gözlemler," dedi Kat. "Belki de gelip hastanede benimle çalışmalısın."

"Asıl sorudan mı kaçırıyorsun?" Sassy sordu.

"Sassy, çok yorgunum. Yatma saatim çoktan geçti ve bir ev dolusu soğuk ve aç aile bekliyorum. Neredeyse Noel arifesindeyiz ve Noel Baba var... sonra bir düğün... ve bir kar fırtınası. Ve ben biraz açım."

Kat'in sesi kırılgandı ve yıkıldığı için kendine gülerken bile yanaklarından birkaç damla yaş süzüldü.

Sassy uzanıp Kat'in elini tuttu ve sıktı. Ablasının yetenekli olmaktan başka bir şey yapabildiğini hiç görmemişti; onun insani yönünü görmek rahatlatıcıydı.

"Kar fırtınası konusunda bir şey yapamazsın ama Noel Baba konusunda endişelenmene gerek yok. Eminim her şey kontrol altındadır," dedi Sassy gülümseyerek, çorbayı karıştırmak için ayağa kalktı ve Kat için bir fincana bir kepçe dolusu koydu, "ve ben de senin açlığınla ilgilenebilirim. Ama düğün..."

"Zavallı Daisy ve Rowdy. Evlenmek için çok hevesliler ve Daisy'nin ailesi bir ayağını West Gorge'dan dışarı atmış durumda; kasabadan çıkıp sıcak ve güneşli havaya kavuşmak için sabırsızlanıyorlar. Düğün ertelenirse, kar altında kalabilirler. Ya da daha kötüsü, düğünü tamamen kaçırabilirler."

Sassy iyimser bir tavırla, "Sorun çıkarmayalım," dedi. "Bu fırtına her an denebilir ve kar küreme araçlarına yolu temizleme şansı verebilir."

yollar. Kültür merkezinde elektrikler kesilmezse, yarın her Şey planlandığı gibi gidebilir."

Kat bir damla gözyaşını sildi ve sıcak çorbadan bir kaÇık yudumladı. Bu Sassy'nin ilk Wyoming kışındı ve kız karın nasıl yığılabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Orta Batı'daki yumuşak kar fırtınalarının aksine, Wyoming'de kar günlerce durmadan yağabilirdi. Ama Sassy'nin güneşli bakış açısı hoşuna gitmişti.

"Haklısın Sassy," dedi Kat, m kemm l terbiye edilmiş çorbadan bir kaÇık ısırdıktan sonra, "iyi haberler almak için henüz erken."

CHAPTER 31

"**I** korkunç haberlerim var!"

Paislee çiftlik evine teatral bir fısıltıyla ve iki elinde bavullarla girdi. Pike duyulur *şekilde sustu*.

Her iki kolunda birer tane olmak üzere uyuyan Sun ve Ford'u taşıırken kadınlara baktı. Sessizce Kat'ın uzun zaman önce çocuklar için bir duvar dolusu tekerlekli yatak eklediği çocukluk odasına doğru ilerledi. Pazen yorganlar çoktan katlanmış ve hazırды.

Pike ve çocuklar uzaklaştıktan sonra Paislee ceketini çıkardı ve haberi Kat ve Sassy ile paylaştı.

"Nikah memuru iptal etti - bu fırtınada düğüne yetişebileceğini sanmadığını söyledi," dedi. "Çiçekçi de aynı şeyi söyledi ve çiçekleri karda bıraktı. Daisy'nin buketini kurtarmayı başardım ama geri kalanı dondu. Merkezde elektrikler kesildi ve yedek jeneratörümüz yok, bu yüzden ışık ya da ısı yok."

Kadınlar konuşurken, Pike arabasına geri döndü ve ağır karton kutuları taşımaya başladı, onları dikkatlice mutfak adasına yerleştirdi.

"Bütün bunlar da ne?" Kat Paislee'ye sordu. "Elli sığır eti yemeği," diye cevap verdi.

"Kırk *dokuz* biftek yemeği," diye araya girdi Pike çıkarken, "ve bir kabak güveci."

Paislee, "Yemek şirketine ödemeyi çoktan yaptık," dedi, "o yüzden bize her şeyi erkenden verdi. Düğüne kar yağması ve çocuklarıyla Noel'i kaçırmaması riskini göze alamayacağını söyledi."

"En azından Noel Arifesi yemeğinde ne yiyeceğimizi biliyoruz," dedi Kat.

"Ve Noel günü," diye ekledi Sassy. "Şimdi, keşke tatlımız olsaydı."
"Arabada düğün pastası var," dedi Pike, arabanın içinden geçerken.

Yine mutfak.

Üç kadın birbirlerine bakıp gülüştiler ve sonra sarıldılar. "Mutlu Noeller," dediler, tam o sırada alt katın kapısı açıldı ve erkekler içeri doluşmaya başladı. Kat gidip çorbayı karıştırdı, hepsinin sıcak duşlara gireceğini ve dışarıda kaldıktan sonra giyebilecekleri en sıcak giysileri giyeceklerini biliyordu.

Sassy büyük odaya gidip devasa ateşin üzerine birkaç odun daha attı ve oturup alevleri izlemeye koyuldu. Tam da bu noktaya en son geldiğinde Ash arkasına geçip kollarını ona dolamış, sonra da onu aptalca öpmüştü.

Ash'in, Freda'nın düğününden sonra kilisede ve Lander'da kaldıkları hanın koridorunda öpüşmesi gibi anılar onu zevkle ürpertmişti.

Ash onun Chicago'daki pozisyon için yaptığı iş başvurusunu bulana kadar ikisi arasında işler giderek kızışıyordu. Hakkını yemeyelim, öfkelenmedi ya da hemen bir sonuca varmadı. Sadece uzak durdu ve aralarına biraz mesafe koydu.

Sassy hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu.

Ama Ash'e karşı dürüst olmak gerekirse, kendi planlarında olmayan değişiklikleri yapmasına izin veriyordu. İkisi için de adil olmak gerekirse, bir çift olarak gerçekten hiçbir planları yoktu. Sadece giderek artan bir çekim duygusu ve birbirlerinden ayrılmakta giderek zorlanmaları vardı. Zaman zaman öpüşmeleri baş edilemeyecek kadar sıcak oluyor, Sassy Ash'ten daha önce hiçbir erkekten istemediği ve vermek istemediği kadar çok şey arzuluyordu.

Bu onu biraz korkuttu ya da onurlu Ash West olmasaydı korkutabilirdi. Gerçi o da mücadele ediyordu, bunu söyleyebilirdi.

Ya ilerlemeleri ya da tamamen kopmaları gerekiyordu, çünkü ilişkilerini aynı şekilde sürdürmeleri daha uzun süre mümkün olmayacaktı.

Sassy endişeyle Ash'in mutfaktaki sesini dinledi. Onu kasabada görmeye geldiğinden beri pek konuşmamışlardı, sadece birkaç üstünkörü mesajlaşmışlardı. Ve eğer Ash ilişkilerini bitirmek isterse bu onu derinden sarsacaktı ama Kat'in ve Noel'in hatırı için bunu bir arada tutacaktı.

"Hey." Sassy Ash'in sesini duyunca sıçradı. Kanepede ona yakın bir yere oturdu ve kolunu omuzlarına dolayarak onu kendine çekti. *İyiye işaret*, diye düşündü.

"Hey sen," diye Ash'e döndü. "Seni dinliyordum ama sanırım pek iyi bir iş çıkaramadım."

Sassy eğilerek onu yanağından öptü. Adam sabun gibi kokuyordu ve saçları duştan çıktığı için hâlâ ıslaktı. Nedenini bilmiyordu ama bu etki onda ona yakın olma isteği uyandırdı - çok yakın. Yanağını öptükten sonra gözlerini onun gözlerine dikti ve ağzını kendi dudaklarına götürdü.

Ash direnmedi; öpüşmeleri uzun ve yumuşaktı ve Sassy bunu ayak parmaklarına kadar hissetti.

"Vay canına," diye fısıldadı kız uzaklaştığında. "Hiç ısınamayacağımı düşünmüştüm ama bu ısınmamı sağladı."

Sassy onun gözlerine baktığında orada bir hüznü gördüğünü düşündü ve bu onun kalbini kırmak üzereydi. Ondan ayrılacak mıydı? Uzun vadede en iyisi olsa bile buna katlanıp katlanamayacağını bilmiyordu.

Belki de dünyaları çok farklıydı ve birbirinden çok uzaktaydı. Yine de Ash West gibi yufka yürekli bir adamı dünyanın neresinde bulabilirdi ki?

"Ben... ben yatmalıyım," dedi Sassy. "Yarın uzun bir gün olacak ve Kat'in yardımına ihtiyacı olacak."

Ash başını salladı ve zayıfça gülümsedi. Tam o sırada yan odadan gece yarısını işaret eden bir saat sesi duyuldu.

"Mutlu Noeller, Sassy." Ash sıcak elini Sassy'nin kolundan omzuna, oradan da boynuna götürdü ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. Sassy bu samimi his karşısında gözlerini kapadı ve nefes verdi.

"Mutlu Noeller Ash," dedi Sassy ona, çenesini göğsüne indirerek. Gözlerinde biriktiğini hissettiği yaşları onun görmesini istemiyordu. Ayağa kalkmak için ondan uzaklaştığında, Ash onun dirseğini yakaladı ve kalmasını işaret etti.

"Hey," dedi, "gitmeden önce bir dakika konuşabilir miyiz? Söyleyecek bir şeyim var."

Tanrım, işte geliyor, diye düşündü Sassy, ama kıpırdamadan durdu.

"Chicago'daki iş başvurunuz hakkında." Ash sözlerine şöyle devam etti: "Bu beni şaşırttı çünkü bunun bizim sonumuz olacağını düşünmüştüm. Ama bitmek zorunda değiliz, Sassy. Bitmemizi istemiyorum."

"Bilmiyor musun?" Sassy kendi sesindeki şaşkınlığı duyabiliyordu.

"Hayır, bunu bildiğini sanıyordum. Freda'nın düğününde seni sevdiğimi söyledim ve bu her şeyi halledebileceğimiz anlamına geliyor," dedi. "Yarın hadi

Daha fazla konuş, tamam mı? Ve... Tepkim senin için heyecan verici
o l m a d ı y s a gerçekten özür dilerim."

CHAPTER 32

"D "Noel Baba geldi mi?"

Küçük Ford West, gözleri faltaşı gibi açılmış anne babasının kahve içtiği çiftlik evinin büyük mutfağına girdi ailenin çoğuyla birlikte. Uğuldayan rüzgara rağmen çiftlik evi rahat ve sıcaktı, kahvaltı ocakta cızırdarken tatlı ve tuzlu kokular havayı dolduruyordu.

"Henüz değil, koca adam. Bu gece geliyor, unuttun mu?" Pike uykulu oğlunu kaldırdı, o da güzel başını babasının omzuna yaslayıp tekrar gözlerini kapattı. Ridge, fincanını doldurmak için kahve cezvesine giden ikilinin yanından geçerken Ford'un saçlarını karıştırdı.

"Yeniden doldurmak isteyen var mı?"

Casey, Kat, Gunnar, Paislee, Sassy ve Ash'in de aralarında bulunduğu çok sayıda kişi "evet" dedi. Sassy kalabalığa kahve yapmak için ayağa kalkarken herkesin yerinde kalmasını işaret etti. Ash odayı geçerken ona takdirle baktı.

Colton bir saat önce Kat'e bir mesaj göndermiş ve çok yakında bir görüntülü sohbet beklediğini söylemişti; herkes diken üstünde iyi haberleri bekliyordu.

Casey ocağın yanında, içi link sosislerle dolu bir ızgara tutuyordu. Onun yanında Paislee krepleri çevirdi ve ısınan bir tabağın üzerine dizdi. Gunnar akçaağaç şurubu ve çatallarla birlikte tabakları masaya yerleştirme işine girişti. Ridge herkes için küçük bardaklara portakal suyu doldurdu.

Karın rüzgârla birlikte gece boyunca daha da şiddetlendiğini görmek için pencereden dışarı bir göz atmaktan fazlası gerekmedi. Herkes o öğleden sonra resmi bir düğün olmayacağını bildiği için başını salladı.

Rowdy ve Daisy. Kültür ve Sanat Merkezi'ne ulaşılamazdı ve elektrikler kesik olduğu için denemenin bile bir faydası yoktu.

"Kalbi kırılmış olmalı," diye konuştu Kat alçak sesle aileye. "Dün gece geç saatlerde geldiğini duydum ama canı sosyalleşmek istememiş olmalı. Rowdy onu alt kattaki bir odaya yerleştirdi sanırım. Onun için çok üzülüyorum."

Aile mırıldandı ve başlarıyla onayladı. Kimse Daisy'ye düğünün iptal edildiği kötü haberini vermek için sabırsızlanmıyordu, geri Daisy bunu kendi başına saniyeler içinde anlayabilirdi.

Paislee salondakilere, "Gelinler en büyük iyimserlerdir," dedi.

Tam o sırada Kat'in telefonu almaya başladı ve elleriyle çılgınca hareketler yaparak herkesi susturdu. "Colton arıyor!"

"Kat," dedi Colton, "seni beş dakika içinde görüntülü sohbet aracılığıyla arayacağım, o yüzden herkesi topla."

Herkes ığlık atarak ve gülerek büyük odaya koştu; şöminenin üzerindeki büyük televizyon ekranı ağrı için hazırđı. Casey ocakları kapattı ve Paislee  çocuğu da topladı. Herkes sertçe kanepelere ve yere kt, Colton ve Liu'nun görebilmesi için hepsi üst üste yığıldı ve bir araya toplandı. Telefon tekrar çaldığında grup sevinçle çığlık attı.

"Merhaba! Mutlu Noeller," Colton konuşurken geniş bir şekilde sırtıyordu.

Aileyi selamlarken onu görebiliyorlardı, elinde sarılı bir pazen battaniye vardı, içinde sadece bir saatlik bir bebek olabilirdi. Herkes sustu ve nefeslerini tuttu.

"Hepinizi küçük kızıımız Jade West ile tanıştırmak isterim. Bu sabah ikiden hemen sonra doğdu."

Battaniyenin kenarını katlayarak, yumruğunu ağzına sokmaya çalışan mükemmel pembe yeni doğmuş bir kız çocuğunu gösterdi. Gözleri kapalıydı ve Jade'in yuvarlak porselen yanakları üzerinde duran uzun, koyu kirpiklerini ortaya çıkartıyordu.

Batılılar bu manzara karşısında soluk soluğa kaldılar, i çektiler ve saf bir sevinçle haykırdılar. Biri hariç hepsi.

"Hay aksi. *Erkek* bir kuzenim olsun istiyordum Colton Amca," diye haykırdı Ford. "yle mi ?" Colton güldü, tıpkı diğer herkes gibi. "Peki o zaman..."

Herkes Jade'in kardeşi Jackson West ile tanışsın."

Colton ve Liu'nun Noel arifesinde ikiz bebek dünyaya getirdiklerini öğrendiklerinde, daha önceki soluk soluğa kalışların yuhalamalar ve bağırışlar yanında hiçbir önemi yoktu. Colton

Telefonundaki kamera, kucağında Jade'e benzeyen yeni doğmuş bir bebeği tutan Liu'nun bitkin ama ıslıl ıslıl parladığını gösteriyor.

"Jade ve Jackson'la tanışın," dedi Liu yorgun bir sesle. "Onlar bizim *ejderha-anka kuşu* bebeklerimiz. Çin kültüründe ikizler pek çok bereket ve büyük bir şans getirir."

"Bilmen gerekirdi Liu," diye haykırdı Kat gözlerinde yaşlar ve ısıltılı bir gülümsemeyle.

"Biliyorduk," diye itiraf etti Liu, "ama bunu herkesten, hatta kendi ailemden bile sakladım. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyordu. İki bebeği de kucağıma alana kadar buna inanmamıştım."

Bir sır daha ortaya çıktı, diye düşündü Kat. Pike ve Paislee Denver'a taşınacaklarını saklamış, Liu ve Colton da ikizlerin gelişini kendilerine saklamıştı.

Hepsi bu kadar mıydı?

Kat her şeyin bundan ibaret olmadığını biliyordu ve Ridge'in son zamanlarda biraz kaypak görüldüğünü, Casey'nin de düpedüz suçlu olduğunu düşünüyordu. Ama tıpkı yeni doğan ikizler gibi, her şey zamanı gelince ortaya çıkacaktı.

Bebeklere birkaç kez daha baktıktan ve annenin iyi olduğuna dair güvence verdikten sonra aile Colton, Liu, Jackson ve Jade West'e gönülsüzce veda etti. Herkes çiftlikteki *iki* yeni bebeğe hayranlıkla bakarken odada bolca sırtış ve gözyaşı vardı.

"Bunu hayal etsene." Kat, Gunnar onu sıkıca kavrarken başını ona yasladı.

Paislee yüzünü Pike'ın pazen gömleğine gömerken gülümsemesi gözyaşlarına dönüştü. "Çok şey kaçıracağız," diye usulca ağladı.

"Vedalar her zaman zordur," diye yatıştırdı, "ama birkaç ay içinde bahar tatili için geri döneceğiz ve bu küçükleri kollarımızdan almaya kimsenin cesaret edemeyeceğini düşünüyorum."

Casey, Ridge'i yanağından öptü, sonra Noel Arifesi kahvaltılarının durumunu kontrol etmek için kalktı ve giderken kalabalığa seslendi.

"Soğuk krep isteyen?"

CHAPTER 33

A Çocuklar Willow'un oyuncaklarıyla oynamaya gittikten sonra, West ailesinin geri kalanı pazen pijama pantolonları, polar kazakları ya da yumuşak ekose gömlekleriyle büyük boy mutfakta oyalandı. Herkes sırayla büyük odadaki ateşi körükledi, daha fazla kahve hazırladı ve bulaşıkları yıkadı.

Dışarıda kar savrulurken ve rüzgar uğuldarken arka planda Noel müziği hafifçe çalıyordu. Herkes fırtınanın stresini ve endişesini ortadan kaldıran acil durum jeneratörleri için minnettardı. Grubun günlerce yiyeceği, kahvesi ve birbirleri vardı.

Depodan masa oyunları ve çam ağacından yapılmış şömineye asmak için bir kutu dolusu çorap getirildi.

"Bu yıl on üç çorap," diye haykırdı Kat Paislee'ye. "Bu bir rekor. Ama bende daha fazlası var. Colton'a, Liu'ya ve burada olsalardı tüm Chen'lere yetecek kadar var."

Gray West için de bir çorap hazırlamıştı; birkaç gün önce kar fırtınası nedeniyle Oregon'da orman yangını savaşçısı arkadaşlarıyla birlikte Noel'i geçirecekti. Her ne kadar bundan bahsetmemiş olsa da, Kat'in Daisy'nin anne ve babası için de Noel çorapları vardı; düğünden sonra bir gece kalıp Noel sabahı aileye katılmaları ihtimaline karşı.

Ama şöminesine asla asmayacağı çorap Darlene Shire için olanıydı.

Fırtınayı seyreden Kat, Daisy ve Rowdy'nin düğününde kaçınılmaz karşılaşma için kalbini çelikleştirmiş olmasına rağmen, Tanrı'nın bir yıl daha bu kadından uzak durmasına izin verdiği için sessizce şükretti.

İptalin gerçekleşmesini dünyada istemese de, Kat üzerine çöken rahatlama hissinin tadını çıkardı.

Daisy gruba katılmak için yukarı çıktığında çok mutlu görünmemeye çalışmalıydı, diye karar verdi Kat, böylece hayal kırıklığına uğramış gelin gülümsemesini yanlış anlamayacaktı. Alt kattan gelen ayak seslerine bakılırsa fazla beklemesi gerekmeyecekti.

Rowdy kolunda Daisy ile mutfağı girdiğinde yüksek sesli konuşmalar kesildi. Hala sıcak, rahat ve öğleden sonra uykusu için giyinmiş olan ailenin geri kalanının aksine, ikisi de duş almış, kot pantolon ve yün kazak giymişlerdi. Ve Daisy olayların bu şekilde gelişmesine üzülmek şöyle dursun, gülümsüyor, huzurlu ve düpedüz parlıyordu.

"Herkes e günaydın," diye gülümsedi. "Mutlu Noeller!"

Batılar sıcak ve sempatik selamlarını mırıldanırken, pencereye vuran bir rüzgâr herkese o öğleden sonra gerçekleşmeyecek olan şeyi, Daisy'nin merakla beklenen düğününü hatırlattı.

"Buyur, otur Daisy, Rowdy," Casey ayağı fırladı ve iki sandalyeyi işaret etti. "Kahvaltıyı sizin için ayırdık ve her çeşit kremasıyla bol miktarda taze kahve var - nane ya da mocha olabilir mi?"

Daisy gülümseyip otururken Rowdy kızardı ve Daisy ile kendisi için kahve doldurmaya gitti.

"Ben kahveyi getireyim," dedi Casey'ye sarılıp yanağına bir öpücük kondurarak. "Kahvaltı harika kokuyor. Ne pişirirsen pişir, koca bir yığın alacağım."

"Aferin oğlum," dedi Ridge, Rowdy'nin sırtına sert bir şaplak atarak. "Her damadın güce ihtiyacı vardır."

Ridge'in yorumu karşısında hemen herkes içten içe homurdanırken gözler doldu. Şüphesiz herkes aynı şeyi düşünüyordu -olmayacak bir düğünü gündeme getirmeyin. Görünüş e bakılırsa Ridge bununla yüzleşilmesi gerektiğini düşünüyordu.

Ridge, "Kar fırtınası yüzünden ne kadar mutsuz olduğunuzu bildiğimiz için hepimiz sizin yanınızda diken üstünde yürüyoruz," dedi. "Ama hepimiz bu hıçkırığı katlanacağız, değil mi?"

Gunnar, "Bu bir hıçkırıktan biraz daha fazlası baba," dedi. "Ama Ridge haklı. Hepimiz planlandığı gibi bu öğleden sonra süslü düğününüzü yapamayacağınız için gerçekten üzgünüz."

Paislee arkadaşına, "Üzgünüz," diye seslendi, "ve iptal yüzünden kalbinin kırılmasını anlıyoruz, Daisy."

Kat, "Bugün evlenemediğın için üzülmekte haklısın," diye öneride bulundu.

Daisy ayağı kalktı ve Rowdy'ye doğru yürüdü, Rowdy de kollarını ona sımsıkı sarıldı. Daisy yüzünü onun kazağına gömdükten sonra gülümseyerek ona baktı. Daisy aileye dönerek gergin bir şekilde nefes aldı ve konuştu.

"Evet... o konuda."

CHAPTER 34

"Y Ne yaptın?"

"Tekrar söyler misin?"

West'ler Daisy'nin sözlerine inanamadılar ve onu ilk seferinde doğru duymadıklarından emindiler. *Jingle Bells* gibi hoparlörlerden mutlu bir şekilde çalarken, Daisy kendini tekrarladı.

"Bu doğru-Rowdy ve ben zaten evliyiz," dedi. "İki gün önce ailem ve kız kardeşimle birlikte ruhsatımızı almak için adliyeye gittik."

Rowdy, "Ofis fırtına nedeniyle erken kapanacaktı," diye ekledi.

"Ailemin endişeli olduğunu biliyordum. Her ne kadar düğünüm için kalmak isteseler de, fırtına onları bir hafta daha mahsur bırakmadan önce yola çıkmak istiyorlardı. Nakliye aracı Florida'ya varacaktı ve orada olmaları gerekiyordu. Ve uçuşlar iptal edilmek üzereydi."

Rowdy, "Darlene havadan rahatsız olmaya başlamıştı," diye araya girdi. "West Gorge'da gerekenden daha fazla kalmak istemiyordu."

"Böylece... ailemin şahitliğinde adliyede evlendik. İki gündür resmen Daisy West'im..."

"...ve iki gece," diye fısıldadı Rowdy nefesinin altından. Daisy genişçe sıırttı ve güzel nişan yüzüğüne eşlik eden alyansı göstermek için elini kaldırdı. Rowdy de elini kaldırdı ve karısını dudaklarından öptü.

Bir anlık şaşkın sessizlikten sonra Gunnar yüksek sesle bir *çığlık* attı ve ailenin geri kalanı da onu takip etti. Rowdy ve Daisy kollarını açıp

sarılmalar ve öpücükler, gülümsemeler ve gözyaşları. Mutfak toplantısı bir partiye dönüşürken *Tebrikler!* bağırışları havayı doldurdu.

"Seni yaşlı köpek," dedi Gunnar Rowdy'ye. "Çiftlikte sersemlemiş olmana şaşmamalı."

Heyecan yatıştığında Daisy, anne ve babasının adliye töreninden hemen sonra ayrıldıklarını ve fırtınanın güneyindeki Colorado'ya güvenli bir şekilde gittiklerini açıkladı. Darlene'i Denver havaalanına bırakmışlardı ve şimdi Florida'daki yeni evlerine varmak üzereydiler.

"Babanı özleyeceğim. Düzgün bir veda edemediğim için üzgünüm," dedi Ridge, "belki Casey ve ben oraya ziyarete gideriz, özellikle de artık aile olduğumuz için."

Daisy Ridge'e sarıldı ve yıllar boyunca Bud Shire için arkadaşlığının ne kadar önemli olduğunu söyledi. "O da seni özleyecek, Ridge. Özleyeceğinden eminim."

Ridge başını salladı ve bir damla gözyaşını kırptırdı.

"Ben de onun evini özleyeceğim," dedi küçük bir kahkaha atarak. "Yine de onu affetmeye çalışıyorum. Ama kendimi yaşlılığında o ön verandada otururken ve kasabanın geçişini izlerken hayal ettiğime eminim."

Daisy ona tekrar sarıldı ve sonra kocasını bulmaya gitti.

Heyecan yatıştığında Paislee odadakilere seslendi.

"Hey, düğünü kaçırmış olabiliriz," dedi, "ama yemeği, pastayı ve buketi aldık. Daisy, senin de güzel bir elbisen ve yakışıklı bir damadın var."

Kat neşelendi. "Ne dersin Daisy, Noel arifesinde çiftlikte bir düğün partisine ne dersin?"

CHAPTER 35

A Düğün resepsiyonunun heyecanı aileyi sardığında Casey, Ridge'i büyük odaya, ateşin yanına oturması için çekti.

"Doğru," dedi, "Bırakalım da çocuklar ne yapacaklarını düşünsünler.

ve bize nerede ve ne zaman olmamız gerektiğini söyleyin."

"Belki sen bundan kurtulabilirsin ama ben de seve seve katılıyorum. Sadece birkaç dakika oturup Noel ağacının ve ateşin tadını çıkarabileceğimizi ve biraz soluklanabileceğimizi düşündüm - ne kadar yoğun bir sabah oldu."

Ridge şaşkınlıkla başını salladı.

"İki yeni torun. Buna inanamıyorum. Jackson ve Jade West."

"Çok tatlı bebekler," diye onayladı Casey. "Birkaç gün içinde evde olacaklar. Fırtına ana yolları açacak kadar durur durmaz, değil mi?"

"Evet, doğru." Ridge, aşkını doğa koşullarından ve vahşi hayvanlardan kurtarmak için geçide doğru yola çıktığında kopan fırtınayı hatırlayarak Casey'ye sıkıca sarıldı. O güne kadar Casey'yi ne kadar çok sevdiğini ya da müstakbel karısını kurtardığını tam olarak bilmiyordu. Şimdi, erkeklerin en mutlusu oydu.

"Hey, Ridge," Casey ondan hafifçe uzaklaştı. "Senin için erken bir Noel hediye var. Sanırım şimdi iyi bir zaman."

"Benim için mi? Bu yıl birbirimize hediye vermeyeceğimizi sanıyordum."

Ridge ve Casey West, isteyebilecekleri her şeye sahipti ve tek istedikleri, aileleri ve arkadaşlarıyla geçirecekleri değerli zamanın arasında birlikte seyahat etmek ve dünyayı görmektir. Elbette gelini için Noel ağacının altına güzel bir elmas bilezik koymuştu ama karşılığında bir hediye beklemiyordu.

Casey ağaca doğru ilerledi ve altındaki hediyelere bakıyormuş gibi yaptı; paketlenmiş yüz kadar hediye olmalıydı. Ama sonra gözlerinde bir parıltıyla Ridge'e baktı ve bir dalın üzerinde duran küçük bir kutuya uzandı.

"Sanırım bu o," dedi muzipçe.

"Ama bu çok küçük," diye alay etti Ridge. "Bu nasıl benim Harley Davidson'ım olabilir?"

"Benim gözetimimde değil, dostum," diye karşılık verdi Casey. "İyi şeyler küçük paketlerde gelir derler, bakalım burada ne varmış."

Tekrar Ridge'in yanına oturan Casey, onun sıcak ve yakışıklı ağzına bir öpücük kondurmak için eğildi. Boşta kalan elini onun yüzüne koydu ve sertliğini çok çekici bulduğu yumuşak kirli sakalını okşadı.

"Mmm, tadın akçaağaç şurubu gibi," diye fısıldadı gülümseyerek.

"Hediyeyi aç," diyerek uzaklaştı ve "Bir dakika daha bekleyemem," dedi.

Ridge ilgiyle kaşlarını kaldırdı ve küçük ama ustalıkla altın kâğıda sarılmış kutuya baktı. Kırmızı kurdeleyi çekti ve kutu kolayca düştü. Sonra bantlanmış bir köşeyi çekerek kâğıdı çıkardı ve elinde, bir tarafında pirinç menteşe olan, işaretlenmemiş ahşap bir kutu tutuyordu.

"Bunun içinde ne var?" Ridge kutuyu açınca basit bir altın çemberle bir arada tutulan bir dizi anahtar ortaya çıktı. "Hmm. Şimdi söyle bana Casey kız, kalbinin kilidini zaten açtım, peki bu anahtarlar neyi açıyor?"

Casey iç çekip gülümseyerek Ridge'e baktı ve sözleriyle onu şaşkına çevirdi.

"West Gorge şehir merkezindeki belli bir Craftsman bungalovunun ön kapısını açıyorlar, artık sizin olan bir bungalov. Bizim. Ön verandası ve her şeyiyle."

Ridge'in ağzı şaşkınlıkla açık kalırken, Casey şehirdeki tüm mülklerini sattıktan sonra, Shire'lara geri çeviremeyecekleri bir teklifle yaklaşmaları için bir hukuk firması tuttuğunu anlatmaya devam etti.

"Bud ve karısının, evlerini sizin için benim satın alacağımdan gerçekten haberleri yoktu. Avukat onlara müvekkilinin kendilerine uygun herhangi bir zaman diliminde çalışacağını söyledi ve çok fazla para teklif etti."

Casey, Ridge'le birlikte zamanlarını Phoenix ve West Gorge, Wyoming arasında bölüşebileceklerini ve yaz için küçük kasaba evine yerleşebileceklerini söyledi. Henüz aileye, yaz tatiline çıkacaklarını da söylememişlerdi.

Noel'den sonra ayrılacaklardı ve önceki yılların aksine, birkaç ay boyunca şehre geri dönmeyeceklerdi.

"Şu ön sundurma... bizim mi?" Ridge hâlâ şaşkıındı. "Hayatım boyunca sahip olduğum onca şeye rağmen, o ev ve o ön sundurma, kendimi bildim bileli beni çağırıyor. Bugün daha mutlu olabileceğimi sanmıyordum ama bu olağanüstü Casey."

Casey daha geniş gülümseyemezdi, çünkü kocasına bu özel hediyeı vermektan büyük mutluluk duyuyordu. Gerçekten her şeye sahip olan bir adama verilebilecek fazla bir şey yoktu ama o bunu yapmayı başarmıştı.

"Bu kış biz yokken evde birkaç şey yaptırabiliriz. Amber her türlü projeyi ve yeni mobilyaların teslimini denetleyeceğini söyledi. Baharda eve döndüğümüzde her şey mükemmel olacak ve bizi bekliyor olacak," dedi Casey Ridge'e.

Ridge onun ellerini kendi ellerinin arasına alarak, "Sen mükemmelsin," dedi. "Bunun için teşekkür ederim."

CHAPTER 36

"T

"Seni burada bulabileceğimi düşündüm."

Ash büyük odanın dışındaki çalışma odasına girdi. Diğer odaların aksine burası daha küçüktü.

ama aile boyu bir kanep, daha idare edilebilir bir gazlı şömine ve gömme kitaplıklar için yeterince büyüktü. Bir televizyon ekranında *A Wonderful Life* sessizde oynarken, Sassy kanepeye kıvrılmış izliyordu.

Kat, çalışma odasına süslü bir çam ağacı getirtti ve parıldayan beyaz ışıklar, kuşlar, çam kozalakları ve kütük kabinlerden oluşan bir dizi el üflemeli cam süslemeyi ortaya çıkardı. Bu etki rustik, büyüleyici ve mekan için mükemmeldi. Ateşin sıcaklığı ve ışıklar ağacın taze kokusunu ortaya çıkararak havayı çam ormanı aromasıyla doldurdu.

Dışarıda rüzgâr pencerenin önünden ağaçların ve kayaların üzerine kar savuruyordu. Uzakta, vadinin küçük bir parçası fırtınanın arasından hâlâ görülebiliyordu. Sassy oturduğu yerin yanındaki boşluğu okşayarak Ash'i oturmaya ve bacaklarını örten yün battaniyeyi paylaşmaya davet etti.

Ash dikkatle ona bir fincan sıcak kakao uzattı ve ona katılırken kendi fincanını tuttu.

"Senin hakkında bir şeyler öğreniyorum, Sassy Tate," dedi kupasından bir yudum alarak.

"Oh?"

"Rahat köşeleri ve daha küçük kalabalıkları tercih ediyorsunuz."

"On üç kişi pek kalabalık sayılmaz," diye cevap verdi sessizce, sıcak içkisinden bir yudum alarak.

Ash güldü.

"Herkesin Batılı olduğu bir kalabalık, gürültülü bir grup," dedi.

Sassy ona baktı ve kupasını onaylarcasına kaldırdı.

"Ben de senin hakkında birkaç şey öğreniyorum Ash West," dedi sinsiçe. "Öyle mi?"

"Evet, cömertsiniz ve sevdiklerinize karşı verici davranıyorsunuz," dedi.

"Ve dışarıdaki gürültülü ve şamatacı Batı'nın arasında olmaktan büyük bir rahatlık duyuyorsun."

Ash kaşlarını çatı. "Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır," dedi Sassy hemen. "Bu iyi bir şey. Batı'nın adamlarından, Ridge, Gunnar, Pike ve Rowdy'den güç aldığını görebiliyorum. Colton'dan da. Seni gerçekten seviyorlar ve seni gözlerinin önünde tutmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Kadınlar da öyle. Harika bir ailen var Ash."

"Bu da bir başlangıç," diye sırtarak cevap verdi ve sıcak elini Sassy'nin elinin üzerine koydu.

Bacak.

"Ben ciddiym Ash." Sassy dik oturdu ve onun gözlerinin içine baktı.

"Olmanız gereken yer burası. West Gorge, Wyoming'in senin en iyi ve en güçlü versiyonun olacağın yer olduğuna inanıyorum. Bu çiftlik -bu insanlar-sırtınızı dönmemeniz gereken bir hediye."

"Yani seninle Chicago'ya gelmemem gerektiğini mi söylüyorsun?" Ash konuşurken Sassy onun yüzünde kara bir bulutun dolaştığını görebiliyordu. Sertçe yutkundu ve kelimelerini dikkatle seçti.

"Bir kere, Chicago'dan bir iş teklifi almadım. En azından henüz.

Başka bir şey daha var, o pozisyon hakkında bilmediğiniz çok şey var."

"Wyoming'de olmadığını biliyorum," dedi. "Bilinecek başka ne var ki?"

Ash elini onun bacağından çekti ve ateşe doğru döndü. Kupasından içerken, Sassy onun kendisinden kaçma dürtüsüyle ve ona vermemek için çok uğraştığı acıyla boğuştuğunu biliyordu.

İkisi de gençti ve paylaştıkları duygular ve karşılaştıkları potansiyel çatışmalar sayesinde hızla büyüyorlardı. İlk aşkları alev alev yanıyordu ama bu, birbirlerine verebilecekleri acının da aynı derecede sıcak olacağı anlamına geliyordu. Sassy'nin niyeti bu değildi ve Ash'in de öyle olduğunu düşünmüyordu.

"Hemen sonuca varıyorsun," dedi Sassy. "Bu bize iyi hizmet etmedi Ash. Bence sen ve ben tüm kartlarımızı masaya koyup ikimizin de nerede durduğumuzu görmenin zamanı geldi."

Ash başını Sassy'ye doğru çevirdi. Gözleri ateşin yansımasıyla parlıyordu ve kaşları Sassy'nin daha önce görmediği bir yoğunlukla çatılmıştı

sadece nadiren ona bakıyordu.

"Eğer tüm kartlarımı masaya koyarsam, korkarım onları o güzel kolunla yere süpürürsün, Sass," dedi.

Sassy birkaç dakika onu izledi, sonra ayağa kalktı, eğildi ve usulca dudaklarını öptü. Bu pozisyonu uzun bir süre korudu, ancak adam sadece çözüldü ve tam geri çekilmek üzereyken öpücüğe karşılık verdi.

Acı çektiğini biliyordu.

"Bu bence alman gereken bir risk Ash."

CHAPTER 37

"I

Sizce bu aptalca mı?"

Daisy ve Rowdy, bir gece önce paylaştıkları çiftlikteki misafir odasına girdiler.

vardiyalı düğün resepsiyonu. Çiftliğin alt katında, ana kattaki aile alanlarından uzakta, iyi döşenmiş bir süitte kalıyorlardı. Herkes ikisinin ayrı odalarda kaldığını varsayıyordu ama o zaman da zaten evli oldukları ortaya çıkmamıştı.

"Ne aptalca mı?" Rowdy nazıkçe ama kararlı bir şekilde karısını durdurdu ve onu göğsüne doğru çekerek büyük bir mutlulukla kollarını ona doladı.

"Biz zaten evliyken sahte bir düğün töreni mi düzenliyorsun?"

Rowdy onun yüzündeki belirsizliğin bir gölge gibi belirişini izledi ve içgüdüsel olarak eğilip onu yanağından usulca öptü.

"Bunda aptalca ya da yapmacık bir şey yok - bu bizim kutlama günümüz Bayan West. Ve bir aile kutsaması almanın ya da yaratmak üzere olduğumuz anıların da yapmacık bir yanı yok. Dürüst olmak gerekirse," diye devam etti, "düğün öncesi heyecanımı geride bıraktığım ve gerçekten kocanız olduğum için mutluyum. Pişman değilim."

"Benim için de pişmanlık yok," dedi. "Düşündüğünüzde her şey oldukça iyi gitti. Ailem en önemli kısımda benimle birlikte oldu ve senin ailen de eğlenceli kısımda bizimle birlikte."

Hem Kat'in hem de Darlene'in düğün için aynı odada bulunmaktan endişe duyduklarını bilmelerine rağmen, bundan kaçmanın bir yolu yoktu ve Daisy ile Rowdy bunun büyük günlerini mahvetmesine izin vermemeye kararlıydı. Anlaşıldığı üzere, havanın bozması bazı şeyleri mahvetti ama bazı şeyleri de çözdü.

"Hayalini kurduğum o dantel elbiseyi giy ve düğünümüzün tadını çıkaralım."

Yeni kocasına gülümsedi ve adama karşı bir sevgi seli hissetti. "Ama ne giyeceksin?" Daisy sordu. "Kot pantolon ve fanila mı?"

Rowdy düşünceli görünüyordu. "Bundan kurtulmaya çalıştım ama Kat beni durdurdu; Pike'ın aile duvarı için fotoğraf çekeceğini söyledi ve Gunnar'ın dolabından alışveriş yapmam gerektiğini söyledi. Sen bu kadar güzelleşirken ben de bunu yapacağım."

Gülümsedi ve onu tekrar öptü, bu sefer dudaklarına yavaş ama ısrarlı bir öpücük kondurdu.

"Gitsen iyi olur," dedi Daisy boğucu bir kahkaha atarak, "yoksa balayına geri döneceğiz ve düğünümüzü hep birlikte kaçıracağız."

Onu tekrar öperken, kapı çalınarak araya girdi.

Paislee iyi huylu bir tavırla, "Siz ikiniz ayrılın," diye bağırdı, "gelinin saçını ve makyajını yaptırma zamanı geldi."

Rowdy Daisy'ye, "Pekâlâ, bu benim gidip çocukları bulmam için bir işaret," dedi. Kapıyı açtığında Paislee'nin elinde saç maşaları, fırçalar ve makyaj malzemeleriyle dolu bir sepet buldu. Arkasında, uzun ekose elbiseler giymiş ve saçlarında siyah kadife fiyonklar olan Willow ve Sun duruyordu.

Paislee odaya girerken, "Yardımcılarım benimle birlikte," diye açıkladı.

Willow, "Rowdy Amca, babam adamların seni yukarıda beklediğini söyledi," dedi.

"Ah oh, o zaman gitsem iyi olacak," dedi gülerek ve hafifçe eğilerek.

Dakikalar sonra Rowdy, erkeklerin kendisini beklediği Gunnar'ın süitine girdi; daha sonra hep birlikte yiyecekleri düğün yemeği için Sassy'nin resmi yemek odasını hazırlamasına yardım eden Ash hariç hepsi oradaydı.

Ev, mutfaktaki çifte fırında ısınan yemeklerden gelen lezzetli kokularla yavaş yavaş doluyordu. Büyük adanın bir ucunda, porselen tabaklar ve çatallarla çevrili iki katlı düğün pastası duruyordu. Diğer uçta ise ahşap bir salata kâsesi tarla yeşillikleri ve yadigâr domateslerle doluydu ve üzerine sos dökülmeyi bekliyordu.

Büyük salonun çocukların oyuncaklarından temizlendiğini ve devasa taş şöminenin önünde bir tören için hazırlandığını görebiliyordu. Yüksek resimli pencerelerin önünde dönen kar, fırtınalı gökyüzünün loş ışığında Rowdy'ye düğün dantelleri gibi görünüyordu.

Baktığı her yerde mumlar yanıyor ve ışıklar parlıyordu.

Daha bir saat önce pazen pijama giyen Batılı kadınlar, pırıltılı elbiseler içinde, saçlarını başlarına toplamış ve kristal iğnelerle tutturmuş bir halde evin her yerinde görünmeye başlamışlardı. Birazdan öğreneceği üzere erkekler de "Western resmi" kıyafetlerini giymişlerdi; yani ütülenmiş kot pantolonlar, yakalı gömlekler ve spor ceketler. Botlar ayaktaıdı ama kovboy şapkaları şimdilik askıda duruyordu.

Sessizce, büyük Noel ağacının yanında, küçük Ford bir kamyonla oynuyordu. Kızlar gibi o da etkinliğe uygun giyinmişti. Sarı saçları ıslak tarakla düzeltilmeye çalışıldığı için hâlâ parlıyordu.

Yippee ki yay, bugün benim düğün günüm, diye düşündü Rowdy ıslık çalarak ve rahat bir sırtıışla.

CHAPTER 38

"T" "Seç bakalım kuzen," dedi Gunnar, Rowdy'yi gömme dolabına götürürken. "Gömlekler ve kravatlar, spor ceketler, kotlar ve kemerler... Sanırım kendi botlarını da isteyeceksin."

"Doğru," dedi Rowdy, "ama güzel bir koleksiyonun var."

Tam o sırada Ridge içeri girdi, Pike da hemen arkasındaydı. Adamlar Noel arifesinde kirli sakallarını tıraş etmişlerdi ve dışarıda geçirecekleri bir geceye hazır görünüyorlardı.

"Biraz kolonya almayı unutmayın," dedi Pike, "Bayanların buna bayıldığını söyleyen çok güvenilir bir kaynağım var."

Ridge onaylarcasına ısıklık çaldı. "Öyle," dedi Ridge. Ve sonra Rowdy'ye, "Sanırım korkuyorsan ve sana bir tavuk çıkışı bulmamızı istiyorsan sormanın bir anlamı yok," dedi.

Rowdy sırtarak, "Hayır, o gemi çoktan kalktı," dedi. Dolabın kapağını adamların üzerine hafifçe kapattı ve beyaz keten bir gömlek giydi. Düğmelerini ilikledikten sonra, ütülü ama solmuş bir kot pantolonun içine düzgünce soktu ve kapıyı tekrar açtı.

"Kravatlı mı kravatsız mı?"

Batılı adamlar hep bir ağızdan "Kravat yok," dediler ve güldüler.

Ridge, "Seni bir kez kravatla yakaladı mı, her şey biter," dedi.

Rowdy, "Ama ben bunların düğünler ve cenazeler için olduğunu sanıyordum," diye merak etti. Ridge ısrarla, "Sadece cenazeler için, yeğenim," dedi.

Gunnar damadı yün blazer ceketlerin bulunduğu rafa yönlendirdi ve kuzeninin denemesi için askıdan üç tane aldı. Hepsi de tatil için kızcılık cep mendili ile kömür grisinde karar kıldı.

Ash odaya girerek, "Senin için botlarını temizledim," dedi.

Erkekler, kıyafetleri içinde şık görünen en genç West'e hayran kaldılar.

"Teşekkür ederim, çok teşekkür ederim," diye gülümseyerek karşılık verdi Ash, en iyi Elvis Pressley taklidini yaparak. "Kat dolabımı her şeye hazır tutmam konusunda ısrar ediyor."

"Benimki de," dedi Gunnar sesindeki takdirle.

"Rowdy, sen ve ben ailede kalan tek bekar erkeklerdik," dedi Ash, "ama şimdi sen gittin ve beni yapayalnız bıraktın."

"Belki de uzun sürmez," dedi Pike köşedeki sandalyeden, "Sassy'ye baktığını gördüğüm kadarıyla öyle."

Ash kızardı ama başını salladı.

"Keşke o kadar kolay olsaydı," dedi Ash.

"Asla kolay değildir," diye yanıtladı Pike, "ama her zaman buna değer."

Daisy'nin odasında kadınlar gelini hazırlamayı bitirmişlerdi ve onun göz kamaştırıcı olduğunu ilan ettiler. Fildişi rengi dantel bir elbise ve kırmızı saten ayakkabılar giymişti. Kulaklarından sarkan elmas kar tanesi küpeler ailesinin düğün hediyesiydi. Daisy'nin dalgalı saçları, birkaç buklesi geride kalacak şekilde salınmıştı.

"Bir prenses gibi görünüyorsun," dedi Sun hayranlıkla.

Paislee bir damla gözyaşını sildi ve arkadaşına nazikçe sarıldı.

Paislee, "İyi arkadaşımın artık West ailesinin bir parçası olduğuna inanamıyorum," dedi. "Senin için de Rowdy için de daha mutlu olamazdım."

Diğer kadınlar da aynı fikirdeydi ve kızarmış yanaklarına bir öpücük kondurarak onu klana kabul ettiler. Sonunda küçük bir haberci odaya girdi ve herkese haber getirdi.

"Hadi yapalım şunu," dedi minik Ford West. "Açlıktan ölüyorum."

CHAPTER 39

O ir zamanlar West Ranch'in büyük odası Ridge'e çok büyük ve kavernöz gelmişti. Randi Lynn evin inşaatını ve tasarımını üstlendiğinde, genç Ridge devasa boyutta.

"Bu oda ahırdan daha büyük," diye itiraz etti.

Randi Lynn, çerçevesiz evin kontrplak zemininde koşuşturan iki çocuğunun yankılarını duyarak, büyüyen karnını ovuşturdu ve huzur içinde gülümsemeden önce Ridge'in buharının bitmesine izin verdi.

"Göreceksin," dedi. "Şimdi büyük ama bir gün bu oda yeterince büyük olmayacak. Duvardan duvara Batı olacak ve keşke biraz daha büyük olsaydık diyeceksin."

"Bah," diye tükürdü Ridge ama hemen genç karısından özür diledi. Vahşi ve yünlü Wyoming çiftliğini ve onu işleten adamı ele geçirmek için bildiği hayattan, kendi ailesinin onun için hazırladığı hayattan uzaklaşmıştı. Randi Lynn, çiftlik söz konusu olduğunda onun kararlarını asla ikinci kez tahmin etmedi ve söz konusu kendi alanları olduğunda geri adım atıp onun liderlik etmesine izin vermek için çok uğraştı.

Ve ailenin büyük çiftlik evi kesinlikle gelininin alanıydı.

Onun karşı çıktığı ve artık kanıksadığı her şey için bir vizyonu vardı. Kovboyların medeni insanlar gibi görünerek ve kokarak aileye katılmalarını sağlayan alt kattaki çamur odası ve duşlar; uzun bir günün ardından herkesi bir araya getiren büyük mutfak ve ada; hatta Ridge'in bir zamanlar "aşırı" olduğunu düşündüğü sütler ve misafir odaları.

Randi Lynn, yerel sanatçıları ve zanaatkârları boynuzdan avizeler, canlı kenarlı ahşap masalar, inci kakmalı saatler ve taş

duvar işçiliği eve girmişti. Şömine tek başına iki kat veya daha fazla yükseliyor ve West'lerin her zaman manzarasıyla onur duydukları nefes kesici vadiyi ve dağları yakalayan pencerelerle çevreleniyordu.

Büyük büyükbabası Pickford West'in yıllar önce üstü kapalı bir vagonla geldikten sonra tuvale aktardığı vadinin aynısı.

Bu Noel'de Ridge taş şöminenin yanındaki yerini alırken, Randi Lynn'in uzun zaman önce söylediği sözler aklına geldi.

Göreceksiniz; bir gün bu oda yeterince büyük olmayacak.

Onun varlığını hissettiğinde Ridge'in boğazındaki yumruyu yutmak zor oldu - elbette haklıydı. Randi Lynn'in bugün onlarla birlikte olup ailesinin nasıl büyüdüğünü görmesini diledi. Bu sabah Colton'ın yeni doğan bebeklerinin anne ve babalarının kollarında sımsıcak ve mükemmel yuvarlak yüzlerini görmek hoşuna gitmez miydi?

Ridge şaşkınlıkla başını salladı. Colton baba olmuştu. Sevimli bir çocuk olan Colton, sevimli Liu Chen'in yardımıyla bir erkek olmuştu ve şimdi ikizlerin babasıydı. Gelecek Noel'de odanın içinde dolanıyor, masalara tutunuyor ve büyük ağaçtan süsler koparıyor olacaktı.

Casey odanın diğer ucundan ona bakarken çiftlik sahibinin gözünden bir damla yaş süzüldü ve çizgili yanağından aşağı süzüldü. Ona göz kırparak iyi olduğunu belli etti ve ardından bir öpücük kondurdu. Bir insan hayatı boyunca iki büyük aşka sahip olacak kadar kutsanmış olabilir miydi?

Aile İncilini elinde tutan Ridge, West ailesinin teker teker odaya girip yerlerini almalarını izledi.

Kızılçık rengi kadife bir elbise giymiş olan Kat, odanın ortasına doğru yürüyüp deri koltuğa otururlarken Gunnar'ın kolunu tuttu. Ridge, "Uygun," diye düşündü; ailenin merkezi onlardı. Willow koşarak odaya girdi ve Kat'in yanına sokuldu.

Daha sonra Pike ve Paislee birlikte içeri girdiler. Pırıltılı gümüş bir elbise giymiş ve yakut küpeler takmıştı. Pike, başını uykulu bir şekilde babasının omzuna yaslamış olan Ford'u kucağına aldı. Başka bir kanepeye yerleştiler ve Sun'ı aralarına çektiler.

Casey, kendi mütevazı tavrıyla, yan taraftaki berjer koltuğa yerleşti. Güzel bir siyah kadife elbise giymişti ve Casey'nin bu Noel'de ona verdiği inci küpeler ve kolyeyle süslenmişti; Casey'nin ona verdiği hediye olan West Gorge şehir merkezindeki Craftsman evinin yanında zayıf bir ikinci hediye idi bu. Casey'nin düşünceliliğinin sınır tanımadığını fark etti ve önümüzdeki yıl daha da fazlasını yapacağına yemin etti.

Bir sonraki çift nefesini kesti.

Ash kolunda Sassy'yle büyük odaya girdiğinde birbirine aşık iki insan gibi görünüyordu. Sassy, gözlerinin önünde büyümekte olan en küçük oğluna bakışlar fırlatırken ışıldıyor, parıldıyor ve parlıyordu. Birbirlerine duydukları sevgi apaçık ortadaydı, keşke aralarında varmış gibi görünen farklılıkları uzlaştırabilselerdi.

İkili el ele tutuştu ve bir koltuğa yerleşti.

Odadaki ses sistemi *Sessiz Gece*'nin yaylı bir versiyonunu çalarken Rowdy odaya girdi ve şömineye doğru ilerledi. Soğuk hava ve sıkı çalışmasından kaynaklanan efor, topallamasını her zamankinden daha belirgin hale getirmişti, ancak yüzündeki gülümseme herkesin görebildiği tek şeydi.

Rowdy dönüp Ridge'in yanında durduğunda, yaşlı adam onun elini sıktı ve sonra daha iyi düşünerek onu sıcak bir kucaklamanın içine çekti.

Daisy fuayeden odaya adım atıp kocasıyla göz göze geldiğinde tüm gözler ona çevrildi. Atatürk çiçeği, beyaz güller ve yaprak dökmeyen bitkilerden oluşan buketi, onu tutan eller gibi titriyordu. Mum ışığı ve şömine odayı ısıtırken Daisy ıslıl ıslıl gülümsedi ve yavaşça Rowdy'ye doğru yürüdü.

Kadının elini kendi elinin içine alan çift, "duvardan duvara Batı" olan odada toplanan aile gibi Ridge'e doğru birlikte döndü. Tıpkı Randi Lynn'in yıllar önce tahmin ettiği gibi. Başka bir hayatta.

CHAPTER 40

"O "Günlerimiz sayılı," diye başladı Ridge boğazını temizledikten sonra sessizce. "Yaşlı bir adamın düşünmekten hoşlanmayacağı ve genç bir adamın asla düşünmeyeceği bir şey."

Bu yorum karşısında gülümsemeler ve hafif kahkahalar oldu.

"Ama tüm ailemin, neredeyse herkesin önünde en büyükleri olarak durmak," dedi kasvetli bir şekilde, "beni istediğimden daha çok etkiliyor. Yaşlı Pickford'dan kendi aileme kadar benden önce gelen herkesin aynı şeyi söylediğini hayal ediyorum. Rowdy'nin ailesi de dahil olmak üzere herkes burada, aile incilinde. Hepimiz sonsuza kadar yaşayacağımızı düşünüyoruz ama öyle değil. Tanrı'nın kendisi bize günlerimizin sayılı olduğunu ve her birini saymamız gerektiğini söylüyor."

Ridge elindeki kitabı hafifçe kaldırdı.

"Bugün önemli bir gün," diye devam etti Ridge, "bugün Rowdy West ve Daisy Shire'in evliliğini aile kütüğüne ekleyeceğiz ve böylece aile mirasını devam ettireceğiz."

"İşte burada," dedi Gunnar yumuşak bir sesle. Kat onun yanında gülümsedi.

"Rowdy," dedi Ridge, doğrudan yeğenine bakarak, "İlk Korintliler'de aşk hakkında söylenenler senin için de rahatlıkla söylenebilir. Daisy bunu şimdiye kadar keşfetmediyse, senin iyi bir adam olduğunu ve amcan olmaktan gurur duyduğunu söylememe izin ver. Ailen burada durup Daisy'ye olan bağlılığına şahit olsalardı çok şaşırırlardı."

Rowdy sertçe yutkunurken Daisy kocasının kolunu sıktı.

"Birinci Korintliler bize sevginin sabırlı ve nazik olduğunu, kıskanmadığını ve övünmediğini söyler. Gururlu değildir; başkalarının onurunu kırmaz. Kendini aramaz ya da kolayca öfkelenmez; yanlışların kaydını tutmaz. Sevgi

Kötülükten zevk alır ama gerçekte sevinir. Her zaman korur, her zaman güvenir, her zaman umut eder ve sebat eder."

"Ve Daisy, seni henüz o kadar iyi tanı mıyorum ama ailemize hoş geldin. En başından beri sevgimize ve deste ğimize sahipsin."

Bu kez, herkes katılırken "işte burada" korusu daha belirgindi.

Ridge odanın içinde sevdiklerine baktı. Kat ondan derme çatma töreni yönetmesini istedi ğinde bundan korkmuştu ama şimdi herkesle konuşabilmenin ne büyük bir ayrıcalık olduğunu anlıyordu. Tek dile ği Colton ve Liu'nun da burada olabilmesiydi ama Jackson ve Jade bebekleri düşününce kalbi sevinç ve sıcaklıkla doldu.

"Şimdi," dedi Ridge, "odayı kaybetmeden ve küçük Ford açlıktan ölmeden önce, okuyacağım son bir dua var ve herkesin dinlemesini istiyorum. Dr. Louis Evans'ın yazdığı bu dua yıllardır İncil'de saklanır. Annem bunu dü ğünlerde okurdu. Çocukken, pasta yiyebilmek için onun bitirmesini beklemenin beni öldürece ğini düşünürdüm ama şimdi onun tatlı sesini duymak için neler vermezdim," dedi.

Ridge tekrar bo ğazını temizledi ve odada birkaç koklama sesi duyuldu.

"Ey aşk Tanrısı, Sen evlili ği insanların refahı ve mutlulu ğu için kurdun. insanlığın mutlulu ğu. Plan senin planındı ve ancak seninle bu planı sevinçle uygulayabiliriz. Bu kocayı kutsa. Onu besleyen ve giydiren olarak kutsa ve ekmek için verdiği savaşın tüm zorlamalarında ve baskılarında onu destekle. Onun gücü kadının koruması, karakteri onun övüncü ve gururu olsun ve öyle yaşasın ki, kadın yüre ğinin gerçekten özlemine çekti ği sığına ğı bulsun."

Ridge Casey'ye baktı ve onunla göz göze gelince devam etti.

"Bu sevgi dolu eşi kutsa. Ona kendisini yüceltecek bir şefkat, derin bir anlayış duygusu ve Sana büyük bir inanç ver. Ona asla solmayan içsel bir ruh güzelli ği, asla eskimeyen şeylere sınıksıkı sarılmakta bulunan sonsuz bir gençlik ver. Onlara evlili ğin sadece birbirleri için yaşamak olmadığını, Sana hizmet etmek için birleşmek ve el ele vermek olduğunu öğret. Onlara yaşamda büyük bir ruhsal amaç ver. Önce Tanrı'nın Egemenli ği'ni ve O'nun doğrulu ğunu arasınlar, di ğer şeyler onlara eklenecektir."

Batılar bu sözlerden ve Ridge'in sözlerini bitirirkenki ciddi ses tonundan çok etkilendiler.

"Birbirlerinin sevgisini asla hafife almasınlar, ama her zaman haykıran o soluksuz mucizeyi yaşasınlar: *Tüm bu dünyanın dışında, sen*

beni seçtiler. Yaşam sona erdiğinde ve güneş battığında, şimdi olduğu gibi o zaman da el ele, birbirleri için Tanrı'ya şükrederken bulunsunlar. Sonunda biri diğerini Tanrı'nın kollarına bırakana dek, birlikte mutlu ve sadık bir şekilde Sana hizmet etsinler. Bunu ruhlarımızın büyük Sevgilisi İsa Mesih aracılığıyla diliyoruz."

Ridge duayı katlayıp bir kez daha İncil'in içine koyduğunda, ebeveynlerinin kucağında uyuklayan çocuklar dışında odada tek bir kuru göz bile yoktu.

Ridge gülümseyerek, "Zaten karı koca ilan edildiniz," dedi, "bu yüzden son bir şey söyleyeceğim -owdy, gelinini öpebilirsin."

Herkes ayağa kalkıp alkışlarken Rowdy Daisy'yi kollarına aldı ve dudaklarından öptü. Daisy kollarını Rowdy'nin omuzlarına doladı ve uzun boylu ve harika kovboyunun içinde eridi. Herkes teker teker yeni çifti öpüp kucakladı ve akşam yemeği için yemek salonuna geçtiler.

Rowdy'nin "Acaba sığır eti mi yiyoruz?" dediği duyulabilir.

CHAPTER 41

A Çocuklar Noel Baba'yı pencereden izlemek için masadan kalktıktan sonra on yetişkin kahvelerini yudumladı ve tatlı olarak bir dilim düğün pastasının tadını çıkardı. Kadınların hepsi yardım etmişti, erkekler de temizlik için aynı şeyi yapacaktı. Ancak bu Noel arifesinde kimse yeni doğan ikizleri, düğün törenini ve bahara kadar Pike ve Paislee ile West Gorge'da geçirecekleri son tatili anmak dışında pek bir şey yapmaya hevesli değildi.

Ridge ailesinin dikkatini çekerek, "Sanırım Casey ve benim de aynı şeyi yaptığımızı size söylemenin zamanı geldi," dedi. "Kışımızı Phoenix'te geçirmeye karar verdik; hem de geçmiş yıllarda olduğu gibi sadece birkaç haftalığına değil."

Masanın etrafındaki toplu inlemeler hayal kırıklığını ortaya koydu.

"Sensiz ne yapacağız biz?" Kat suratını asarak Casey'nin elini sıkmak için uzandı. Ridge onunla evlendiğinden beri ikisi gerçek arkadaş olmuşlardı ve her iki kadını da ilgilendiren pek çok konuyu tartışarak uzun saatler geçirmişlerdi.

Casey, "Havaalanı ne zaman açık olursa bizi görmeye gelebilirsin, o kadar," dedi. "Phoenix'teki evde iki konuk odası var ve butiklere, restoranlara ve sanat galerilerine yürüyerek gidebiliriz." Casey dikkatle Daisy ve Paislee'nin yanı sıra Kat'e de baktı.

"Ash," diye araya girdi Ridge, "sen ve Sassy bu civardaki kafeleri seversiniz. Bölgenin iyi bir 'havas'ı' var, ya da bana öyle söylendi."

Herkes bu yoruma iyi huylu bir şekilde güldü.

"Seni özleyeceğim baba," dedi Ash. "Ben de seni özleyeceğim, Pike. Ve seni, Paislee. Çocukları bile. Herkes gidince her şey eskisi gibi olmayacak."

"Bazılarımız kalıyor," dedi Gunnar gülümseyerek. "Ve umarım sen de bir yere gitmiyorsundur Ash. Sanki dört uzun yıldan sonra Michigan'dan eve yeni dönmüş gibisin."

Sassy ilgiyle Ash'e baktı, şüphesiz onun ne cevap vereceğini merak ediyordu.

"Kim bilebilir ki?" dedi Ash alaycı bir sırıtışla ve masanın altından Sassy'nin eline uzandı. "Her şeyi çözdüğümü sanıyordum ama yarının ne getireceğini kim bilebilir ki?"

"Bir sürü oyuncak ve şeker getirecek Ash Amca," diye ilan etti Ford West odadakilere. Küçük çocuk annesinin kollarına girmiş ve pastasını paylaşıyordu.

Odada bir kahkaha koptu ve adamlar bunu masayı toplamaya başlamak için bir işaret olarak aldılar.

"Kalkma Rowdy," dedi Pike kuzenine. "Bu senin partin." "Oh hayır. Beni burada bütün kadınlarla bırakamazsın, ben geliyorum. seninle." Rowdy ayağa kalktı ve Daisy'nin tabaklarını topladı, ardından eğilerek ona yumuşak ve uzun bir öpücük verdi. Masadaki Batılı kadınlar kahkahalar atarak güldüler ve gümüş çatallarının uçlarıyla kristal şampanya kadehlerinin kenarlarına vurdular.

"Gitmeden önce bekle," dedi Daisy ona, kulağına bir şeyler fısıldarken yaklaşmasını işaret ederek.

"Evet hanımefendi," diye baştan çıkarıcı bir şekilde kabul etti.

"Bize ne söylediğini anlatacak mısınız?" Odaya geri dönen Ridge ıslık çaldı.

"Hanımefendi biraz daha kahve istiyor," diye tersledi Rowdy.

"Dürüst olmak gerekirse, bu şimdiye kadar yaşadığım en güzel Noel arifesi." Casey bir yandan gülümseyip bir yandan da burnunu çekerek yanağındaki bir damla yaş sildi.

Daisy de aynısını yaparak, "Ben de," dedi. "Her şey için tüm kalbimle teşekkür ederim; düğünüm bundan daha mükemmel olamazdı."

"Ailen kalamadığı için üzgünüm Daisy," dedi Kat.

"Biliyorum, ama sorun değil. Onları neredeyse hayatımın her günü gördüm, biliyorsun. Ve bu benim için olduğu kadar onlar için de yeni bir sayfa. Fırtınadan önce West Gorge'dan çıkabildikleri için mutluyum."

"Fırtınadan bahsetmişken, bak," dedi Paislee pencereyi göstererek, "rüzgar durdu ve şu anda sadece birkaç kar tanesi düşüyor."

Herkes kararan gökyüzünü görmek için döndü. Artık pencerelere çarpıp savrulmayan kar, gerçekten de güzel dekoratif tanelere dönüşmüştü. Dışarıda çamlar buz tutmuş ve bembeyaz olmuştu; yer ise tüyden bir battaniye gibi yastıksı bir örtüye bürünmüştü.

"Tıpkı bir Noel kartı gibi," diye iç geçirdi Sassy.

Kadınlar mutfaktan erkeklerin kahkahalarını, yüksek sesle tabak çanağı cınlattıklarını ve birinin bulaşık havlusunu şaklattığını duyabiliyordu.

Kat diğer kadınlara gülümseyerek, "En iyisi oraya girmemek," dedi.

Tam kadrolu bir evde kız kardeşleriyle birlikte büyümüş olan Paislee, "Bu gecedен sonra sağlam bir porseleniniz olduğu için şanslısınız," dedi.

"Muhtemelen." Kat konuşurken pencereden dışarı baktı. "Çiftliğe ilk geldiğimde bu evde çok fazla hüzn vardı. Bir sürü kırılğan kalp -Ben de dahil. Adamların hepsi özel olarak kendi yaralarını sarıyor, birbirlerini içeri almıyorlardı. Ama şimdi, sadece dinleyin."

Yemek odası sessizleşirken, erkeklerin birbirleriyle konuşup şakalaştıklarını ve mucizevi bir şekilde, tabakların elle kurulanıp özenle istiflenme seslerini duydular.

"Vay canına, burası çok sessiz." Ash omzunda nemli bir havlu ve her kadının fincanına doldurduğu taze bir cezve kahve ile yemek odasına girdi. "Ne dinliyoruz?"

"Aile," oybirliğiyle verilen cevaptı.

CHAPTER 42

Tocukların sesleri, Noel Baba'nın gelişini bekledikleri için yüksek ve hararetli bir tona ulaşmıştı. Sıcak banyolar ve sıcacık pazen pijamalar bile heyecanlarına yenik düştüler.

Üçü büyük odanın etrafında koştururken Kat, "Şşşt," diye teşvik etti. "Sessiz olur ve dinlerseniz, Noel Baba'yı ve kızağını duyabilirsiniz." Willow, Sun ve Ford teatral bir an için durdular ve sonra biri ciyaklayarak zincirleme bir reaksiyon başlattı.

Willow diğerlerine, "Durun, durun, durun," dedi, "sanırım onu gerçekten duyuyorum-dinleyin."

"Hiçbir şey duymuyorum," diye yüksek sesle itiraz eden Ford kızların bağırmasına neden oldu. Sun kardeşine "Duyamıyorsun çünkü çok *gürültü yapıyorsun*," dedi.

Nefes nefese kalan Ford sonunda sustu ve gittikçe yaklaşan sesi duymaya başladı; herkesin kızak çanlarını duyduğu açıktı.

Onlar zıplayıp dururken Kat çocukları, karların arasından eve doğru ilerleyen bir kızağın ışıklarını görebilecekleri bir ön pencereye yönlendirdi. İki süslü ve şingirdayan at tarafından çekilen kızak, çocukların şaşkın bir sessizlik içinde durduğu açık ön kapıya doğru kolayca kaydı.

Tepeden tırnağa ağır kırmızı kadife giysili ve kar beyazı kıvrıkcık sakallı sürücü atlara "whoaaaa" deyip kızaktan indiğinde üç küçük çocuğun ağzı açık kaldı. Çocuklara deri bir eldiven salladı, sonra arka koltuğa uzandı ve ipek bir kordonla bağlanmış büyük kırmızı kadife bir çuval çıkardı.

Kapıya doğru dönerek elini kalçasına koydu ve yüksek sesle güldü.

"Ho Ho Ho, Mutlu Noeller! Mutlu Noeller. Burası Willow, Sun ve Ford'un evi mi? Yoksa yanlış adrese mi geldim?"

Dilleri tutulan ve konuşamayan çocuklar sadece başlarını sallayabildiler. Neşeli adam kapıya doğru yürümeye başladığında, üçü de sevinç çılgınlıkları atarak büyük odadaki büyük ağaca doğru koşmaya başladılar; burada sadece ağacın kendisi, şömine ve birkaç titrek mum yanıyordu. Pike'ın kamerasından gelen flaşlar da cabası.

"Bakın kimler gelmiş," dedi Gunnar misafirini coşkuyla karşılarken. "Noel Baba, bu kar fırtınasında bu gece gelebileceğinden emin değildik. İçeri gel ve ateşin yanına otur. Seni gördüğümüze çok sevindik."

"Ah şimdi, Gunnar," dedi Santa derin bir bariton sesiyle, "çocukken seni ya da kardeşlerin Pike, Colton ve Ash'i hiç hayal kırıklığına uğrattım mı?"

"Hayır efendim," diye cevapladı Gunnar başını sallayarak. "Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadınız."

"Bütün *amcalarımızı* tanıyor," diye fısıldadı Sun diğerlerine, hayretle.

Noel Baba ağacın yanındaki büyük sandalyeye otururken odadakilere, "Evet, amcalarınızı tanıyorum, ailenizdeki herkesi tanıyorum, Sun," dedi. "Ve bu yıl herkes çok ama çok iyi davrandı."

Çocuklar sevinç içinde zıplarken, Noel Baba çuvalını açabilmesi için yere oturmalarını işaret etti.

"Durun bir dakika, Jackson ve Jade West dünyanın neresinde?" "Daha yeni doğdular," dedi Ford.

Willow Noel Baba'ya, "Jackson ve Jade hastanedeler," diye bilgi verdi. "Ama seni içeri alacaklarını sanmıyorum. Güvenlik çok sıkı."

Batılar gülerken, Noel Baba da gülümsedi.

"O zaman hediyelerini evlerine bırakacağım, tamam mı?"

Çocuklar birbirlerine baktılar ve başlarıyla onayladılar.

"Şimdi," dedi, "bu gece çok meşgulüm, o yüzden fazla kalamam. Siz uyuduktan *sonra* tekrar geleceğim. Ama çantamda size vermek istediğim birkaç şey var."

Anne babaları gülümseyip fotoğraf çektirirken üçü de mutlu bir şekilde zıplayıp sallanıyordu. Çocuklar sürpriz ziyaretten ve kendilerine verilen hediyelerden o kadar etkilenmişlerdi ki, büyükbabalarının yokluğunu ya da Ash ve Sassy'nin sessizce ortadan kayboluşunu fark etmediler.

Evin her yerinde müzik çalarken, evden uzaklaşan kızağın çanlarını da duymadılar.

CHAPTER 43

"T

Şapka harikaydı," dedi Sassy Ash'e, kızıağın ön koltuğunda birbirlerine sokulurlarken.

"Benimle geldiğin için teşekkürler," dedi. "Babama söyledim

Bunu gizlice götür ve atları ahıra geri getir. Dışarıda fazla kalamayacakları kadar soğuk.

"Benim için de öyle. Ama şimdilik rahat ve sıcakım," dedi ağır bir yün battaniyenin altına sokularak.

"Güzel, o zaman kalabalığa dönmeden önce küçük bir kızak gezintisinin tadını çıkarabiliriz."

"Bu grupta zaman zaman biraz bunaldığımı itiraf etmeliyim. Bildiğiniz gibi Noel'de sadece ben, annem ve babam olurduk. O gün her zaman eğlenceli ve büyüdü ama çiftlikteki Batı Noel'inden çok daha sessizdi."

Ash üzgün bir şekilde başını salladı ve atların taze karda ilerlemesini sağlamak için saltanatı hafifçe salladı. Toynakları her adımda boğuk bir gümbürtü çıkarıyordu.

"Büyürken Noel'lerim sessiz geçerdi," dedi. "Bunun başlıca nedeni ailemin hiç ağaç dikmemesi ya da bunu büyük bir mesele haline getirmemesiydi. Büyükanнем benim için para gönderirdi ama genellikle ben farkına bile varmadan kendileri için harcarlardı."

"Bu sadece..." Sassy, Ash için duyduğu kalp kırıklığını ifade edecek kelimeleri bulmakta zorlandı.

"Hayır!" Ash ona gülümsedi ve toparlanmaya çalıştı. "Bu gece seni üzmem istemiyorum. Demek istediğim, benim için aile Noel'i bunaltıcı ama iyi anlamda. Kendilerini bayıltılar

benim için ve herkes için yeni anılar yaratıyor. Ben biraz abartılı şeyleri seviyorum."

"O zaman ben de öyle," diye fısıldadı Sassy, parlak yıldızlarla dolu gökyüzüne bakıp keskin ve soğuk havayı soluyarak.

"Ben de seninle burada, sessizliğin içinde olmayı seviyorum," dedi Ash çekingen bir sesle, "ve..."

Atın dizginlerindeki çan sesleri dışında sessizlik vardı. "Ve?"

Sassy sordu.

Dizginleri ve kızağı sanki çiftlikte doğup büyümüş gibi büyük bir özgüvenle idare eden Ash'e baktı. İlk tanıştığı, güvensizliklerle dolu Ash'in aksine, soğuktan pembeleşmiş ve kızarmış yüzünde huzurlu bir gülümseme vardı. Nefes verirken, gece havasında nefes pufları görülüyordu.

Ash West'in bir erkeğe çok benzediğini düşündü ve ona güçlü bir şekilde çekildi.

Ay ışığında görebildiği bir gülümsemeyle ona baktı ve sonra kızağı bir açıklığa götürüp orada durmasını sağladı. Atlar başlarını salladıkça çanlar şingirdiyordu. Bunun dışında tek ses çamların arasından esen hafif rüzgârdan geliyordu.

Ash gece gökyüzüne bakarak, "Kar yakında yeniden yağmaya başlayacak," dedi.

"Sanırım yapabiliyorken bunun tadını çıkarsak iyi olur," diye fısıldadı Sassy, sessiz gecenin gerektirdiği bir saygıyla.

Ash dizginleri kızağın önüne bağladıktan sonra vücudunu hafifçe ona doğru çevirdi.

"Seni seviyorum, Sassy."

Gülümseyerek Ash'in ceketinin cebine uzanıp küçük kadife bir kutu çıkarmasını izledi. Neredeyse ona Noel Baba'nın çuvalından aşırıp aşırmadığını sorarak bir şaka yapacaktı ama neyse ki bunu yapmaktan vazgeçti.

Sakin ol, diye içinden bir ses onu uyardı. *Bu an her ne ise, Ash'e ait.*

Kelimeleri bulmakta zorlandığını görebiliyordu. Sonunda ona doğru eğildi ve dudaklarından nazikçe öptü.

"Her şeyi planlamıştım ama düşüncelerim beni terk etti," diye itiraf etti. "Hepsi bu kadardı: Benimle evlenir misin, Sassy, ve karım olur musun?"

Ağzı şaşkınlıkla açıldığında, küçük kadife kutunun içinden pırlanta işlemeli altın bir bant üzerinde duran pırlanta bir tektaş çıktı. Parılıyordu

Ayın ışığı ve kızağın dış hatlarını belirleyen pilli ışıklar altında.

Şaşkın bir sessizlik içinde, sanki aniden hatırlamış gibi başka düşüncelerle koştururan Ash'e şaşkınlıkla baktı.

"Seninle Chicago'ya taşınacağım ve orada ne yapabileceğimi düşüneceğim" dedi.

"Yapacak mısın?"

"Evet," dedi. "Çiftliği ne kadar sevsem de seninle olmayı daha çok istiyorum."

Duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu ve bunu dile getirdi. Açtığı kutuyu uzatırken cesareti kırılmaya başlayan Ash, boğazında bir yumru oluştuğunu hissetti.

Sassy, "Bu neredeyse bana az önce sorduğun soru kadar muazzam," dedi.

Ona bakarken başını öne eğdi.

"Eğer *evet dersin*, çiftlikle evlenmeyeceğini bilmeni istiyorum. Sadece adamlar."

Sassy'nin yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi ve Ash soğuk kış havası yüzünden kıpkırmızı olan yanağından bir damla gözyaşı süzüldüğünü görebiliyordu. Eldivenli ellerini yüzüne götürdü.

"Bana evlenme teklif ettiğine inanamıyorum," dedi gözyaşları içinde. Ash eldivenini çıkarıp sıcak eliyle gözyaşlarını silebilmek için, "Elbette canım Sassy," dedi. "Seninle bir hayat kurmak istiyorum, nerede olacağına karar verirsek verelim. Sen benim bir tanemsin ve

Güven bana."

Sassy, hayatı boyunca ördüğü duvarları yıkacak bir adam bulacağını ve babasının aldatmacasını ve gizli ailesini öğrendikten sonra kurduğu ekstra kalın barikatı yıkacağını asla hayal etmemişti. Bu ona Kat West'te bir kız kardeş kazandırırken, güvenme isteğini de sertleştirdi.

-Ta ki Ash West'le tanışana kadar.

"Ne diyorsun Sass?" Ash, kalbini ve geri kalanını çılgına çeviren o çarpık sırıtışıyla gülümsedi. "Karım olur musun?"

CHAPTER 4

T Gece yarısı yaklaşırken çiftlik sessizdi. Çocukların çok sevdiği Noel Baba, uzun zaman önce son *Ho Ho Ho*'sunu söylemiş ve ön kapıdan çıkıp kaybolmuştu. dalga. O gittikten sonra Willow, Sun ve Ford yeni oyuncaklarıyla mutlu bir şekilde oynadılar ve Noel Baba'nın geri kalan hediyeleri teslim edip çoraplarını doldurabilmesi için bir an önce uyumaları gerektiğini konuştular. Ford kızlara, "O söyledi, demek ki doğru," dedi. Sun, "Keşke büyükbabam da burada olup onu görebilseydi," dedi. Willow bilgece, "O yaşlı ve erken yatıyor," dedi. "Ama bir sürü fotoğrafımız var. Sabah büyükbabama gösterebiliriz." Ridge sıcak fanıllarını ve kuru terliklerini giymek için yoğun karda çiftliğin alt girişine doğru ilerlerken, Paislee ve Pike üç çocuğu da yatmadan önce masal dinlemeleri ve uyumaları için tekerlekli yataklara yatırdı. Rowdy ve Daisy Noel Baba'nın ziyareti sırasında ortalıkta görünmediler. Daisy Kat'e, "Üstümüzü değiştireceğiz," diye fısıldadı ve sonra bir daha görünmedi. Kat, Ash ve Sassy'yi bir süredir görmediğini fark etti. Ash kızağı ve atları ahıra geri götürdü ve yeni yağan karda gezinti yapmak için ne güzel bir gece, diye düşündü özlemle. Belki de hafta bitmeden Gunnar'ı bir kızak gezintisine ikna edebilirdi. "Ne kadar romantik," diye mırıldandı kendi kendine. Tam o sırada Gunnar arkasından geldi ve kollarını ona doladı. Yüzünü onun saçlarına gömdü ve ensesini öptü. Kat inledi

Beyaz bir Noel'in hayalini kuran yumuşak kemanlar dışında sessiz olan evin fuayesinde takdirle durdular.

Bitti, diye düşündü Kat, vasistas penceresinden bir kez daha yağmaya başlayan kara bakarak.

"Ash ve Sassy'nin bu gece kızakla gezmesini kıskanıyorum, ama bizi değil," diye şakacı bir şekilde surat astı Kat. "Sanırım bana bir tane borçlusun."

Gunnar onun saçlarına usulca güldü.

"Hesabıma yaz, kadın," dedi. "Sana zaten dünya kadar borcum var, bir şey daha olsa çok da önemli değil."

Kat gülümsedi ve büyük fuayenin alametifarikası olan aile fotoğrafı duvarını işaret etti. "Rowdy ve Daisy'nin düğün fotoğrafı için tam şurada bir yer var," diye işaret etti. "Colton ve Liu'nun düğün fotoğrafının yanında da ikizler Jackson ve Jade için bir yer var."

Gunnar başını salladı, o gün birçok kez yaptıkları gibi yeni gelenlere ve tüm bunların ne kadar mucizevi olduğuna hayret etti.

"İkizler," dedi Gunnar. "Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

"Ben de tahmin etmeliydim," dedi Kat. "Kendimi oyun dışı hissediyorum." "Senden hastalıkları tahmin etmeni bekliyorum, bebekleri değil."

"Hmm," dedi Kat, sesi çok uzaklardan geliyordu. Randi Lynn'in Pike tarafından yapılmış portresine ve düğün fotoğraflarına bakarlarken Gunnar sadece ona sarılmakla yetindi. Aile son birkaç yıl içinde çok büyümüş ve değişmişti.

Gunnar, "Bu kış babamı ve Casey'i özleyeceğimden eminim," dedi.

Kat, kocasının Casey'den ismen bahsettiğini duyunca içten içe sevindi, çünkü Casey onun takdir ettiği ve değer verdiği biriydi. Hiçbir zaman annesinin yerini tutmayan, hatta bunu denemeyen Casey, çiftlikteki herkesle arkadaş olmak için çok çalışmıştı ve onu özleyecekti.

"Willow bu kış kuzenlerini özleyecek," dedi Kat. "Ve ben de özleyeceğim."

"Pike ve Paislee'nin bir boşluk bırakacakları kesin."

"Yazın döndüklerinde, West'in altı torunuyla birlikte yeni bir portre yaptıracağım," dedi Kat, tekrar fotoğraf duvarına bakarak.

"Kulağa hoş geliyor," dedi Gunnar, sonra karısını düzeltti.

"Beş torun demek istiyorsun, değil mi? Jackson ve Jade beş ediyor."

Kat bir an sessiz kaldı ve sonra Gunnar'ın elini uzatıp orta kısmına götürdü ve büyüyen karnının sert çıkıntısının üzerine sıkıca yerleştirdi.

Çalışma odasındaki saat gece yarısını gösterirken, "Altı," dedi basitçe.
"Mutlu Noeller, Gunnar."

CHAPTER 45

"C Kendinizi uyarılmış sayın."

Kat, Daisy ve diğer herkese Noel sabahı hakkında her şeyi anlatmıştı; çocukların çiftlikte nasıl koşuşturacaklarını Saatin küçük ibresi altıyı gösterir göstermez eve girdi. Merhamet gösterilmeyecekti; kilitli olmayan kapılara saygı gösterilmeyecek ve duş için zaman tanınmayacaktı.

Kat aileye, "Kapüşonlarınızı giyin ve bizimle büyük odada buluşun," dedi. "Kahve vadideki su gibi akacak ve bol bol tarçınlı ekmek olacak. İlk kalkan sosisleri ızgaraya koyar ve kahvaltı güveçlerini fırına atar."

Rowdy ve diğerlerinin yanıtı "Baş üstüne kaptan," oldu. Kat, herkes hazır bulunup hesap verene kadar çorapların yere dökülemeyeceğini söyledi.

Sözünde durdu ve evdeki son kişi de uyuduktan birkaç saat sonra, üç çocuk odadan odaya koşmaya ve kapıları açıp Noel Baba'nın tam da bu nedenle onlara verdiği şingirdayan el zillerini çalarken "Mutlu Noeller" diye bağırmaya başladılar. Gunnar mutlu müziğin sesini açtığı anda, Batılar birer birer, gözleri kamaşmış bir halde mutfığa geldiler.

"Noel Baba geldi! *Noel Baba geldi!*" Ford amcalarını, teyzelerini ve büyükbabasını teker teker kucaklayıp ellerinden tutarak şömine rafında asılı duran içi doldurulmuş çorapları görmeye götürdü. Küçük kollarını Casey'ye doğru kaldırdı, o da her çoraptan taşan hediyeleri görebilmek için onu yukarı kaldırdı.

"Ve ağacın altına bak," diye bağırdı Willow yakınlarda kim varsa. Noel Baba'nın benzerini taşıyan yeni paketlenmiş hediyeler ağacın altından dökülüyordu.

şubeler. "Geri geldi, tıpkı söylediği gibi."

Yetişkinler kahvelerine krema karıştırıp büyük salona doğru ilerlerken, herkes Noel Baba'nın ziyaretinin kanıtlarına bakıyordu. Jambon, peynir, patates ve yumurta ile doldurulmuş lezzetli kahvaltı güveçlerinin kokusu havayı doldurmaya başlamıştı bile.

"Yemeğin hazır olmasına biraz daha var," dedi Pike, "o yüzden biz de..."

Ford babasının söyleyeceklerini merakla bekledi.

"...biz de yatağa dönebiliriz," diye alay etti Pike.

Çocuklar kendilerini teatral bir şekilde yere attılar ve protesto için inlediler.

Güneş neredeyse ağlamak üzereyken, "Baba, bütün gece uyuduk," dedi.

"Sadece şaka yapıyorum, tatlım. Herkesin çorabını birlikte dağıtmaya ne dersin, bana yardım etmek ister misin?" Pike kızını burnundan tatlı tatlı öptü ve işe koyuldular.

"Bu senin için büyükbaba," diye azarladı Sun Ridge, "dün gece Noel Baba'yı görmeyi kaçırmış olsan da o seni hatırladı."

Aile uykulu bir şekilde güldü.

"Teşekkür ederim Sun. Noel Baba tarafından hatırlanmak beni her zaman çok mutlu etmiştir."

Günün ilk ışıkları dağların üzerinden süzölmeye başladığında West ailesi ateşin başında ısındı ve Noel çoraplarını boşalttı. Çocuklar her şeyi üst üste yığarken, yetişkinler de şaşkınlıklarını ve minnettarlıklarını haykırarak birbiri ardına hediyeleri paketinden çıkardı.

Ailedeki herkesin sırf bu gün için seyahatlerinden ıvır zıvır ve hediyelek eşya alması bir gelenek haline gelmişti. Casey her kızın çorabına İskoçya'dan kalaylı bir broş koymuş; Ash Michigan'daki bir meyve bahçesinden kavanoz kavanoz meyve reçeli almıştı. Paislee, Denver'da yürüyüş turuna çıkan herkese küçük bir kitap hediye etmişti. Ridge de aile yadigârı takı ve eşyaları bir kenara kaldırarak her Batılı kadına annesinden ya da büyükannesinden kalma bir kolye ya da bilezik, erkeklere de babasının som gümüş monogramlı para klipslerinden birini hediye etti.

"Sağ ol baba," dedi Ash, "ama bu da ne böyle?"

Ridge cüzdanından birkaç büyük banknot çıkarıp gösterdikten sonra klipsi Ash'e geri uzattı.

"Yani baba, cüzdanını pijamanın cebinde mi taşıyorsun?" Pike'ın sorusu erkeklerin bir önceki geceki mutfak partisini anımsatan kahkahalarını tetikledi.

"Pekâlâ, bu iş çığırından çıkmadan önce, idari bir karar alıyorum. Kahvaltı hazır olmadan önce birkaç hediye açmak için vaktimiz var," dedi Kat.

Sassy utangaç bir şekilde elini kaldırdı.

"Herkes hediyeserimi verebilir miyim?" Sassy, yüzünde muzip bir sırıtışla onun kolunu okşayan Ash'e yakın oturdu. Ayağa kalktı ve paketlenmiş hediyelerle dolu bir sepet bulana kadar ağacın altını aradı. Çocuklar Noel Baba'dan gelen oyuncaklarla oynamakla meşgulken, o etraflarından dolaştı ve hediyeleri teker teker dağıttı.

Gunnar, Pike ve Ridge hediyeleri açıp Sassy'den gelen tek bir kahve fincanını ortaya çıkarırken, Kat ve diğer kadınlar giderek artan bir farkındalıkla odaya baktılar.

Willow dikkati dağılmış bir halde, "Dans eden ışığa bak, anne," dedi.

Gerçekten de Sassy'nin her hareketinde odaya bir ışık yansiyordu ama kaynağı uykulu kadınlar tarafından hemen anlaşılmıyordu. Ta ki sonunda hep birlikte sol elinin parmağındaki ışıltılı nişan yüzüğünü fark edene kadar.

Kat yüzüğün ne anlama geldiğini anlayınca sevinçle bağırarak ayağa kalktı ve hemen ardından diğerleri de onu takip etti.

Bağırış çağırışların ne anlama geldiğini bilmeyen Ridge kupasını kaldırdı.

"Mutlu ChrisMoose'lar," dedi neşeyle odadakilere.

CHAPTER 46

"Jackson ve Jade harika gidiyor," diyerek Colton görüntülü sohbet aracılığıyla ailesine seslendi. "Şimdiden tam bir günlük oldular ve açlar! Eminim bunu benden almışlardır. Annenin şef olması iyi bir şey."

"Uyuyabildin mi?" Ridge bilmek istedi.

"Orada burada birkaç saat. Hastane bana topaklı bir koltuk verdi ama şikayet etmeyeceğim."

"Westler, West Gorge Tıp Merkezi'ne yeni bir doğum kanadı bağışladığında," diye güvence verdi Kat ona, "baba koltukları büyük ölçüde iyileşecek."

"Yeni sandalyeler bağışlayamaz mıyız?" Gunnar, ona başını sallayan Kat'e sordu.

"Benim için çok geç olacak," diye şaka yaptı Colton, "ama duyduğuma göre gelecekte başka West bebekleri de olabilir." Ash ve Rowdy'nin ikisi de kızardı ve Kat, Gunnar'a bir bakış attı; bebeklerini bir süre daha gizli tutmaya karar verdikleri için onun tek kelime etmediğini biliyordu.

Ash, Sassy'nin bekleyen eline uzanarak, "Baba olmama izin vermeden önce koca olmama izin ver," dedi.

Colton telefonunun kamerasından küçük kardeşine gülümseyerek, "Biliyorsun Batılar uzun nişanlılık dönemlerine inanmaz," dedi. "Tebrikler Ash."

Ash bir kulaktan diğerine sırttı.

"Bebekler nerede?" Paislee küçük yüzleri görmek için yalvardı.

"Fotoğraf çektirmekten dönüyorum," dedi Colton. Yuvarlanan bir beşiğe doğru eğildi ve yuvalanmış küçük bir bebeği kaldırdı

kırmızı pazen Noel çorabı içinde. "İşte küçük Jade, en az annesi kadar güzel."

Çiftlikteki oda bu manzara karşısında iç çekişlere, gülümsemelere ve tatlı kahkahalara boğuldu.

"Çok güzel bir kız," dedi Ridge gururla. "Annesi gibi ama biraz da babasından esintiler taşıyor."

"Ve işte benim oğlum, Jackson." Colton Jade'i Liu'nun kollarına bıraktı ve içinde küçük bebeğin bulunduğu yeşil Noel çorabını aldı. Jackson gözlerini açtı ve odaklanmaya çalışarak telefona sertçe göz kırptı. Beslenmek için başını çevirdiğinde tatlı dudakları emme sesi çıkarıyordu.

"Birileri acıkmış," dedi Colton. "Gidip bu ikisini doyursak iyi olur. Eve dönmek için sabırsızlanıyorum. İçimden bir ses büyük evimizin çok yakında bir aktivite merkezi haline geleceğini söylüyor."

Ridge oğluyla vedalaşırken, "Yaklaşık yirmi yıldır," diye haykırdı. "Ne gündü ama," dedi Gunnar, oturduğu kanepeye gömülüp Kat yaklaştı. Kollarını onun beline doladı ve gizli bir gülümsemeyi paylaştılar. "Hediyem için çok teşekkür ederim," diye kulağına fısıldadı.

"Sana her şeyin bittiğini söylemiştim," diye fısıldadı.

Çocuklar yerde oynarken Paislee elinde çöp torbasıyla odayı süpürdü ve bir avuç dolusu ambalaj kâğıdı ve fiyonk topladı. Casey elinde bir tepsiyle içeri girdi ve kahve fincanları ile kahvaltı tabaklarını alıp yıkamak üzere mutfaka götürdü. Kat birilerinin öğleden sonra yemek için buzdolabından düğün yemeklerini çıkardığını duyabiliyordu. Büyük adanın, peynir kütükleri ve krakerler, kavrulmuş kuruyemişler, taze meyveler, kurabiyeler ve çıtır sebzelerden oluşan sonsuz bir örneklemeye dolup taşacağını biliyordu.

"Bir havuç ye, sonra bir kurabiye daha alabilirsin," dediğini duydu Pike mutfaktan, muhtemelen doymak bilmez bir tatlı düşkünü olan Sun'a.

Kat Noel gününün görüntülerine, seslerine ve kokularına gülümsedi. Her yıl bir öncekinden farklı ve daha iyiydi. Sun ve Ford'un Noel sabahını çiftlikte Willow'la paylaşması çok güzeldi - bunu geçmiş yıllarda neden yapmamışlardı?

Gelecek yıl, Willow'a Noel'de üç bebek katılacaktı. O ve Gunnar, Willow'un harika bir gün geçirmesini ve diğer kuzenlerinin yokluğunu hissetmemesini sağlamak zorundaydı.

Ridge'in bir gece önceki Noel Baba halini hatırlayınca tekrar gülümsedi. Yetişkinler için hâlâ Ridge gibi görünüyor ve öyle konuşuyordu ama çocukların gözünde o gerçekten Noel Baba'ydı. Bu çok eğlenceliydi ve kayınpederine eski kızağı ahırdan çıkarıp ışıklar ve çanlarla donatmak için harcadığı onca çaba için bir kez daha teşekkür etmeyi ihmal etmedi. Casey'ye de. Elbette her zaman olduğu gibi ona yardım etmiştir.

Birbirleriyle göz göze geldiklerinde Kat, Gunnar'a "Ne gün ama," diye mırıldandı. "Bu arada güzel bilezik için teşekkür ederim."

"Hmm, hediyenizin yanında zayıf bir ikinci gibi görünüyor," dedi. "Sana başka ne verebilirim?"

Kat özel bir düşünceye güldü ama sonra bunu paylaşmaya karar verdi.

Kat gülümseyerek, "Seni Ridge ve Casey'nin İskoçya gezisinden getirdikleri atkı ve tam o'shanter şapkayla görmek istiyorum," dedi.

Gunnar inledi. "Beni öldürüyorsun, Kat. Gerçekten de bunu dışarıda, insanların önünde, akşam yemeğinde giymemi istemiyorsun, değil mi?"

"Hayır, istediğim özel bir gösteri Gunnar O'West," dedi en güzel aksanıyla.

Gunnar içtenlikle güldü ve karısını başının üstünden öptü. "Mutlu Noeller, Kat."

CHAPTER 47

"A "Chicago'ya," dedi Sassy nişanlısına. Küçük çalışma odasındaki kanepeye kıvrılmış, aile kutlamasının karmaşasından uzakta özel bir anın tadını çıkarıyorlardı. Paislee, bir süre sonra çocukları bir iki kez odadan çıkardıktan sonra göz kırparak ve gülümseyerek kurşun cam kapıları nazikçe kapattı.

"Evet, Chicago o zaman. Seninle birlikte seve seve oraya taşınacağım ve bir iş bulacağım. Belki *bir* barista olabilirim, kahveci. Ya da bir spor salonunda kişisel antrenör olarak çalışırım. Oldukça güçlüyüm, sence de öyle değil mi?"

Ash kaslarını esnetti ve Sassy takdirle onun koluna dokundu.

İkisi de Ash West'in, eğer isterse hiç çalışmayacak kadar parası olduğunu biliyordu. West'in vakıf fonu, Ridge ve büyükannesinden gelen cömert parasal hediyelerle çok zengin bir genç adamdı. Kalbi çiftlikte, Gunnar ve Rowdy ile birlikte orayı işletmekte olsa da, Sassy için bundan seve seve vazgeçebilirdi.

"Chicago'ya gelmek istediğin için seni seviyorum ama teklifini açıklayamadım."

Ash kaşlarını çatı. "Karımın bensiz Chicago'ya taşınmasına izin vereceğimi düşünüyorsun herhalde..."

"Anlamıyorsunuz," dedi. "Muhasebe firması beni Chicago'da üç aylık bir süre için işe alacak. Ama sonra onların uzaktan çalışma programının bir çalışanı olacağım. Her yerden çalışabilirim Ash. Bu yüzden başvurdum."

Şaşkına dönen Ash duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu.

"Yani... sen bile çalışabilirsin..." İçini burkan ayrılma kararını verdikten sonra umut etmeye cesaret edemedi.

"Sassy, "Sen çiftliği yönetirken ben de ofisimi burada, Wyoming'de kurabilirim Ash," dedi. Eğitim için yılda bir ya da iki kez Chicago'ya uçmam gerekecek ama bunu halledebiliriz, değil mi?"

"Wyoming'de kalmayı düşünebileceğini mi söylüyorsun?" Ash hâlâ iyi talihine inanamıyordu.

"Kalmamız konusunda ısrar ediyorum. Birkaç aydır seni ailenle birlikte izliyorum ve Ash West'in en iyi versiyonunun burada olacağına ikna oldum. Etrafındaki herkesten nasıl güç aldığını ve onların seni nasıl geliştirdiğini görüyorum. Bunu senin için de istiyorum, kendim için de. En azından şimdilik. On yıl içinde yeniden görüşebiliriz."

"Bunu bu kadar kolay yaptığına inanamıyorum, Sass."

Onun mutluluğunu görünce gülümsedi.

"Şey, birkaç şartım var." "Söyle onlara."

Ash bunu kastetmişti.

"Burada yaşayamayız," dedi çiftlik evini göstererek. "Annemin istediği zaman bizi ziyaret edebilmesi için çiftliğin dışında bir ev bulmalıyız. Kat bunu hak ediyor, annem de öyle."

Ash başını salladı.

"Şimdilik senin dairende kalabilir ve Colton'ın yeni bir özel yapım ev için hazırladığı listeye girmeye çalışabiliriz. Hepsi bu kadar mı?"

"Yılda üç kez Illinois'deki evime uçacağım ve bu seyahatlerden en az birinde bana katılman için ısrar ediyorum."

"Elbette. Anneni tanımak için sabırsızlanıyorum, Sassy. Ve evimizde her zaman hoş karşılanacak. Hepsi bu kadar mı?"

Sassy gülümsedi ve Ash'in bir gece önce ona verdiği güzel yüzüğe baktı. Ay ışığında muhteşem olduğunu düşündü ama bu, şimdi gün ışığında görebildiği detayların yanında hiçbir şeydi. "Son olarak, düğün istemediğim konusunda söylediklerimde ciddiydim - sadece evlenmek ve evli kalmak istiyorum. Tüm bu ilgi ve şamatayı atlamak istiyorum. Senin için sorun olur mu?"

"Vay canına, gittikçe daha iyi görünüyorsun, Sassy Tate."

"Sassy Tate. Bu isme uzun süre sahip olamayacağım."

"Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, hiç de uzun sürmeyecek." Ash ona doğru döndü ve elini kaldırdı. Ash onun boynunu nazikçe okşayıp elini saçlarında gezdirirken, Sassy gözlerini kapadı ve bu hissin tadını çıkardı. Dudakları ayrıldığında Ash'in dudaklarıyla karşılaştı. Yumuşakça, yavaşça, onu açık kollarına doğru ikna etti. Sonunda birazcık uzaklaştığında, döndü

nefes almak için başını kaldırdı. Kalbinin Ash'in göğsüne çarptığını hissedebiliyordu.

"Adliye tekrar ne zaman açılacak?"

CHAPTER 48

TNoel'den iki gün sonra, kar küreme araçları tüm güçleriyle gelerek West Gorge'daki yolları temizlemeyi tamamladı. Trafik raporlarına göre, otoyollar temizdi ve Denver'a ulaşmak ve Phoenix güvende olacaktı.

Chen ailesi bir gün önce Colton ve Liu'nun evine varmıştı ve artık bebeklerin gelişi için her şey hazırды. Odalar sıcaktı, çift kişilik beşikler yıkanmış çarşaflarla kaplanmıştı ve büyükanne Chun'un sevgiyle pişirdiği yemekler yeni annenin hastanenin sunduklarından çok daha hızlı iyileşmesine yardımcı olacaktı.

Liu, Colton'a hamileliğini ilk söylediğinde, dört hevesli Chen büyükanne ve büyükbabanın kucağında olduğunu bildiği için kendi çocuğunu kucağına alma fırsatını asla bulamayacağını düşündü ama ikiz yeni doğanların taleplerini kısa bir süre tattıktan sonra, fazladan eller için minnettar oldu.

Pike ve Paislee, gecikmiş bir Andrews Noel'inin onları beklediği Denver'a gitmek üzere eşyalarını hazırlamışlardı. Çiftlikte gözyaşları içinde vedalaştıktan sonra Jackson ve Jade ile tanışmak ve Colton ve Liu'ya veda etmek için hastaneye uğrayacaklardı.

"Denver'a ulaştığınızda mesaj atın," dedi Kat.

Gözyaşları yüzünden akan Paislee sadece başını sallayabildi.

"Haydi yola koyulalım," dedi Pike ve herkese son bir kez sarıldı.

Kat, Ridge'in de gözlerinin yaşardığını görebiliyordu. Neyse ki Casey'yle aynı gün ayrılmıyorlardı, her gün iç burkan bir veda yeterliydi.

Pike'ın arabasını artık göremeyen aile çiftliğe geri döndü.

Ridge bir damla gözyaşını daha silerek, "Ford ve Sun olmadan çok sessiz," dedi.

Willow, "Bekle dede," dedi, "Jackson ve Jade çok gürültü yapacaklar."

Kat ve Gunnar birbirlerine gülümseyerek baktılar; bekleyecek ve kızlarına bebekle ilgili iyi haberi yakında söyleyeceklerdi. Bu Willow'a dört gözle bekleyeceği bir şey verecekti. Anne babasının bebek için plan yapmasına ve alışveriş yapmasına yardım edebilirdi; bunu seveceğini biliyorlardı.

Willow odasına koştuktan sonra Gunnar, Kat'e, "Belki bir aile gezisine çıkar ve küçük kovboya birkaç şey alırsınız," diye fısıldadı.

"Babam birkaç şeyde durabilir mi?" Kat gülümseyerek sordu. Kocasına karnındaki bebekle ilgili haberi verdikten sonra, onun çorabına küçük bir not iliştirmiş ve bir oğulları olacağını söylemişti.

Adamın çok sevindiğini görebiliyordu.

"Eğer gezmek isteyen varsa, Ridge ve ben Noel hediyesi olan Craftsman bungalovunu görmeye gidiyoruz. Amber bizimle orada buluşacak, böylece biz baharda eve dönmeden önce evi düzene sokabilecek." Casey antrede durmuş, ceketini ve şapkasını giyyordu.

"Şehirde bir ev sahibi olmak ne kadar eğlenceli," dedi Kat. "Verandada partiler verebilir ve geçit törenlerini izleyebiliriz."

"Evet," diye onayladı Ridge, en kalın kürk mantosunu ve eldivenlerini giyerken. "Ben de aynen öyle düşünüyorum. Hazır mısın Casey kızım?"

Onlar gittikten sonra Gunnar kapıyı tekrar kapattı. "Daha sessiz ve daha sessiz," dedi.

Rowdy ve Daisy sabah eve gitmişlerdi ve Gunnar ona birkaç gün izin almasını söylemişti ama Rowdy'nin ofise geleceğini biliyordu. Çiftliğin yükünü Gunnar'ın omuzlarından alan da bu iş ahlakıydı; bir de Ash'in yanında olması. Genç çiftin kasabada kalma planlarını duyunca hepsi çok sevindi.

Kat küçük kız kardeşinin kalacağını bilmekten çok memnundu. Bir zamanlar güvensizlik ve acının olduğu yerde şimdi birbirlerine karşı sevgi ve bağlılık vardı.

Sassy ve Ash de gitmişti, kasabada yapmaları gereken bir iş olduğunu söylediler. Kat, muhtemelen onun dairesini ve Amber'ın dükkânını kontrol ettiklerini tahmin etti.

Gunnar sadece omuz silkti. Ash'i bu kadar rahat ve mutlu gördüğüne sevinmişti. Yaklaşık sekiz yıl önce hastane karantinasında tanıştığı sorunlu delikanlı

Yıllar önce en küçük kardeşi, çiftlik ortağıydı ve yakında Sassy ile evlendiğinde kayınbiraderi olacaktı.

Kat gözlerini kapıdan çevirdi ve Gunnar'ı gözlerinde dökülmemiş yaşlarla gördü. Birbirlerine doğru yürüdüler ve birbirlerini yakınlarına çektiler. Güçlü kolları onu sararken, Gunnar yüzünün yan tarafını öptü. Gözyaşlarını teninde hissedebiliyordu ve bu his hoşuna gitmişti. Yıllar geçtikçe kalbi daha da hassaslaşmıştı.

Gunnar'a olan yakınlığı ve sürekli öpücükleri Kat'ın içindeki korku alevlendirdi ve Gunnar'ın kucaklamasına karşılık verdi. Kısa süre sonra, yoğunluğu giderek artan yavaş bir öpücüğü paylaşıyorlardı. Gunnar'ın tadına bakarken nefesi daha da kesik kesik çıkmaya başladı.

"Belki..." diye fısıldadı kulağına, dudaklarından uzaklaşırken, "belki o şapkayı ve... eşarbı... benim için modelleyebilirsin. Odamızda."

Gunnar'ın saçlarını öperken ve ellerini boynuna götürürken usulca güldüğünü hissedebiliyordu. Onu çağırmak için nereye dokunması gerektiğini biliyordu.

Kocasını onu *çağırıyordu* ve karşı koymak için çaresizdi.

Sonunda herkes evi terk etmiş ve yoğun Noel sona ermişti. Neredeyse herkes gitmişti. Kat göz ucuyla küçük bir hareket gördü ve aşıkların donup kalmasına neden olan fare sesini duydu.

Willow yüksek sesle nefes vererek, "Sıkıldım," dedi.

CHAPTER 49

"L Hadi biraz gezelim," dedi Gunnar ve ellerini çırparak hem Kat'i hem de antredeki Willow'u şaşırttı. "Babanın biraz soğuk havaya ihtiyacı var ve sanırım annenin de öyle."

Kat ona çarpık bir sırıtış attı ve başını salladı.

Willow zıplayarak, "Yaşasın, bir sürüş," diye tezahürat yaptı.

"Dışarısı çok soğuk, o yüzden sıkı giyinin. Otuz dakika içinde gelip sizi ön kapıdan alacağım, tamam mı?"

Willow mutlulukla, "Tamam baba," dedi. Merdivenlerden aşağı, sıcak tutan kar kıyafetlerinin ve botlarının beklediği alt kata koştu.

"Raincheck," diye fısıldadı Gunnar Kat'in sıcak kulağına, sonra dönüp arkadaşını buldu kendi sıcak şeyler. Bu güneş oldu parlıyor, ama göre için Pencerenin yanındaki termometreye baktım, dışarısı buz gibiydi. "Üstünü giy, küçük anne." "Benim kendi küçük fırınım fazla mesai yapıyor," dedi Kat, küçük kızını okşayarak. göbek. "Ama yine de toparlanacağım. Arabayla gezmek kulağa hoş geliyor."

Belki Cindy'nin lokantasına gidip bir hamburger ya da ailenin günlerdir yediği düğün yemeklerinden başka bir şey yerler diye düşündü. Belki de kasabadaki bungalovda dururlar ve Ridge'in Noel hediyesini görürlerdi.

Casey ona ne harika bir sürpriz yaptı!

Bu Noel'de ikizler ve Pike'ın ailesinin Denver'a taşınması gibi pek çok sürpriz yaşandı. Ridge ve Casey'nin Phoenix'e gitmesi de sürpriz oldu. Daisy ve Rowdy'nin düğün planlarındaki beklenmedik değişiklik de öyle. Yine de ona göre bu mükemmeldi. Kendi sebeplerinden dolayı. Ama çiftin bunu umursadığını hiç sanmıyordu. Ridge sayesinde büyük odadaki tören mükemmeldi. Ailenin her zaman hatırlayacağı bir düğündü.

Kat uzun paltosunu giydi ve kürklü çizmelerini giydi. Yün eldivenlerini ve şapkasını buldu ve aynada kendini kontrol etti.

"Hiç de fena değil," diyerek yansımayla gülümsedi.

Sıcak arabaya bindiğinde sıcak olabilirdi ama gerekirse kat kat giysilerini kolayca çıkarabilirdi.

Kat pencereden dışarı baktı ama Gunnar'dan ya da onun çok sayıdaki araba ve kamyonundan hiçbir iz göremedi. Gunnar'ın onu tanışma randevularında aldığı çok büyük kamyonu ve bu seçime ne kadar kızdığını düşündü.

Ne kadar da ilkel, demişti o zamanlar nefesinin altında, tırmanıp içeri girmeye çalışırken. Üzerinde çok dar bir elbise vardı ve güzel ayakkabısı koşu bandına sıkışmıştı. Bu arada, hastanenin otoparkındaki seyircilerin bakışları arasında Gunnar onun durumunu kendi ellerine aldı ve onu kamyonu itti - elleri tamamen arkasındaydı. Kat hayatında hiç bu kadar öfkelenmemişti.

"Ben bir doktorum ve sen sadece kaba saba bir kovboysun," diye hiddetlenmişti. Bu, sırlıslıkla aşık olmadan önceydi. Ve şimdi onlara bir bakın. Fuayede gençler gibi öpüşüyorlar ve ikinci çocuklarını bekliyorlar.

Kocasının sevgisiyle o kadar kutsanmıştı ki. Ve kızları Willow'u paylaşmak onları daha da yakınlaştırmıştı.

"Anne, babamı duyuyorum ama sesi Noel Baba'ya benziyor," diye haykırdı Willow, tepeden tırnağa sarınmış bir halde merdivenleri çıkarken.

"Neden, sesi şey gibi geliyor..."

Kat kapıyı açtı ve bir kamyon ya da araba değil, iki at ve çanlarıyla birlikte onları bekleyen eski bir kış kızağı gördü. Yakışıklı sürücü aşağı indi ve Willow'un koltuğa oturmasına yardım etti, sonra da Kat'e ellerini uzattı.

"Leydim," dedi. Kat'in sevinçli kahkahası karla kaplı tepelerden duyulabiliyordu. Çünkü kızağın sürücüsü Gunnar, yün atkısını ve ona uygun tam o' shanter şapkasını gururla takıyordu.

"Gidelim mi?" Kocasının onun eldivenli elini öptü ve gözlerinde bir parıltıyla sordu.

Kat ağlamaklı bir gülümsemeyle, "Yapacağız," dedi. "Yapacağız."

CHAPTER 50

DTakvim yılının son gününde Lander'a varan Ash ve Sassy, gözlerini parlak gün ortası güneşinden korumak için güneş gözlüklerini takmak zorunda kaldılar. Yollar sessizdi, neredeyse terk edilmiş gibiydi.

Sıradağların uzakta yüksek ve sivri uçlu halden alçak ve inişli çıkışlı hale geçişini izlediler.

Kar tepeleri kaplamış ve her yöndeki tarlaları örtmüştü ama yollar kuru ve açıktı, bunu görmekten memnundular.

Ash, birkaç saat önce West Gorge'dan ayrıldıklarından beri Sassy'nin elini bırakmamıştı. Arabada sessizdiler, kendi düşüncelerinde kaybolmuşlardı. Sonunda Sassy konuştuğunda, ses Ash'in sinirsel bir enerjiyle sıçramasına neden oldu.

"Az önce düşündüğüm şeyi mi yaptık?"

"Um... son kasabada arabaya servis kahve alır mısın?" Ash önerdi.

"Hayır, o olmaz," dedi Sassy.

"West Gorge'da benzine çok para ödemekten mi bahsediyorsun?" "O da değil," dedi. "Şu diğer şey."

"West Gorge *adliyesinde* evlenmek mi?"

Ash onun elini sertçe sıktı ve ardından sertliği için özür diledi. "Evet, o. Sen ve ben evliyiz, Ash West."

Sassy uzun bir dağ koşusunun ardından nefes almaya çalışıyormuş gibi iç çekti.

"Kesinlikle öyleyiz, Sassy West, Sassy West, Sassy West. Bunu bütün gün söyleyebilirim."

"Çok pratik yapacaksın, sanırım," diye gülümsedi. "Aslında yıllarca pratik yapacaksın."

Ash şaşkınlıkla başını salladı ve üç saatlik gelinine baktı. İskoçya'dan aldığı kablo örgülü kazağı ve Noel çorabının içine gizlice koyduğu zümrüt küpeleriyle göz kamaştırıyordu. Adam elini bırakıp onun yerine elini kalçasına koyana kadar bacağı gergin bir seğirmeyle hafifçe zıpladı ve sıcak, yatıştırıcı bir sabitlik uyguladı.

"Nefes al," diye fısıldadı ona, bir bakış daha atarak. Sassy güldü ve başını salladı.

"Tepede ilk öpüştüğümüz andan beri nefesimi tutuyorum. Sana çok çabuk aşık oldum Ash. İşlerin yolunda gideceğini hayal edemediğim birkaç zaman oldu."

"Bunu yaptığımıza çok memnunum. Bugün benimle evlendiğin ve karım olduğun için teşekkür ederim. Kalbim, bana Mercantile'dan aldığın bu süslü flanel gömleğin içinden fırlayacakmış gibi atıyor. Noel sonrası indirimi, değil mi? Duyduğuma göre siz fasulye sayıcıları cimriymişsiniz."

"İyi bir fiyata iyi bir flaneldi. Flanel iyidir. *Bu biziz*. Daha güzel bir düğün isteyemezdim Ash-isteklerimi yerine getirdiğin için teşekkür ederim. Umarım bir şeyleri kaçırmış gibi hissetmezsin."

"Asla. Tek isteğim kısa bir nişandı ve yedi gün altı gün fazla geldi. Giyinmek, dans etmek ve kutlamak için bir sürü fırsatımız olacak ama bugün istediğimiz gibi sadece ikimize ait. Döndüğümüzde herkese bu haberi vereceğiz."

"Gunnar birkaç gün izin almanı sorun etmedi mi?"

"Hayır, o harikaydı. Ona yeni yıl için Lander'da Freda ve James Timothy ile biraz zaman geçireceğimizi söyledim, ki bu kısmen doğru. Birkaç gün içinde onlarla akşam yemeği yiyeceğiz, böylece yalancı durumuna düşmeyeceğim."

"Anlaştık. Ve o güzel yatak ve kahvaltıya geri döneceğim için mutluyum."

"Lander Evi," dedi Ash gururla. "Yakında orada olacağız, ama bu sefer..."

"Evet," dedi Sassy sessizce.

Kar yağmaya başladığında otoparka girdiler. Sassy'nin kirpiklerine iri taneler düştü ve el ele büyük ön kapıya doğru yürürlerken Sassy keyifle gülümsedi. Bir zamanlar Viktorya dönemi malikanesinde yaşayan kereste baronunu ve ailesini hayal etmek için çok fazla hayal gücü gerekmiyordu.

Salondaki gümüş ağaç hâlâ köşeyi sarıyordu ve Freda'nın düğün gecesinde olduğu gibi odanın içinde ışıklar parılıyordu. İki ayrı odaya gitmenin çok zor olduğu o gece. Ash'in aşkını ilan ettiği ve sonrasında Freda'nın resepsiyonunda saatlerce dans edip kadeh kaldırdıkları ve öpüştükleri gece.

Ash check-in masasıyla konuşurken küçük şöminedeki alevler Sassy'nin gözüne çarptı.

"Bay ve Bayan Ash West, hoş geldiniz ve tebrikler," dedi kadın coşkuyla. "Balayı süitiniz üçüncü katta sizi bekliyor ve çantalarınız personelimiz tarafından çoktan oraya taşındı. Burada kraker, meyve, şampanya ve yemek servisi yapan restoranlar için çeşitli menüler bulacaksınız. Bu kar fırtınasında dışarı çıkmak istemeyeceksiniz."

"Günlerdir değil," dedi Ash. Sassy onun sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

Kadın arka ofisine çekilirken Ash ve Sassy salonda birlikte duruyordu. Ash utangaç bir şekilde uzandı ve onun elini öyle nazıkçe tuttu ki, Sassy bu şefkat karşısında neredeyse ağlayacaktı.

Evet, bu adama güvenebilirdi. Kocasına.

"Gidiyoruz," diye fısıldadı Sassy, Ash'in elini sıkarak. Tıpkı düğün gecesinde olduğu gibi, Ash'i nazıkçe masanın, kilerin ve ICE işaretli odanın önünden geçirdi; ancak bu kez geniş meşe merdivenden dönüp yukarı çıktılar.

Nihayet üçüncü kata ulaştıklarında, kadın döndü ve "bu benim" dedi.

"Bu biziz," dedi ve iskelet anahtarı eski kapıya sokup sonuna kadar açtı. Sonra eğilip kolunu kızın dizlerinin altına koyan Ash, onu kollarının arasına aldı ve usulca öptü. İkisinin de dudakları titredi, ta ki öpüşmeleri ve nefesleri tatlı bir ritim bulana kadar. Öpüşmelerinin derinliği kendi başına bir hayata sahip olana kadar tattılar, fırçaladılar ve okşadılar. Bu sefer birbirlerinden uzaklaşmadılar.

Sassy onu eşikten geçirip kapıyı arkasından sıkıca kapatırken kocasına, "Gidip odada hayalet olup olmadığını kontrol edelim," dedi.

Bitiş

* * *

KATHY'NIN ŞU ANDA NELER YAZDIĞINI [KATHYFAWCETT.COM](https://kathyfawcett.com) ADRESİNDEN
ÖĞRENEBİLİRSİNİZ.

ayrıca ücretsiz kitaplar okuyabilir ve iletişimde kalabilirsiniz.

OTHERBOOKSBYKATHYFAWCETT

Tanışma faslından sonsuza dek mutlu sona kadar, ***West Brothers Romance serisi*** tatlı bir küçük kasaba aşkında aradığınız iyi hissettiren eğlenceyi sunuyor.

"Bunu çok sevdim, daha fazlasını okumak için sabırsızlanıyorum."

"West klanını bundan sonra nelerin beklediğini merak ediyorum ve serinin bir sonraki kitabını sabırsızlıkla bekliyorum."

Batı Kardeşler Romansları:

Karantinaya Alınan Kovboyu

Kovboyunu Çiziyor

Kovboyunu

Karıştırmak Gün

Batımı Kovboyu

Şımarık Kovboy Kızı

Öpücükleri

Batı Çiftliğinde Bir Noel

Ayrıca [KathyFawcett.com](https://kathyfawcett.com)'da *Beklenmedik Kovboy'u* ÜCRETSİZ edinin

Michigan Gölü Lodge Serisi Omuz Sezonu

Michigan Gölü Köşkü #1

Kay sonunda evini ve hayatını yeniliyor. Şimdi onu kiminle paylaşacak? Yenileme, kefarete ve romantizmle dolu bu eğlenceli hikâyede, ikinci bir şansa sahip olan tek şey Michigan Gölü'ndeki eski ve rustik bir kulübe değildir.

Su Dansı

Michigan Gölü Köşkü #2

Sonsuza dek mutluluk, genç kızların istilasından kurtulabilir mi? Kay iki yeğenini yaz boyunca misafir etmeyi kabul ettiğinde bilmediği şey, güzel kızların olduğu yerde erkeklerin de peşinden geleceğidir.

Ve romantik ön kitap *She Sparkles, Bir Highland Aşk Hikayesi'nin tadını çıkarın*, [KathyFawcett.com](https://kathyfawcett.com)'da ÜCRETSİZ

ABOUT THE AUTHOR

Kathy Fawcett sizi gülümsetecek, ağlatacak ve yatma vaktinizden çok sonra bile sayfaları çevirmenizi sağlayacak tatlı romantik komedi ve kadın kurguları yazıyor. Kathy'nin komik diyalogları ve içten hikayeleri onu giderek artan sayıda hayranının favorisi haline getiriyor. Gerçekçi durumları, mutlu sonları ve son derece tatmin edici devam kitaplarını seviyorlar.

Kathy, okurları büyüleyici Michigan Gölü kasabalarının sörf, kum ve karının yanı sıra Wyoming'in rüzgârlı dağlarına taşıyor.

Evi, Kathy'nin yıllarca reklam yazarı olarak çalıştığı Michigan'dır. Kuzey Michigan Üniversitesi'nde öğrenciyken eşi Steve ile tanışıp evlendi ve Steve onu memleketi Wyoming ile tanıştırdı. Birlikte, otoriter kedileri Sam ile birlikte Büyük Göllerin yakınında ikamet ediyorlar ve yetişkin çocukları, torunları ve yüksek çam ağaçları ile çevrililer. Kathy'nin son kitapları ve projeleri hakkında daha fazla bilgi edinin, ücretsiz öyküler alın veya kathy@kathyfawcett.com adresinden yazara e-posta gönderin

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

